

ความคิดเห็นของผู้นิยมซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎบัตรของผู้นิยมซึ่งคนศึกษาเพื่อคิด
ของเจ้าหน้าที่ที่ศึกษาตามเหตุผลเชิงประจักษ์

ศิริวรรณ ดวงใจ

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตรการปกครอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๓

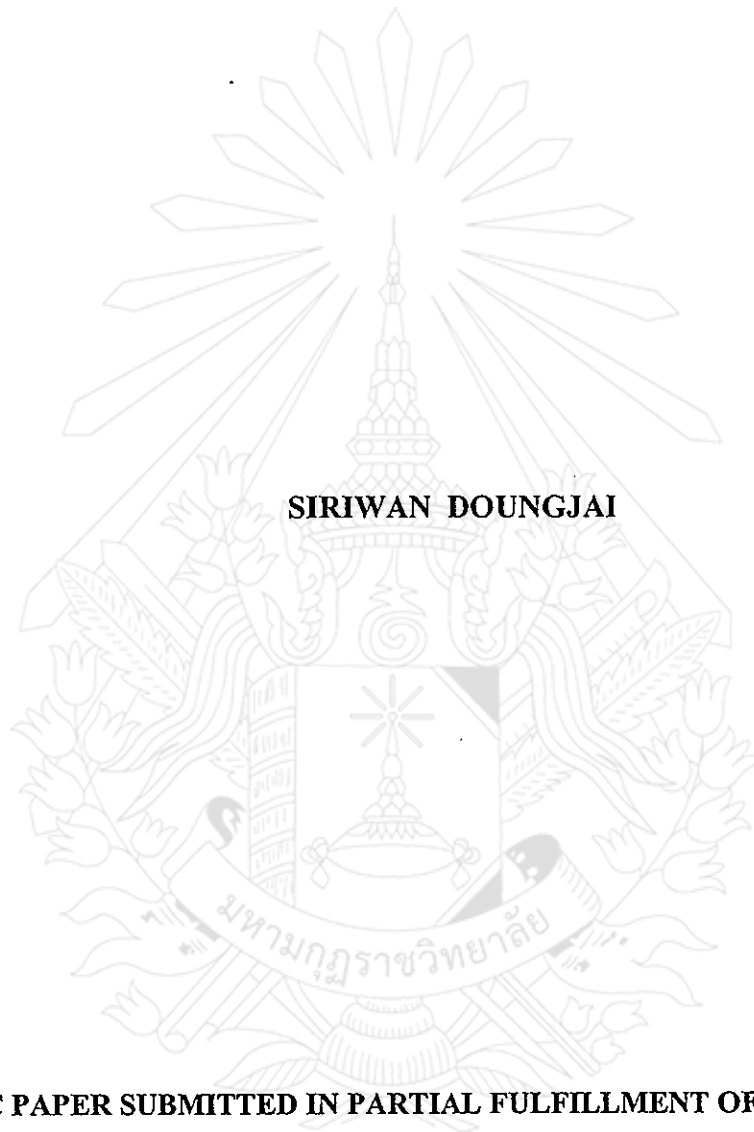
ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๓

B 13170

**PRISONERS' OPINIONS OF OFFICIALS TREATMENT TO
DRUG PRISONERS OF THE CHIANG MAI WOMAN
CORRECTIONAL INSTITUTION**

SIRIWAN DOUNGJAI

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E. 2553 (2010)**

หัวข้อสารนิพนธ์ : ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติของผู้ต้องขังคดียาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา : ศิริวรรณ ดวงใจ
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. ศิริโสภา ชาญกฤติ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต

.....
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์) ประธานกรรมการ

.....
(ดร. ศิริโสภา ชาญกฤติ) อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ดร. ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....
(พระมหาวิโรจน์ กุตุตวิโร (ดร.)) กรรมการ

.....
(ดร. บุศรา โพธิ์สูง) กรรมการ

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : Prisoners' Opinions of Officials Treatment to Drug Prisoners of
the Chiang Mai Woman Correctional Institution

Student's Name : Siriwan Doungjai

Department : Government

Advisor : Dr. Sirisopa Thanukrit

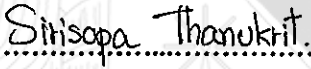
Co-Advisor : Dr. Poomin Santitissadeekorn

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

Thematic Committee

..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn)

..... Advisor
(Dr. Sirisopa Thanukrit)

..... Co-Advisor
(Dr. Poomin Santitissadeekorn)

..... Member
(Phramaha Viroj Kuttaveero (Dr.))

..... Member
(Dr. Bursara Pothisook)

หัวข้อสารนิพนธ์	: ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา	: ศิริวรรณ ดวงใจ
สาขาวิชา	: รัฐศาสตรการปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร. ศิริโสภา ธนุกฤติ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ดร. ภูมิินทร์ สันติทฤษฎีกร
ปีการศึกษา	: 2553

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ที่มีอายุการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ต้องขังหญิง ที่เป็นนักโทษเด็ดขาดคดีอาญาเสพติด จำนวน 264 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ F-test ทดสอบผลความสอดคล้องของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วย LSD และนำเสนอข้อมูลแบบตารางประกอบการบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวม เห็นด้วยในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบำบัด ฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เห็นด้วยในระดับมาก รองลงมา ด้านการควบคุม เห็นด้วยในระดับมาก และด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขังมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เห็นด้วยในระดับปานกลาง

2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) ข้อเสนอแนะ พบว่า ผู้ต้องขัง ได้เสนอปัญหาและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเกี่ยวกับกฎระเบียบที่ตึงเกินไป ควรลดให้พอดีกับสภาพแวดล้อมและสุขภาพจิตของผู้ต้องขัง การขาดแคลนวิทยากร ควรหาวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ด้านวิชาชีพเพิ่มเติม การขาดแคลนเจ้าหน้าที่พยาบาล ควรจัดเจ้าหน้าที่พยาบาลให้เพียงพอและมีการตรวจโรคได้โดยไม่จำกัดวัน และการระบายอากาศ ควรติดตั้งพัดลมให้เพียงพอในทุกเรือนนอน

Thematic Title : **Prisoners' Opinions of Officials Treatment to Drug Prisoners of the Chiang Mai Woman Correctional Institution**

Student's Name : **Siriwan Doungjai**

Department : **Government**

Advisor : **Dr. Siisopa Thanukrit**

Co-Advisor : **Dr. Poomin Santitissadeekorn**

Academic Year : **B.E. 2010**

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows: 1) to study prisoners' opinions of officials treatment to drug prisoners of the Chiang Mai Women Correctional Institution, 2) to compare the prisoners' opinions of officials treatment to drug prisoners of the Chiang Mai Women Correctional Institution, who differed in age, education, marital status and conviction, and 3) to study suggestions on the problems and ways to solve the officials treatment to drug prisoners of the Chiang Mai Women Correctional Institution. The study sampling subjects were the drug convicted female prisoners, totaling 264. Tools for data collection were questionnaires. Statistics for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and F-test. If statistically significant difference was found, it would be tested in pair by means of LSD, and the data were presented in descriptive tables.

The results of the research were found as follows:

1) In general, the prisoners' opinions of officials treatment to drug prisoners of the Chiang Mai Women Correctional Institution were rated at a medium level. When considering by aspect, it was found that the aspect of detoxification, resuscitation and behavioral change had the highest mean, and was rated at a high level, followed by control which was rated at a high level, while the lowest mean fell to the health care and the inmate welfare, and was scaled at a medium level.

2) The hypothesis test showed that the prisoners with difference in age, level of education, marital status and conviction did not differ in opinions on officials treatment to drug prisoners of the Chiang Mai Women Correctional Institution, with statistical significance at 0.05, which was consistent with the hypothesis.

3) As regards the suggestions, it was found that the prisoners presented problems and suggestions on the treatment towards the prisoners regarding the too strict rules and regulations, which should be adjusted compatibly with the environment and mental health of the inmates; as for the shortage of resource persons, the experts should be invited to give the inmates more knowledge about occupation; in view of the shortage of nursing officers, the nursing officers should sufficiently be provided, and body checkup should be made possible every day; and regarding the ventilation, electric fans should be installed sufficiently in all wards.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญด้านสาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง และสาขาอื่นๆ ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้คำชี้แนะแนวทางในการทำสารนิพนธ์ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนา ที่ให้สถานที่ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมความรู้ต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาเล่าเรียน

ขอนมัสการขอบคุณ พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบป้องกันสารนิพนธ์ และพระมหาวิโรศักดิ์ สุรเมธี เลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขสารนิพนธ์

ขอนมัสการขอบคุณ พระครูปลัดจิตติชัย จิตคุชโย และขอขอบคุณ ดร. ตระกูล ชำนาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครชัย ชัยแสง ผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้ความกรุณาวิเคราะห์แบบสอบถาม

ขอขอบคุณ ดร. ศิริโสภา ธนุกฤติ ที่ปรึกษาหลักสารนิพนธ์ และดร.กฤษณ์ สันติทฤษฎีกร ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม ที่ได้เสียสละดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการพัฒนาสถานหญิงเชียงใหม่ ที่อนุญาตให้เก็บข้อมูลครั้งนี้ และขอขอบใจผู้ต้องขังหญิงทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล

ขอขอบคุณบิดา มารดา ที่เป็นกำลังใจสำคัญ ช่วยให้มีแรงในการทำงานนี้จนสำเร็จลงด้วยดี ขอขอบคุณกัลยาณมิตรในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาทุกท่าน ที่คอยแลกเปลี่ยนให้คำปรึกษาและข้อแนะนำ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีความสุขและได้รับประสบการณ์ที่ดีในการเรียนมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ตลอดรวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่ได้ระบุนามที่ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ศิริวรรณ ดวงใจ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 คำนียามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการคิด	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับแรงผลักดันพฤติกรรมมนุษย์	14
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัว	22
2.4 โครงสร้างการบริหารงานภายในท่าอากาศยานเชียงใหม่	26
2.5 หน้าที่ของเจ้าพนักงานประจำเรือนจำ	28
2.6 แผนปฏิบัติการกรมราชทัณฑ์ 2551-2554	31
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	37

	๗
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	39
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	40
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล	41
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4.2 ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม	45
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดี ยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่	48
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	53
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อ ผู้ต้องขัง คดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่	87
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	90
5.1 สรุปผลการวิจัย	91
5.2 อภิปรายผล	93
5.3 ข้อเสนอแนะ	99
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	99
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	101
บรรณานุกรม	103

ภาคผนวก	107
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	108
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	110
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	114
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม	117
ภาคผนวก จ แบบวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถาม	124
ประวัติผู้วิจัย	128

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	45
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา	46
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการสมรส	46
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกำหนดโทษ	47
ตารางที่ 4.5	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวม 3 ด้าน	48
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม	49
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง	50
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง	51
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามอายุ	53

ตารางที่ 4.10	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่จำแนกตามอายุ	54
ตารางที่ 4.11	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีอายุต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)	55
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ในด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามระดับการศึกษา	56
ตารางที่ 4.13	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่จำแนกตามระดับการศึกษา	57
ตารางที่ 4.14	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)	58
ตารางที่ 4.15	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านทั้งสามรวมกัน คือ ด้านการควบคุม ในด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามสถานภาพการสมรส	59
ตารางที่ 4.16	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่จำแนกตามสถานภาพการสมรส	59

- ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 60
- ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามกำหนดโทษ 61
- ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่จำแนกตามกำหนดโทษ 61
- ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีกำหนดโทษต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 62
- ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม จำแนกตามอายุ 63
- ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม จำแนกตามอายุ 63
- ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ที่มีอายุต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 64
- ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ใน ด้านการบำบัด ฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง จำแนกตามอายุ 65

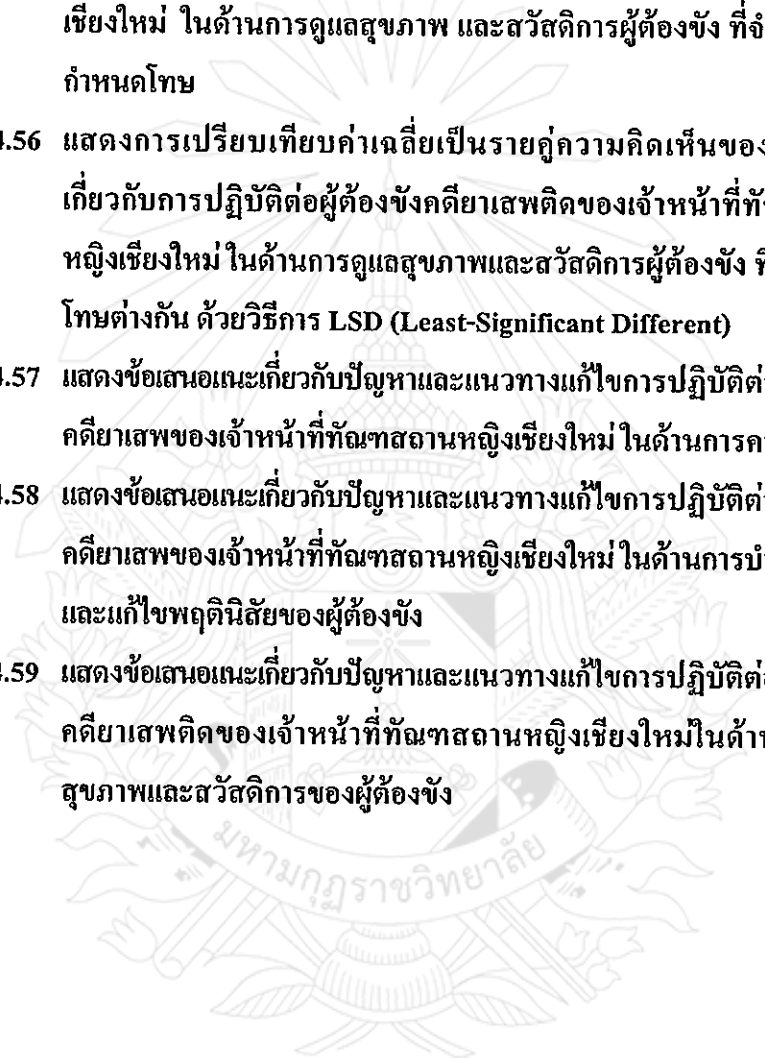
- ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามอายุ 65
- ตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ที่มีอายุต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 66
- ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามอายุ 67
- ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามอายุ 67
- ตารางที่ 4.29 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่มีอายุต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 68
- ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม จำแนกตามระดับการศึกษา 69
- ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ด้านการควบคุม ที่จำแนกตามระดับการศึกษา 69
- ตารางที่ 4.32 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 70

- ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง จำแนกตามระดับการศึกษา 71
- ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามระดับการศึกษา 71
- ตารางที่ 4.35 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 72
- ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามระดับการศึกษา 73
- ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามระดับการศึกษา 73
- ตารางที่ 4.38 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 74
- ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการควบคุม จำแนกตามสถานภาพการสมรส 75

- ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ที่จำแนกตามสถานภาพการสมรส 75
- ตารางที่ 4.41 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 76
- ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขังจำแนกตามสถานภาพการสมรส 77
- ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามสถานภาพการสมรส 77
- ตารางที่ 4.44 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 78
- ตารางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขังจำแนกตามสถานภาพการสมรส 79
- ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามสถานภาพการสมรส 79

- ตารางที่ 4.47 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 80
- ตารางที่ 4.48 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม จำแนกตามกำหนดโทษ 81
- ตารางที่ 4.49 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม จำแนกตามกำหนดโทษ 81
- ตารางที่ 4.50 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ที่มีกำหนดโทษต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 82
- ตารางที่ 4.51 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง จำแนกตามกำหนดโทษ 83
- ตารางที่ 4.52 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง จำแนกตามกำหนดโทษ 83
- ตารางที่ 4.53 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยผู้ต้องขัง ที่มีกำหนดโทษต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) 84

<p>ตารางที่ 4.54 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามกำหนดโทษ</p>	<p>85</p>
<p>ตารางที่ 4.55 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามกำหนดโทษ</p>	<p>85</p>
<p>ตารางที่ 4.56 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่มีกำหนดโทษต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)</p>	<p>86</p>
<p>ตารางที่ 4.57 แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม</p>	<p>87</p>
<p>ตารางที่ 4.58 แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง</p>	<p>88</p>
<p>ตารางที่ 4.59 แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการของผู้ต้องขัง</p>	<p>89</p>

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

หน้า

37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรมราชทัณฑ์ของไทย ได้มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสังคม การเมือง และสภาพเศรษฐกิจ ตลอดจนยุคสมัยที่ผ่านมา ในยุคก่อนรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กิจการเรือนจำได้สังกัดอยู่ในส่วนราชการต่างๆ สอดคล้องกับการปกครองแบบจตุสดมภ์ คือแบ่งเป็นเรือนจำในกรุงเทพฯ และนอกกรุงเทพฯ เรือนจำในกรุงเทพฯ มี 2 ประเภท คือ “คุก” เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังที่มีโทษ ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป อยู่ในสังกัดกระทรวงนครบาล ส่วน “ตะราง” ใช้เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังที่มีโทษต่ำกว่า 6 เดือน หรือนักโทษที่มีไข้ ใจร้าย สังกัดกระทรวง ทบวง กรม ที่บังคับกิจการนั้นๆ ส่วนเรือนจำในหัวเมืองชั้นนอก มีที่คุมขังผู้ต้องโทษ เรียกว่า “ตะราง” การคุมขังอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการเมือง หรืออาจส่งต่อให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหมรับตัวไป ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการปรับปรุงระเบียบราชการใหม่ โดยทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างคุกขึ้นใหม่ เรียกว่า “กองมหันตโทษ” และให้สร้างตะรางใหม่ เรียกว่า “กองลหุโทษ” ซึ่งในสมัยนั้นรวมเรียกว่า “กรมนักโทษ” สังกัดกระทรวงนครบาล และในปี พ.ศ. 2444 ได้มีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา “พระราชบัญญัติลักษณะเรือนจำ” ขึ้น เพื่อให้การจัดการเรือนจำเป็นไปอย่างเรียบร้อยยิ่งขึ้น ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระดำริเห็นว่า สมควรจะได้จัดการแก้ไขการคุมนักโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา “พระราชบัญญัติประกาศตั้งกรมราชทัณฑ์” ขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2458 โดยให้รวมการคุมมหันตโทษ ลหุโทษ และเรือนจำทั้งหลายที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะเรือนจำ ขึ้นเป็นกรมราชทัณฑ์ มีอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชา ขึ้นกับกระทรวงนครบาล ภายหลังจากได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ได้มีพระบรมราชโองการให้ตรา “พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479” ขึ้นใช้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร และได้มีการประกาศแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของสังคมอีกหลายครั้ง และในปัจจุบัน ได้ใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นแนวทางในการบริหารงานราชทัณฑ์

กอบเกียรติ กสิวิวัฒน์, การบริหารงานราชทัณฑ์ หน่วยที่ 1, (นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548), หน้า 23-24.

ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ เป็นหน่วยราชการส่วนกลาง สังกัดกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ตั้งอยู่เลขที่ 100 ถนนราชวิถี ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีอาณาเขตภายใน 8 ไร่ 3 งาน 70 ตารางวา ภายนอก 7 ไร่ 9 งาน 20 ตารางวา รวมเนื้อที่ทั้งหมด 16 ไร่ 2 งาน 90 ตารางวา มีอำนาจควบคุมผู้ต้องขังไม่เกินตลอดชีวิต มีหน้าที่ความรับผิดชอบ 1) ด้านการควบคุมผู้ต้องขังให้มีประสิทธิภาพ 2) แก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังให้เป็นบุคคลที่สามารถเข้ากับสังคมได้เมื่อพ้นโทษออกไป และ 3) เสริมสร้างสมรรถนะในการบริหารงานราชทัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล²

ปัจจุบัน ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ มีผู้ต้องขังอยู่ในการควบคุม จำนวน 1,453 คน (จำนวนไม่คงที่ เนื่องจากมีการปล่อยตัว และรับเข้าใหม่ทุกสัปดาห์) ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ได้ดำเนินงานในภารกิจที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านการควบคุมผู้ต้องขังตามหมายหรือคำสั่งของศาล ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง และด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ซึ่งการดำเนินงานได้ประสบผลสำเร็จแค่ไหน อย่างไร ยังไม่มีการสำรวจหรือวิจัย ผู้วิจัยเป็นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ซึ่งร่วมรับผิดชอบภารกิจที่สำคัญดังกล่าวด้วย มีความคิดที่จะศึกษาให้ทราบว่า การดำเนินงานทั้งสาม ด้านของเจ้าหน้าที่ที่ผ่านมา ได้สนองตอบต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้ต้องขังมากน้อยเพียงใด กล่าวคือ ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของเจ้าหน้าที่ระดับใด ซึ่งหาก ได้ทราบความคิดเห็นของผู้ต้องขังทั้งสาม ด้านดังกล่าว ก็จะสามารถร่วมกับเจ้าหน้าที่คนอื่นๆ ในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ จัดทำแผนการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังได้เหมาะสมกับกฎระเบียบและนโยบายของกรมราชทัณฑ์ และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ต้องขังมากขึ้น อันจะมีส่วนส่งเสริมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ และผู้ต้องขังจะมีความรู้สึกได้รับความยุติธรรม อันจะทำให้ง่ายต่อการปกครองดูแลต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัย ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ จึงสนใจจะศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยเน้นที่กลุ่มผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม เพราะมีจำนวนมากและปกครองดูแลยากกว่าผู้ต้องขังคดีอื่นๆ เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ และรวบรวมผลการวิจัยตลอดจนจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม นำเข้าประชุมคณะกรรมการพัฒนาทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ พิจารณาดัดสินใจกำหนดแผนงานการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

²ฝ่ายบริหารทั่วไป, ประวัติทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่, (เชียงใหม่ : ฝ่ายบริหารทั่วไป ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่, 2546), หน้า 1.

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษแตกต่างกัน

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ผู้ต้องขังที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ไม่ต่างกัน

1.3.2 ผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ไม่ต่างกัน

1.3.3 ผู้ต้องขังที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ไม่ต่างกัน

1.3.4 ผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติด ของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ไม่ต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ผู้ต้องขังหญิงซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดคดีอาเสพติด จำนวน 847 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ จำนวน 3 ด้าน คือ

1) ด้านการควบคุม

2) ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และ

3) ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ ทัศนสถานหญิงเชียงใหม่ ซึ่งตั้งอยู่ เลขที่ 100 ถนนราชวิถี ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัศนสถานหญิงเชียงใหม่

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัศนสถานหญิงเชียงใหม่ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ การสมรส และกำหนดโทษ แตกต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัศนสถานหญิงเชียงใหม่

1.5.4 สามารถนำผลการวิจัยไปหารีร่วมกัน ในคณะกรรมการพัฒนาทัศนสถานหญิงเชียงใหม่ เพื่อพิจารณาแผนการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิด ความเห็น ทัศนคติ หรือเจตคติ

ผู้ต้องขัง หมายถึง ผู้ถูกควบคุม คุมขัง ตามคำพิพากษาของศาล

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติด หมายถึง การดำเนินการต่างๆ แก่ผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติด ในทัศนสถานหญิงเชียงใหม่ จำนวน 3 ด้าน คือ

1) ด้านการควบคุม หมายถึง การควบคุมผู้ต้องขังของเจ้าหน้าที่ตามกรอบที่กฎหมาย กฏระเบียบ หรือข้อบังคับกำหนดไว้อย่างเสมอภาค

2) ด้านการบำบัด ฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง หมายถึง การบริการด้าน ศึกษาวบรม และการพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง

3) ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง หมายถึง การบริการด้านสุขอนามัย สุขาภิบาลและสภาพแวดล้อมภายในทัศนสถานฯ ให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของผู้ต้องขัง

ยาเสพติด หมายถึง สิ่งเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาททุกชนิด ที่กฎหมายบัญญัติ ห้ามมิไว้ในครอบครอง ห้ามเสพและจำหน่าย ผู้ละเมิดจะต้องถูกลงโทษ

เจ้าหน้าที่ หมายถึง ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในทัศนสถานหญิงเชียงใหม่

ทัศนสถานหญิงเชียงใหม่ หมายถึง หน่วยงานซึ่งเป็นราชการส่วนกลางที่สังกัดกรมราชทัณฑ์ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิง ตามหมายศาล หรือผู้มีอำนาจตามกฎหมาย

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ 1) 18-30 ปี 2) 31-40 ปี 3) 41-50 ปี และ 4) 51 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ 1) ไม่เกินประถมศึกษาปีที่ 6 2) ไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 6 3) ปวช./ปวส. และ 4) ปริญญาตรีขึ้นไป

สถานภาพการสมรส หมายถึง สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับสารนิพนธ์ครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ 1) โสด 2) สมรส 3) หม้าย และ 4) หย่า

กำหนดโทษ หมายถึง กำหนดโทษของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ 1) 1-10 ปี 2) 11-20 ปี 3) 21 ปีขึ้นไป และ 4) ตลอดชีวิต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่” ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาสาระที่สำคัญทั้งแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษา โดยการจัดแบ่งเนื้อหาตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการคิด
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับแรงผลักดันพฤติกรรม
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัว
- 2.4 โครงสร้างการบริหารงานภายในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่
- 2.5 หน้าที่ของเจ้าพนักงานประจำเรือนจำ
- 2.6 แผนปฏิบัติการราชการกรมราชทัณฑ์ 2551-2554
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการคิด

กระบวนการทางการคิด แม้เป็นกระบวนการภายในที่มองไม่เห็น แต่คนเราก็สามารถที่จะทราบถึงการคิดของบุคคลได้จากกระบวนการตอบสนองภายนอกที่เกิดขึ้นซึ่งได้แก่ พฤติกรรมหรือภาษาพูดที่เป็นผลจากการคิดที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล การคิดของบุคคลมีตั้งแต่การคิดเพียงเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกัน จากเงื่อนไขภายนอก จนกระทั่งการคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งมีความสำคัญต่อความสำเร็จในชีวิตของบุคคล โดยเฉพาะการคิดสร้างสรรค์อันมีส่วนทำให้บุคคลได้ก่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม การคิดอีกประการหนึ่งที่มนุษย์ใช้เสมอในชีวิตประจำวัน คือ การแก้ปัญหา ตั้งแต่ปัญหาเล็กๆ จนกระทั่งปัญหาใหญ่ๆ ระดับประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม การคิดแก้ปัญหาจะต้องอาศัยทักษะและการฝึกฝนเป็นพื้นฐาน เพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้แนวทางการแก้ปัญหาในรูปแบบต่างๆ

2.1.1 ความหมายของการคิด

พฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจ ที่มีรูปแบบซับซ้อนมากที่สุด คือ การคิด (Thinking) เป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของมนุษย์ อันเป็นผลมาจากคุณสมบัติทางสมอง ซึ่งมีนักวิชาการหลายคนได้ให้ความหมายไว้ เป็นต้นว่า

ซุมพร ยงค์กิติกุล ได้ให้ความหมายการคิดว่า การคิด คือ การทำงานของกลไกสมอง ที่เกิดจากสิ่งเร้าตามสภาพต่างๆ เพื่อทำให้เกิดจินตนาการ เพื่อนำไปแก้ปัญหา หากคำตอบ ดัดสินใจ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอกจิตใจ สำหรับการดำเนินชีวิต ถ้าไม่คิด ก็ไม่สามารถที่จะทำในเรื่องต่างๆ ได้¹

ไวเนค (Vinacke) ได้ให้คำจำกัดความของการคิดไว้ว่า “เป็นการจัดระบบและการจัดรูปแบบใหม่ของประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้วให้เข้ากับสภาพการณ์ปัจจุบัน²

ฮัมฟรี (Humphrey) ได้วิเคราะห์หลักฐานจากงานวิจัยต่างๆ แล้วสรุปข้อความรู้เกี่ยวกับการคิดไว้ ดังนี้

- 1) การคิดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ประสบ จำได้ และแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 2) ปัญหาเป็นสภาพการณ์ที่มนุษย์ถูกสกัดกั้นไม่ให้ไปถึงเป้าหมายที่ต้องการได้ ดังนั้นจึงต้องอาศัยการคิดเพื่อแก้ปัญหา
- 3) การคิด เป็นกระบวนการของการผสมผสานลักษณะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเข้าด้วยกัน ซึ่งเดิมลักษณะเหล่านี้แยกกัน
- 4) กิจกรรมการคิดทุกอย่างเกี่ยวข้องกับ “การลองผิดลองถูก” ทั้งของมนุษย์และสัตว์
- 5) แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการคิด แท้จริงแล้ว การคิดทุกอย่างเป็นกิจกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย³

จิราธรณ์ ศรีเมืองคุณ ได้แบ่งการคิดออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1) ทักษะการคิด คือ การคิดของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน ในการคิดสิ่งเดียวกันอาจจะคิดไปคนละแบบ คนละอย่าง หรือบางที่การคิดของคนเราก็มีตรงกันบ้าง แต่ก็ยังมีข้อแตกต่างในความเหมือนนั้น ถือว่าเป็นการคิดของสมองที่มีมนุษย์มีอยู่ มนุษย์สามารถคิดได้ในหลายแบบแตกต่างกันไป และเมื่อมนุษย์คิดแล้ว สามารถทำได้ เราเรียกสิ่งนั้นว่า “ทักษะการคิดที่เกิดจากการเรียนรู้”

¹ซุมพร ยงค์กิติกุล, จิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่ 10, (นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2551), หน้า 536.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 551.

³เรื่องเดียวกัน, หน้า 552.

2) ลักษณะการคิด คือ การคิดที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล โดยอาศัยปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เราเกิดการคิดขึ้นมาได้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

(1) การคิดอย่างไม่มีเป้าหมาย เป็นการคิดไปเรื่อยๆ ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการคิด

(2) การคิดอย่างมีเป้าหมาย เป็นการคิดที่มีประโยชน์และมีคุณภาพมากกว่าการคิดแบบแรก ผู้คิดมีวัตถุประสงค์เพื่อวางแผนหรือแก้ปัญหาแนวทางในการบรรลุถึง ความสำเร็จในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3) กระบวนการคิด คือ การคิดที่คิดอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อประมวลสิ่งต่างๆที่เราคิดออกมาให้ได้ตามที่เรากำลังต้องการหรือความจุดประสงค์ในสิ่งนั้นๆ ทักษะความคิดหลายๆด้านเข้ามาผสมผสานกัน กระบวนการคิดจึงต้องมีขั้นตอน และมีความแยกย่อย จึงจะทำให้พบแนวทางในการแก้ปัญหา คำตอบ หรือข้อสรุปของความคิดแต่ละครั้ง อาจกล่าวได้ว่า กระบวนการคิดเป็นเรื่องของการใช้ทักษะความคิดระดับสูง⁴

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การคิดของคนเราจะมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่ง ขึ้นอยู่กับ การมองตนเองและบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบข้างด้วยใจเป็นธรรม และสมเหตุผล ก็จะมองเห็นแนวทางสร้างสรรค์คุณประโยชน์ได้

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น นับว่าเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัย เพราะทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดแนวทางการศึกษาได้ชัดเจนขึ้น จากการศึกษา พบว่า มีนักวิชาการหลายคนได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้ต่างๆ กัน เป็นต้นว่า

ราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความคิดเห็น คือ สิ่งที่มีรู้ขึ้นในใจ ความรู้ที่เกิดขึ้นภายในใจ ก่อให้เกิดการแสวงหาความรู้ต่อไป”⁵

⁴จิราธรณ์ ศรีเมืองคุณ, “ความหมายของการคิดและประเภทของการคิด”, (7 เมษายน 2552) <<http://eclassnet.kk.u.ac.th/etraining/fite/1201071890.tuti>>

⁵ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, (กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, 2546), หน้า 231.

ลัดดา กิตติวิภาค ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความคิดเห็น คือ ความคิดที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ ซึ่งทำให้เกิดความพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาโต้ตอบ ในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด”⁶

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความคิดเห็น คือ การประเมินหรือ การตัดสินเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบ ในวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของคนคนหนึ่งเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง”⁷

สุชา จันท์ธอม ได้กล่าวไว้ว่า “ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ไม่ลึกซึ้งเหมือนกับทัศนคติ คนเรายังมีความคิดเห็นแตกต่างกันไป ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ”⁸

สงวน สุทธิเลิศอรุณ ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกซึ่ง วิจารณ์ญานที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ ความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง”⁹

บุญเรียง ขจรศิลป์ ได้กล่าวไว้ว่า “ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางวาจาของเจตคติที่บุคคลกล่าวว่า เขามีความเชื่อ หรือความรู้สึกอย่างไร เป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคล ดังนั้น การวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้”¹⁰

⁶ลัดดา กิตติวิภาค, ทัศนคติทางสังคมเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์, 2525), หน้า 1.

⁷ศิริวรรณ เสรีรัตน์, พฤติกรรมองค์การ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธีระฟิล์ม, 2541), หน้า 94.

⁸สุชา จันท์ธอม, จิตวิทยาทั่วไป, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524), หน้า 104.

⁹สงวน สุทธิเลิศอรุณ, สถิติสำหรับการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522), หน้า 1.

¹⁰บุญเรียง ขจรศิลป์, วิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พิชาญ พรินต์ติ้ง, 2534), หน้า 78.

สุโท เจริญสุข ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็น คือ สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจาก ประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉยๆ¹¹

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกของบุคคล เพื่อแสดงถึงทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิด ซึ่งการแสดงออกนั้น จะแสดงมาจากพื้นฐานความรู้ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นสิ่งหนึ่งที่พร้อมจะมี ปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

2.1.3 ลักษณะของความคิดเห็น

การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะความคิดเห็น จะช่วยให้ผู้วิจัยในด้านแนวคิด ความคิดเห็น ทัศนคติ หรือเจตคติ มองเห็นแนวทางการกำหนดกรอบการศึกษาวิจัยมากขึ้น ซึ่งในประเด็นนี้ มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ เป็นต้นว่า

นาม สงวนทรัพย์ ได้กล่าวถึงลักษณะความคิดเห็นว่า มีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) ความคิดเห็น เป็นความพร้อมทางจิตหรือระบบประสาท กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความคิดเห็น คือ การแสดงออกแห่งภาพทางสมองหรือทางจิตเกี่ยวกับวัตถุ บุคคล และเหตุการณ์ต่างๆ
- 2) ความคิดเห็น มิใช่สิ่งที่ติดมาแต่กำเนิด หากเป็นการเรียนรู้ของมนุษย์
- 3) ความคิดเห็น ทำหน้าที่กระตุ้นหรือเร้าให้บุคคลประพฤติ หรือแสดงปฏิกริยาอาการ อย่างใดอย่างหนึ่งต่อปัจเจกชน วัตถุ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความคิดเห็นจะครอบคลุมเกี่ยวกับการ ประเมินค่า หรือความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์ เป็นการรวบรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อและความจริง รวมทั้งความรู้สึกที่เรียกว่า เป็นการประเมินค่าทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพัน ถึงกัน และจะบรรยายให้ทราบถึงจุดแกนกลางของวัตถุนั้นๆ ความรู้และความรู้สึกเหล่านี้ มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น¹²

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็น มีลักษณะเป็นการแสดงออกทางจิตเกี่ยวกับวัตถุ บุคคล และเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ของมนุษย์ ลักษณะของความคิดเห็นจะครอบคลุมเกี่ยวกับการ ประเมินค่า ความรู้สึก ความเชื่อ เป็นการประเมินค่าทั้งในทางบวกและทางลบ

¹¹สุโท เจริญสุข, หลักจิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ แพร์พิทยา, 2535), หน้า 53.

¹²นาม สงวนทรัพย์, สารัตถจิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้ง, 2535), หน้า 77.

2.14 มวลเหตุของการเกิดความคิดเห็น

การศึกษาเกี่ยวกับมวลเหตุของการเกิดความคิดเห็น จะเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคคล เพราะจะทำให้ทราบข้อเท็จจริงของระดับและแนวความคิดเห็นที่ต้องการศึกษามากยิ่งขึ้น ซึ่งในประเด็นนี้ มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ เป็นต้นว่า

กาญจนา คำสุวรรณ ได้กล่าวถึงมวลเหตุของการเกิดความคิดเห็นไว้ ดังนี้

- 1) การอบรมเลี้ยงดู เด็กที่เกิดในครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธก็จะเลื่อมใส นับถือศาสนาพุทธไปด้วย เนื่องจากได้พบเห็น ได้ปฏิบัติทางด้านศาสนาพุทธอยู่เป็นประจำ
 - 2) จากเหตุการณ์ที่ประทับใจซึ่งมักเป็นประสบการณ์เพียงครั้งเดียว
 - 3) การรับเอาความคิดเห็นเดิมของผู้อื่น มาเป็นความคิดเห็นของตน เช่น เมื่อเป็นนิสิตใหม่ของมหาวิทยาลัย ก็มักรับเอาความคิดเห็นต่างๆ ของนิสิตเก่า
 - 4) เกิดจากบุคลิกของแต่ละคน เช่น บางคนมองโลกในแง่ดี หรือ บางคนมองโลกในแง่ร้าย เป็นต้น
 - 5) เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน สื่อมวลชนเป็นแหล่งให้ข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเข้าใจและอารมณ์
 - 6) ความต้องการที่จะต้องการให้สมปรารถนา ทำให้เกิดความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ เช่น คนไข้มีความคิดเห็นที่ติดต่อหมอ เพราะหมอเป็นผู้รักษาโรคของเขาให้หายได้¹³
- ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการปรับพฤติกรรมของบุคคล ทั้งทางร่างกาย จิตใจ เพื่อให้การดำเนินชีวิตของตนในแต่ละช่วงเวลาสอดคล้องกับสภาพการณ์ในขณะนั้น

2.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ เป็นความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก ที่บุคคลมีต่อบุคคล กลุ่มบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือเหตุการณ์หนึ่งๆ ที่ได้รับรู้จนก่อให้เกิดความรู้สึก และมีแนวโน้มว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมตามความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกที่มีอยู่ ซึ่งมีนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงความหมายของทัศนคติไว้ต่างๆ กัน เป็นต้นว่า

¹³กาญจนา คำสุวรรณ, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524), 83.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ได้ให้ความหมายทัศนคติว่า “ทัศนคติ คือความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่างๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกที่บ่งถึงสภาพของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง”¹⁴

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ กล่าวว่า “ในทางทฤษฎี ทัศนคติ คือความคิด ซึ่งอาจเป็นความรู้ หรือความเชื่อก็ตาม และความรู้สึกที่ทนทาน และได้รับการจัดระเบียบ อันเป็นตัวชักนำให้เราปฏิบัติไปในทิศทางต่างๆ ทัศนคติ จึงมีลักษณะที่ฝังลึกมากกว่าความคิดเห็น”¹⁵

สงวน สุทธิเลิศอรุณ กล่าวว่า “ทัศนคติ หมายถึงสภาพจิตใจ หรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคล หรือความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเป็นที่ปรากฏต่อบุคคล หรือสาธารณชนก็ตาม ล้วนเป็นการกระทำอันเกิดจากทัศนคติที่มีอยู่ทั้งสิ้น”¹⁶

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ทัศนคติ คือ ความเชื่อ ความรู้สึก ความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่างๆ โดยแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเป็นที่ปรากฏต่อบุคคล หรือสาธารณชน

2.1.7 ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ เป็นความรู้สึกนึกคิด หรือความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ที่บุคคลนั้นได้สัมผัสและรับรู้ ซึ่งมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการแสดงพฤติกรรมและบุคลิกภาพของบุคคล ในด้านทัศนคตินี้ ได้มีนักวิชาการบางคนได้กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องไว้เป็นต้นว่า

นิพนธ์ แฉ่งเอี่ยม ได้กล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติที่สำคัญๆว่า มี 3 ทฤษฎีใหญ่ๆ คือ

1) ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีนี้ใช้หลักการเรียนรู้ที่มีเงื่อนไขและการให้รางวัลในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งเกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าเดิมกับความรู้สึกใหม่ที่เกิดขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ทฤษฎีย่อยๆ คือ

(1) ทฤษฎีการเชื่อมโยง ทฤษฎีนี้กล่าวว่า “เมื่อมีสิ่งเร้า 2 สิ่งหรือมากกว่าเกิดขึ้นพร้อมๆ กันบ่อยๆ ความรู้สึกหรือการสนองตอบต่อสิ่งเร้าอันหนึ่งอาจถูกถ่ายทอดไปสู่สิ่งเร้าอื่นๆ ได้” ทฤษฎีนี้คล้ายกับการวางเงื่อนไขของพาฟลอฟ (Pavlov) คือเอาสิ่งเร้าอย่างหนึ่งไปวางเงื่อนไขสิ่งเร้าอีกอย่างหนึ่ง เพื่อให้เกิดการตอบสนองเหมือนกัน เช่น ฟ้ายแลบ-ฟ้าร้อง ฟ้าร้องทำให้เรากลัว แต่มัน

¹⁴ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร, 2526), หน้า 1.

¹⁵ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ, พฤติกรรมศาสตร์ หน่วยที่ 4, (นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชिरาช, 2546), หน้า 158.

¹⁶สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : ชัยศิริการพิมพ์, 2522), หน้า 99.

เกิดขึ้นใกล้เคียงกับฟ้าแลบ เราจึงกลัวฟ้าแลบด้วย หรือมีภาพน่าเกลียดให้ดู แล้วบอกว่าเป็นภาพของ คนเสพยาเสพติด ทำให้เราไม่ชอบยาเสพติดด้วย เป็นต้น วิธีการเชื่อมโยงนี้อาจนำไปเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่ดีในตัวคนได้

(2) ทฤษฎีการให้แรงเสริม ทฤษฎีนี้เป็นของสกินเนอร์ (Skinner) เขากล่าวว่า “เมื่อเรา ได้รับรางวัลจากการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะทำให้เราอยากทำสิ่งนั้นไปเรื่อยๆ ซึ่งทำให้เรามีทัศนคติ ที่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย” ในการปลูกฝังทัศนคติใหม่ๆ หรือประสบการณ์ใหม่ๆ ถ้าสอดคล้องกับ ประสบการณ์เดิมของเรา เราก็มักจะให้รางวัลแก่ตนเอง แต่ถ้าประสบการณ์ใหม่นั้น ขัดแย้งกับความ เชื่อเดิมของเรา เราก็อาจหาเหตุผลมาเพื่อตรวจสอบดู หากรู้แน่ชัดกับความเชื่อเดิมจริง เราก็อาจ เปลี่ยนทัศนคติไปได้

(3) ทฤษฎีการเลียนแบบ ทฤษฎีนี้กล่าวว่า “การเลียนแบบเป็นส่วนหนึ่งของนิสั่มมนุษย์ เป็นธรรมชาติของมนุษย์อย่างหนึ่งที่มีภูมิความรู้สึกรู้สึกที่มีแนวโน้มในการที่จะทำอะไรเหมือนคนอื่น เมื่อเด็กเลียนแบบผู้ใหญ่ ทัศนคติก็จะถูกเลียนแบบไปด้วย” พ่อแม่ เพื่อน ครู อาจารย์เป็นตัวแบบที่ สำคัญที่ทำให้เด็กเลียนแบบ เช่น พ่อแม่นับถือศาสนาพุทธ ลูกก็จะนับถือศาสนาพุทธ และมีทัศนคติ ที่ดีต่อศาสนาพุทธด้วย

2) ทฤษฎีการล่อใจ และการขัดแย้ง ทฤษฎีนี้เป็นของคาคซ์ (KATZ) เขากล่าวว่า “การที่เรา มีทัศนคติต่อสิ่งใดนั้น เราได้ใคร่ครวญดูแล้วว่ามิใช่ประโยชน์ต่อเรา หรือสร้างความพอใจให้แก่เรา หากเชื่อว่าสิ่งอื่นทำให้เสียประโยชน์แก่เราก็ไม่ยึดสิ่งนั้น” เขาได้แจกแจงหน้าที่ของทัศนคติไว้ 4 ประการคือ

(1) หน้าที่บำบัดความต้องการ กล่าวคือ ทัศนคติจะทำหน้าที่บำบัดความต้องการหรือ เป็นเครื่องล่อให้คนเราได้สิ่งที่ต้องการ เช่น เรามีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อน เพราะเพื่อนจะสามารถทำให้เรา บรรลุจุดมุ่งหมายได้

(2) หน้าที่ป้องกันตนเอง กล่าวคือ เมื่อเรารู้เรื่องที่ไม่ดีเกี่ยวกับคนอื่นมากขึ้น จะทำให้ เราคิดว่าคนอื่นมากขึ้นเท่านั้น เช่น มีทัศนคติเหยียดหยามคนอื่นว่าเป็นคนเลว ก็เพื่อให้คนอื่นๆ เข้าใจและแปลความหมายว่า ตนเองนั้นเป็นคนดี การว่ากล่าวคนอื่นไม่ดีต่างๆ นั้น ตามหลักทาง จิตวิทยาเป็นการช่วยให้ตนเองรู้สึกดีว่า ตนเองดีกว่าคนเหล่านั้น เป็นการป้องกันตนเองไว้ก่อนจะ ถูกคนอื่นว่ากล่าว

(3) หน้าที่แสดงออก การแสดงออกของทัศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นก็เพื่อให้คนอื่น เข้าใจตนเอง เป็นการประกาศให้ทราบว่าตนเองมีทัศนคติอย่างไร เช่น มีทัศนคติที่ดีต่อการแต่งกาย ทันสมัย ก็มักจะแต่งกายให้ทันสมัยตามแฟชั่นตลอดเวลา เพื่อให้คนอื่นรู้ว่าตนเองมีทัศนคติแบบนี้

(4) หน้าที่ให้เกิดความรู้ คนเราจะอยู่ในโลกนี้ได้ก็ต้องมีความรู้พอประมาณเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ รวมทั้งบุคคลต่างๆ ด้วย เพราะเราจะต้องสามารถทำนายสิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้ว่าเกิดจากอะไร เป็นการอธิบายถึงสาเหตุต่างๆ ที่เกิดขึ้น เช่น ทำไมน้ำตาลจึงแพง เพราะพ่อค้าักกตุนน้ำตาลกระมัง จึงทำให้เรามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพ่อค้าได้ เป็นต้น

3) ทฤษฎีความสอดคล้อง ทฤษฎีนี้กล่าวว่า “การรับรู้เกี่ยวกับบุคคลในเรื่องต่างๆ ถ้าไม่สอดคล้องกัน บุคคลจะเกิดความขัดแย้งภายในใจ เขาจำเป็นต้องขจัดความตึงเครียด โดยทำให้ระบบหรือหน่วยความรู้กลับมาที่เดิม เขาจะพยายามเปลี่ยนทัศนคติเพื่อให้ความรู้สึกเดิมและความรู้สึกใหม่สอดคล้องกัน”¹⁷

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับแรงผลักดันพฤติกรรมมนุษย์

2.2.1 ความหมายของพฤติกรรม

การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล จะช่วยให้ผู้วิจัยมีแนวทางการประเมินความคิดเห็นของบุคคลได้ดีขึ้น เพราะพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลมักแสดงออกมาจากความรู้สึกนึกคิด ซึ่งในประเด็นนี้ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ เป็นต้นว่า

คำรงค์ศักดิ์ ชัยสนิทธิ ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมไว้ 2 ประการ คือ

ประการที่ 1 พฤติกรรม หมายถึง การกระทำกิจกรรมต่างๆ ที่สิ่งมีชีวิตและบุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นได้จากการกระทำกิจกรรมเหล่านั้น ซึ่งมีทั้งทางดีและทางไม่ดี เช่น การหัวเราะ การร้องไห้ เสียใจ การออกกำลังกาย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ เป็นผลจากกระบวนการทางจิตวิทยา ได้แก่ การสนใจ การเรียนรู้ การจำ การลืม และความรู้สึกนึกคิด

ประการที่ 2 พฤติกรรม หมายถึง กระบวนการต่างๆ ของบุคคลที่ปฏิบัติต่อสภาพแวดล้อมของบุคคลเหล่านั้น ออกมาในรูปของการกระทำหรือการแสดงออกของมนุษย์ โดยมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง อยู่ภายใต้กลไกของความรู้สึกนึกคิดของคน¹⁸

นอกจากนี้ คำรงค์ศักดิ์ ชัยสนิทธิ ยังได้กล่าวถึงนักจิตวิทยา ที่ได้แบ่งพฤติกรรมมนุษย์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่เมื่อบุคคลกระทำแล้ว ผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นได้ พฤติกรรมภายนอกแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

¹⁷นิพนธ์ แจ่มเอี่ยม, จิตวิทยาสังคม, (ภูเก็ต : วิทยาลัยครูภูเก็ต, 2544), หน้า 4.

¹⁸คำรงค์ศักดิ์ ชัยสนิทธิ, จิตวิทยาทั่วไป, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วังอักษร, 2549), หน้า 86.

(1) พฤติกรรมโมลาร์ (Molar Behavior) เป็นพฤติกรรมภายนอกที่เมื่อบุคคลกระทำแล้ว ผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นได้ด้วยตาเปล่า เช่น การเดิน การพูด เป็นต้น พฤติกรรมประเภทนี้มักเป็นพฤติกรรมที่ผู้กระทำมักจะกระทำไปโดยความรู้สึกรู้ตัว กระทำไปโดยมีเจตนา โดยมีความต้องการของพฤติกรรมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม ถ้าต้องการกระทำพฤติกรรม ก็กระทำได้ ถ้าไม่ต้องการกระทำพฤติกรรมก็ไม่กระทำได้ เช่น ถ้าต้องการจะเดิน ก็เดินได้ หรือไม่ต้องการจะเดินก็ไม่เดินได้

(2) พฤติกรรมโมเลกุล่า (Molecular Behavior) เป็นพฤติกรรมภายนอกที่เมื่อบุคคลกระทำแล้ว ผู้อื่นไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า ต้องมีเครื่องมือเฉพาะเพื่อใช้ตรวจสอบ เช่น การเต้นของหัวใจ และการทำงานของคลื่นสมอง เป็นต้น พฤติกรรม โมเลกุล่ามักจะกระทำโดยอวัยวะภายในของร่างกายและอยู่นอกเหนือการควบคุมของจิต

2) พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมภายในใจของมนุษย์ที่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว บุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตเห็นหรือใช้เครื่องมือวัดได้ ผู้กระทำพฤติกรรมนั้นๆ เท่านั้นที่รู้ว่าพฤติกรรมภายในที่เกิดขึ้นแล้วหรือไม่ พฤติกรรมภายใน ได้แก่ การรู้สึก การรับรู้ การจำ การคิด และการตัดสินใจ¹⁹

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า มนุษย์ทุกคนจะมีกระบวนการของพฤติกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ทุกคนจะมีความต้องการ และมีเหตุจูงใจเป็นของตนเองอยู่ตลอดเวลา และสามารถตัดสินใจที่จะกระทำการต่างๆ ด้วยความรู้สึกนึกคิดที่เป็นของตนเอง สิ่งปรากฏออกมา นั้น เป็นพฤติกรรมของมนุษย์

2.2.2 ความต้องการของมนุษย์

การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ จะช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจความคิดของบุคคลที่มีสถานภาพต่างๆ มากขึ้น เพราะความต้องการของบุคคลในแต่ละสถานภาพนั้นอาจมีเหมือนกันและต่างกัน ในประเด็นนี้ มีนักวิชาการหลายคน ได้กล่าวถึงความหมายและประเภทของความต้องการไว้ต่างๆ กัน เป็นต้นว่า

สุพล บุญทรง ได้กล่าวไว้ว่า ความต้องการ หมายถึงความอยากได้ในสิ่งที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ทุกชีวิตมีความต้องการอยู่เสมอ และเมื่อมีความต้องการ อินทรีย์จะอยู่ในสภาพขาดสมดุลจนกว่าจะได้ตอบสนองความต้องการของตน อินทรีย์จึงจะกลับคืนสู่สภาพสมดุลดังเดิม²⁰

วิไลวัฒน์ กฤษณะภูติ ได้กล่าวถึงประเภทความต้องการไว้ดังนี้

¹⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 86-87.

²⁰ สุพล บุญทรง, จิตวิทยาวิทยาการ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2533), หน้า 120.

- 1) ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ กล่าวคือ ความต้องการเป็นผู้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ทั้งต้องมีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์แจ่มใส และมีการปรับตัวดี
- 2) ความต้องการความสุข คือ ความต้องการเป็นผู้มีความสุข ความสมหวังในชีวิต
- 3) ความต้องการให้ความรักและรับความรักจากผู้อื่น ความต้องการความรักนี้ย่อมเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศ วัย ในสถานภาพที่แตกต่างกัน เช่น ความรักระหว่างบิดามารดากับบุตร ความรักระหว่างญาติ และความรักระหว่างคู่รักเป็นต้น
- 4) ความต้องการความรู้ คือ ความต้องการมีความรู้ ความรอบรู้ ทั้งต้องการศึกษาเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพราะทำให้บุคคลนั้น นำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพได้ ซึ่งจะทำให้การค้ารงชีวิตในสังคมเป็นไปด้วยความผาสุกราบรื่น
- 5) ความต้องการความเจริญงอกงาม คือความต้องการเจริญก้าวหน้าในชีวิต
- 6) ความต้องการในการเพิ่มพูนศักดิ์ศรีของปัจเจกชน บุคคลแต่ละคนย่อมต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ ต้องการมีศักดิ์ศรีในสังคม
- 7) ความต้องการพักผ่อนหย่อนใจ บุคคลทุกคนล้วนต้องการพักผ่อนหย่อนใจมากบ้าง น้อยบ้าง เพราะทำให้ผ่อนคลายความเครียด ความกังวลจากการดำรงชีวิตประจำวัน
- 8) ความต้องการปราศจากความกลัว ทั้งจากสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ และสิ่งที่เหนือธรรมชาติ²¹

นิวแมน (Newman) ได้สรุปและแบ่งความต้องการของมนุษย์ ออกเป็น 4 ประเภท คือ

- 1) ความต้องการทางกายภาพ ได้แก่ ความต้องการที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ตลอดจนบริการและสวัสดิการต่างๆ เป็นต้น
- 2) ความต้องการทางสังคม ได้แก่ ความต้องการติดต่อ สังสรรค์ หรือการร่วมในพิธีการต่างๆ เป็นต้น
- 3) ความต้องการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ ความต้องการโอกาสในการแสดงความคิดเห็นของตนอย่างเสรี

²¹วิไลวัฒน์ กฤษณะภักดี, สังคมสงเคราะห์ศาสตร์เบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเคียนส โตร์, 2529), หน้า 3-4.

4) ความต้องการความมั่นคง ได้แก่ ความต้องการความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางจิตใจ เป็นต้น²²

วิจิตร อวະกุล ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

1) ความต้องการความมั่นคงในการทำงาน มนุษย์ต้องการให้งานในอาชีพของตนมีความมั่นคง และตนเองมีสถานภาพทางเศรษฐกิจมั่นคงในการยังชีพ

2) ความต้องการการยอมรับนับถือ มนุษย์ทุกคนต้องการเกียรติ การยอมรับนับถือในความรู้ความสามารถ ไม่มีการแบ่งคุณวุฒิ สถาบันการศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และชาติตระกูล

3) ความต้องการมีโอกาสดำเนินชีวิต มนุษย์ต้องการมีโอกาสดำเนินชีวิตสูงขึ้นจากการทำงาน เงินเดือนสูงขึ้น การได้รับเลื่อนตำแหน่ง การมีโอกาสดำเนินชีวิตต่อ การไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ การรู้จักคนมากขึ้น และการได้ช่วยสังคม เป็นต้น

4) ความต้องการความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ การได้รับการฝึกอบรม ศึกษา ดูงาน การเปลี่ยนตำแหน่ง ทำให้มนุษย์ไม่เบื่อหน่าย กระฉับกระเฉงในการทำงาน

5) ความต้องการมีเสรีภาพ การทำงานได้คล่องตัวโดยไม่ติดขัดกับระเบียบกฎข้อบังคับ มีอิสระในการแสดงความคิดเห็นทางการพูด การเขียนพอสมควร มีสิ่งอำนวยความสะดวกพอเหมาะกับการทำงานที่ทำ

6) ความต้องการได้รับการยอมรับเป็นส่วนหนึ่งหรือส่วนร่วมในงาน มนุษย์ต้องการให้กลุ่มยอมรับว่าเป็นพวกเดียวกัน ไม่ต้องการให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นคนละพวก²³

คาเรน โฮร์นี (Karen Horney) ได้กล่าวถึงความต้องการ 10 ประการ ว่าเกิดจากความพยายามของมนุษย์ในการแก้ปัญหาความสับสนทางด้านมนุษยสัมพันธ์ ความต้องการเหล่านี้มีลักษณะประสาทไม่ปกติ เพราะไม่ได้แก้ปัญหาตรงจุด โดยมีรายละเอียดของความต้องการ ดังนี้

1) ความต้องการในการผูกพันและความต้องการยอมรับ แสดงออกโดยการผูกพันเอาใจผู้อื่น ทำตนตามที่ผู้อื่นคาดหวังว่าจะได้จากตน พวกเขาจะสะเทือนใจมากหากผู้อื่นไม่ยอมรับ หรือแสดงความไม่เป็นมิตรด้วย

²² กองวิชาการและแผนงาน, ความคิดเห็นและความต้องการของจำเลยและผู้ถูกคุมความประพฤติเกี่ยวกับการให้บริการสงเคราะห์ของสำนักงานคุมประพฤติ, (กรมคุมประพฤติ : กองวิชาการและแผนงาน, 2540), หน้า 27.

²³ วิจิตร อวະกุล, เทคนิคมนุษยสัมพันธ์, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์, 2542), หน้า 50-51.

2) ความต้องการคนคู่ชีวิต คือ ต้องการผู้รับอุปถัมภ์ตลอดไป บุคคลที่มีความต้องการชนิดนี้จะเชิดชูคุณค่าของความรักไว้สูงยิ่ง และมีความหวาดกลัวต่อการถูกทอดทิ้งให้อยู่เดียวดายเป็นอย่างมาก

3) ความต้องการเป็นคนสมถะมักน้อย คือ เป็นผู้ที่พอใจในสิ่งที่ตนได้รับ ไม่เรียกร้องสิ่งใด ขกย่องคุณค่าของความอ่อนน้อมสูงกว่าคุณสมบัติอื่นใด

4) ความต้องการอำนาจ คือ เป็นผู้ที่ยอยากมีอำนาจเพื่อใช้อำนาจโดยไม่นับถือผู้อื่น ชอบเหยียบย่ำผู้อื่นแะ และเชื่อว่าจะพบความสำเร็จทุกอย่างได้โดยใช้อำนาจ

5) ความต้องการทำลายผู้อื่น คือ คนที่ตนไม่ชอบ หรือคิดว่าจะขวางทางชีวิตของตน

6) ความต้องการความภูมิใจ คือ ประเมินคุณค่าของตนจากการยอมรับของผู้อื่น

7) ความต้องการเสียงสรรเสริญ คือ ต้องการให้ผู้อื่นยกย่องตัวเช่นเดียวกับที่ตนหลงยกย่อง

8) ความทะเยอทะยาน คือ ความต้องการความเป็นเลิศ และผลักดันให้ตนเองประสบความสำเร็จต่าง ๆ

9) ความต้องการมีพร้อมสรรพในตัว และไม่จ้อผู้ใด คนกลุ่มนี้ได้รับความผิดหวังจากการสร้างสัมพันธภาพกับคนทั่วไป จึงแยกตัวออกมา ไม่ยอมผูกพันกับคนหรือสิ่งใด ๆ

10) ความต้องการเป็นคนดีสมบูรณ์แบบ ไม่มีสิ่งใดที่ตำหนิได้ คนกลุ่มนี้กลัวที่จะมีสิ่งใดผิดพลาดและถูกวิพากษ์วิจารณ์ จึงหาข้อข้อบกพร่องของตนแล้วปกปิดมิให้ผู้ใดรู้เห็น

ความต้องการทั้ง 10 ประการนี้ เป็นสาเหตุของความว้าวุ่นในตัวบุคคล เช่น ต้องการความรัก แต่เมื่อไม่ได้แล้ว กลับยังต้องการไม่รู้จักพอ ต้องการเป็นอิสระจากผู้อื่น แต่ยังต้องการให้ผู้อื่นนิยชมชอบตน ฉะนั้น คนแต่ละคนจึงอาจมีอาการประสาทไม่ปกติ ได้ทุกคน ความแตกต่างระหว่างคนปกติกับคนประสาทไม่ปกติอยู่ที่ความต้องการข้างต้น มีอยู่มากน้อยต่างกัน คนปกติสามารถผสมผสานความต้องการเหล่านี้ได้ในปริมาณที่พอเหมาะ ได้สัดส่วน ทำให้แก้ไขหรือหลีกเลี่ยงความว้าวุ่นภายในตัวได้ ซึ่งจะต่างกับคนที่มีอาการประสาทไม่ดี โดยบุคคลในกลุ่มนี้มักมีประสบการณ์ที่ไม่ดีในวัยเด็ก²⁴

ดาวิด ซี. แมค เคลแลนด์ (David C. McClelland) ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

1) ความมั่นคงในการทำงาน คือ กิจการหรือหน่วยงานที่ตนทำงานนั้นจะมีความยั่งยืนไม่ล้มเลิกง่ายๆ และมีฐานะทางการเงินดีพอที่จะจ่ายเงินเดือนตลอดไป สามารถฝากชีวิตอนาคตไว้ได้

²⁴ ศรีเรือน แก้วกังวาน, ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รัฐเขารู้รา), (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน, 2539), หน้า 81-83.

แต่ถ้ากิจการหรือหน่วยงานไม่ค่อยมั่นคง จิตใจของพนักงานจะหวั่นไหว กลัวตกงาน อดอยาก จึงต้องแสวงหากิจการหรือหน่วยงานที่มั่นคงกว่า มีการลาออก เปลี่ยนงานค่อนข้างสูงในหน่วยงานที่ไม่มั่นคง

2) การยอมรับนับถือ คือ การที่ทุกคนต้องการเกียรติ การยอมรับนับถือในความรู้ความสามารถ ไม่มีการแบ่งคุณวุฒิ แบ่งกลุ่มพนักงานตามสถาบันที่จบการศึกษา หรือไม่มีการดูถูกดูหมิ่นเหยียดหยามในความรู้ความสามารถ ความมั่งมีหรือยากจน ความมีตระกูลสูงหรือต่ำ

3) ต้องการความก้าวหน้า คือ ต้องการมีโอกาสก้าวหน้าสูงขึ้น คนเราเมื่อทำงานแล้วก็อยากเห็นตนเองมีความก้าวหน้าทางงาน ได้เงินเดือนเพิ่มขึ้น ได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ได้ไปศึกษาต่อ ฝึกงานในต่างประเทศ รู้จักคนมากขึ้น ได้ช่วยเหลือหน่วยงานเพิ่มขึ้น ความก้าวหน้าทำให้คนมีกำลังใจในการทำงาน และเป็นความต้องการของมนุษย์ที่ถูกรุ่นภายในด้วยกันทุกคน

4) ต้องการความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ คือ การได้รับการฝึกอบรม ศึกษา ดูงาน เปลี่ยนไปดำรงตำแหน่งต่างๆ หรือเป็นกรรมการต่างๆ ย่อมทำให้คนเราไม่จำเจซ้ำซาก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย และทำให้คนเราเกิดความกระฉับกระเฉง ซึ่งมนุษย์ถือว่า เป็นการได้ประสบการณ์ เป็นเกียรติอย่างหนึ่ง

5) การมีเสรีภาพ คือ ในสภาพแวดล้อมการทำงานที่ผู้ทำงานมีความคล่องตัว ไม่อึดอัดกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ มีโอกาสแสดงความคิดเห็นทางการพูด การเขียน ไม่ถูกกดขี่และมีสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร ย่อมทำให้เกิดกำลังใจและมีความสุขกับการทำงาน

6) ได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของงาน หรือการมีส่วนร่วมในงาน มนุษย์ต้องการให้กลุ่มยอมรับเป็นพวกเดียวกัน ไม่ต้องการความรู้สึกรู้สึกว่าเป็นคนละพวกหรือเป็นแกะดำหลงฝูง หรือพลัดถิ่น ต้องการเข้าร่วมเป็นพวก²⁵

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า มนุษย์ทุกคนจะมีกระบวนการของพฤติกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ทุกคนจะมีความต้องการ และมีเหตุจูงใจเป็นของตนเองอยู่ตลอดเวลา และสามารถตัดสินใจที่จะกระทำการต่างๆ ด้วยความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่เป็นของตนเอง สิ่งที่ปรากฏออกมาเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ หากความนึกคิดส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ดีแล้ว ประโยชน์ย่อมเกิดแก่ตน และสังคม ดังนั้น แม้หากว่า บุคคลใดตกอยู่ในสภาพการณ์วิกฤติ แต่พยายามสร้างสรรค์ในสิ่งที่ดีในทุกขณะที่มีโอกาส บุคคลนั้นก็จะสามารถที่จะแปลงวิกฤติให้เป็นโอกาส กล่าวคือ ให้เกิดประโยชน์แก่ตนได้

²⁵ ศรีเรือน แก้วกังวาน, ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เขารู้เรา), อ่างแล้ว, หน้า 88-89.

2.2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความต้องการ

ในประเด็นที่เกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ ได้มีนักวิชาการหลายคนทำการศึกษาแล้วตั้งเป็นทฤษฎี เป็นต้นว่า

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้กล่าวถึงทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ว่า พลังงานและแรงขับที่อยู่ในจิตใต้สำนึก เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคน สิ่งที่เกี่ยวข้องที่สำคัญที่สุดของแรงจูงใจ คือ สัญชาตญาณแรงขับ โดย Freud ได้แบ่งสัญชาตญาณแรงขับออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) สัญชาตญาณแห่งการมีชีวิต สัญชาตญาณนี้เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลได้พัฒนาทำตนเองให้เกิดความพึงพอใจ

2) สัญชาตญาณแห่งความตาย สัญชาตญาณนี้เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวอันนำไปสู่การทำลายซึ่งอาจนำไปสู่พฤติกรรมการฆ่าตัวตาย หรือแสดงพฤติกรรมที่เป็นภัยแก่ตนเอง หรืออาจแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้อื่น²⁶

นอกจากนี้ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ยังได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมว่าเป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อว่า พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกนั้น เป็นผลเนื่องมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมที่เขาอยู่ โดยที่ทฤษฎีนี้ให้ความสนใจในการพัฒนาลักษณะของพฤติกรรมต่างๆ ที่บุคคลแสดงออกในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน พฤติกรรมต่างๆ ที่บุคคลแสดงออกนั้นน่าจะเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้มากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับสัญชาตญาณแรงขับ อีกทั้งพฤติกรรมของบุคคลนั้น ไม่ได้ถูกขับหรือกระตุ้นจากพลังภายในร่างกาย หรือขึ้นอยู่กับการตอบสนองต่อสิ่งภายนอกเพียงอย่างเดียว แม้ว่า การได้รับรางวัลหรือการลงโทษจะมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลก็ตาม แต่นั่นก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เน้นความสำคัญของการเรียนรู้แฝง หรือการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบ ซึ่งพฤติกรรมหลายๆอย่างที่บุคคลแสดงออกนั้น ได้มาจากการสังเกตบุคคลอื่นแสดงพฤติกรรม

ตลอดจนสังเกตว่าพฤติกรรมนั้นได้รับผลกระทบเช่นใด หากพฤติกรรมนั้นได้รับความพึงพอใจ บุคคลที่สังเกตพฤติกรรมนั้น ก็จะมีแนวโน้มที่จะลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้น²⁷

ดาวิด และเอ็ดเวิร์ด (David and Edward) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังไว้ว่า ทฤษฎีนี้ตั้งอยู่บนรากฐานที่ว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งที่ได้รับห่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวัง หมดกำลังใจ ฉะนั้น คนเราควรจัดความหวังหรือการตั้งจุดมุ่งหมายกับความสมารถที่จะทำได้สำเร็จ

²⁶ สม โภชน์ เอี่ยมสุภายิต, จิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่ 4, (นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548), หน้า 199-203.

²⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 204-206.

ไม่ให้แตกต่างกันมากนัก เพื่อให้มีกำลังใจที่จะพยายามให้บรรลุการตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนหรือการทำงานแต่ละครั้ง ถ้าผู้เรียนได้มีโอกาสตั้งจุดมุ่งหมายด้วยตนเองหรือให้รู้เป้าหมายชัดเจนแน่นอน เป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแล้ว จะเป็นแรงจูงใจในการเรียนได้ดีขึ้น ซึ่งตามทัศนะของดาวิด และเอดเวิร์ด (David and Edward) ทฤษฎีความคาดหวังนี้ จะอยู่บนพื้นฐานของสมมติฐาน 4 ข้อ คือ

1) พฤติกรรมจะถูกกำหนดโดยแรงกดดันภายในตัวบุคคลและสภาพแวดล้อม คนจะมีความต้องการและความคาดหวังไม่เหมือนกัน

2) บุคคลจะทำการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของพวกเขาภายในองค์กร ซึ่งอาจเป็นเรื่องของพฤติกรรมในฐานะเป็นสมาชิก คือ การทำงานอยู่ในสถานที่ทำงาน หรือพฤติกรรมของการใช้ความพยายาม คือ จะทำงานหนักมากน้อยแค่ไหน

3) บุคคลจะมีความต้องการและเป้าหมายไม่เหมือนกัน บุคคลต่างๆ จะมีความพอใจในผลลัพธ์ไม่เหมือนกัน การทำความเข้าใจความต้องการของพวกเขาจะนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติจริง เพื่อให้ผลตอบแทนพวกเขาเหมาะสมที่สุด

4) บุคคลจะทำการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นทางเลือก โดยอยู่บนฐานของความคาดหมายของพวกเขาว่ามีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการมากน้อยแค่ไหน คนมีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมในแนวทางที่พวกเขาเชื่อว่าจะได้รับผลตอบแทนและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่พวกเขา มองเห็นว่า จะก่อให้เกิดผลที่ไม่ต้องการติดตามมา²⁸

นอกจากนี้ ดาวิด และเอดเวิร์ด (David and Edward) ยัง ได้กล่าวถึงทฤษฎีความสอดคล้องในการรับรู้ ไว้ว่า ทฤษฎีนี้ตั้งอยู่บนรากฐานที่ว่า เมื่อข้อมูลที่บุคคลรับรู้ไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเดิมที่บุคคลรับรู้ไว้แล้ว บุคคลเกิดความไม่สบายใจ สภาวะที่ไม่สบายใจนี้ จะชักจูงให้บุคคลมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือมีการเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจเสียใหม่ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกัน ในการรับรู้²⁹

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมทั้งหมดที่บุคคลแสดงออกนั้นเป็นผลเนื่องมาจากสภาวะตึงเครียด และ เป็นผลเนื่องมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมที่เขาอยู่ ถ้าความคาดหวังกับสิ่งที่ได้รับห่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวัง หมดกำลังใจซึ่งอาจเป็นผลให้บุคคลมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกัน

²⁸ สมยศ นาวิการ, การบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2522), หน้า 389.

²⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 390.

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัว

2.3.1 ความหมายของการปรับตัว

การปรับตัว เป็นพฤติกรรมที่สำคัญของมนุษย์ ที่จะสามารถทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ เป็นปกติ ซึ่งมีนักวิชาการหลายคน ได้กล่าวถึงความหมายไว้ต่างๆ กัน เป็นต้นว่า

สุภัทรา ปิณฑะแพทย์ ได้กล่าวไว้ว่า การปรับตัว หมายถึง สภาพทางจิตที่จะต้องคล้อยตาม และยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น โดยไม่ให้เกิดความกระทบกระเทือนต่อสุขภาพจิต³⁰

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ได้กล่าวไว้ว่า การปรับตัว หมายถึง ผลของความพยายามของบุคคล ที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือด้านอารมณ์ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ และถ้าบุคคลนั้นปรับตัวได้แล้วก็สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นได้อย่างมีความสุข แสดงว่าบุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี³¹

ชวนพิศ ทองทวี ได้กล่าวไว้ว่า การปรับตัว คือการที่มนุษย์พยายามเอาชนะความคับข้องใจที่เกิดจากมีอุปสรรคมาคิดขวางทางนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ เพื่อรักษาสมดุลของชีวิต³²

พงษ์อินทร์ สุขจร ได้กล่าวไว้ว่า การปรับตัว คือ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่คนเลือกทำจากแรงผลักดันของตัณหา เป็นผลให้เกิดความสุขกายสบายใจ³³

นิภา นิธยานน ได้กล่าวไว้ว่า การปรับตัว คือการประกอบขึ้นด้วยกระบวนการหรือวิธีการทั้งหลาย ซึ่งมนุษย์ใช้ในการเผชิญข้อเรียกร้องทางจิต ซึ่งมนุษย์ใช้ในการเผชิญข้อเรียกร้องหรือ

³⁰สุภัทรา ปิณฑะแพทย์, จิตวิทยาทั่วไป-แนวคิดและทฤษฎีขั้นมูลฐาน, (กรุงเทพมหานคร : อรุณการพิมพ์, 2532), หน้า 89.

³¹ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, สุขภาพจิตเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2530), หน้า 65.

³²ชวนพิศ ทองทวี, จิตวิทยาการศึกษา, (ขอนแก่น : โรงพิมพ์ศิริภรณ์ออฟเซ็ท, 2522), หน้า 222.

³³พงษ์อินทร์ สุขจร, จิตวิทยาประจำชาวบ้าน, (กรุงเทพมหานคร : ก้าวหน้าการพิมพ์, 2517), หน้า 244.

แรงผลักดันภายนอก คือ สภาพแวดล้อมและสังคม และแรงผลักดันภายใน คือ แรงกระตุ้นจากสรีระร่างกายและจากประสบการณ์สังคมที่ได้เรียนรู้ในอดีต³⁴

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การปรับตัว หมายถึง การปรับพฤติกรรมที่แสดงออกต่อภาวะวิกฤติในด้านต่างๆ ขณะที่กำลังประสบอยู่ เช่น ภาวะวิกฤติในด้านบุคลิกภาพ ภาวะวิกฤติในด้านความต้องการและด้านอารมณ์ เพื่อปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ช่วยลดความวิตกกังวล ความคับข้องใจ ทำให้สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นได้อย่างมีความสุข

3.2.2 สาเหตุของการปรับตัว

การศึกษาค้นคว้าสาเหตุของการปรับตัว จะช่วยให้ผู้วิจัยได้ประเมินระดับความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นแรงจูงใจให้เกิดการปรับตัว อันจะเป็นประโยชน์ต่อการทำการวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวกับเจตคติ ทศนคติ แนวคิด หรือความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งมีนักวิชาการหลายคน ได้กล่าวถึงสาเหตุของการปรับตัวไว้ต่างๆ กัน เป็นต้นว่า

ศุภลักษณ์ จารุรัตน์จามร ได้กล่าวถึงสาเหตุของการปรับตัวไว้ ดังนี้

1) ความคับข้องใจ เป็นสภาพจิตใจ หรือความรู้สึกที่ปรารถนาถูกขัดขวางให้สามารถไปสู่เป้าหมายได้ โดยมีสาเหตุมาจากสภาพการณ์ต่างๆ ดังนี้

(1) องค์ประกอบส่วนบุคคล ได้แก่ คุณลักษณะทางร่างกาย เช่น ความพิการ การเจ็บป่วย ความงาม ระดับสติปัญญา บุคลิกลักษณะ และคุณลักษณะทางจิตใจ เช่น ความรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น

(2) สาเหตุทางกายภาพ ได้แก่ เกิดจากสิ่งแวดล้อมส่วนที่ไม่มีชีวิต เช่น ดิน ฟ้า อากาศ เป็นต้น

(3) สาเหตุทางสังคม ได้แก่ เกิดจากการอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น การเลือกคบเพื่อนหรือผู้ร่วมงาน เป็นต้น

2) ความขัดแย้ง ได้แก่ สภาพจิตใจหรือความรู้สึกที่บุคคลต้องตัดสินใจเลือกเป้าหมายหรือสิ่งที่ต้องการเพียงอย่างเดียว ในขณะที่เกิดความต้องการหลายๆ อย่างพร้อมกัน หรือจำเป็นต้องเลือก

3) ความกดดัน ได้แก่ สถานการณ์ที่เรียวหรือ บังคับให้บุคคลต้องกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการปรับตัวของบุคคล สาเหตุของความกดดันอาจเนื่องมาจาก 2 สาเหตุ คือ

(1) ตัวบุคคล ได้แก่ ความคาดหวัง หรืออุดมคติ

³⁴นิภา นิธยาน, การปรับตัวและบุคลิกภาพ จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์, 2530), หน้า 6.

(2) สังคม ได้แก่ กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย และประเพณี เป็นต้น³⁵
บุญทัศน์ ทุนคำ ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดการปรับตัวไว้ ดังนี้

1) แรงขับและความต้องการ ในชีวิตของบุคคลมีความต้องการเป็นพื้นฐาน เช่น ความต้องการทางกาย และความต้องการทางจิต ความต้องการทั้งสองนี้ทำให้เกิดแรงขับ เช่นเกิดความหิว เป็นแรงขับให้มนุษย์ดิ้นรน แสวงหา เพื่อสนองความอยากของตน ถ้าเกิดอุปสรรคมาขัดขวางไม่สามารถสนองความต้องการ ไม่สามารถหามาบำบัดความอยากได้ ร่างกายก็จะแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปต่างๆ เพื่อให้คลายจากความกระวนกระวายอันเนื่องมาจากความอยาก พฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อคลายความทรมานทรมานนี้ เรียกว่า การปรับตัว

2) แรงกระตุ้นจากสังคม การเปลี่ยนทางสังคมอย่างรวดเร็ว หรือการที่มีสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้คนมีปัญหาในการปรับตัวให้ทันตามภาวะสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ราคาสิ่งของแพงขึ้น แฟชั่นแต่งกาย การเป็นอยู่ การคมนาคม ความเจริญทางวัตถุ ต่างก็กระตุ้นให้มนุษย์วิ่งตามตลอดเวลา ต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคม มีปัญหาให้เกิดตลอดเวลา ถ้าแก้ได้ก็มีความสุข ถ้าแก้ไม่ได้ก็เกิดความคับข้องใจ กระวนกระวายใจ จึงหาทางปรับตัว โดยวิธีการต่างๆ

3) เจตคติ ความสนใจ จุดหมายของชีวิตของตัวเองเปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องปรับตัว³⁶

สรุปได้ว่า การปรับตัว เป็นกระทำหน้าที่อย่างเป็นเอกภาพของชีวิตโดยรวม หากการแปรปรวนจะเกิดขึ้นทางใดก็ตาม จะกระตุ้นให้เกิดการปรับตัวทุกด้านของบุคคลเสมอ

2.3.3 การบวนการและประโยชน์ของการปรับตัว

การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการของการปรับตัว นับเป็นประเด็นสำคัญ เพราะแนวทางการปรับตัวนั้น หากเป็นไปทางบวก ประโยชน์ก็จะเกิดขึ้นแก่ตนและส่วนรวม กล่าวคือ ตนเองไม่เดือนร้อน และสังคมมีความเป็นปกติ แต่ถ้าใช้นอกกฎเกณฑ์ของสังคม ก็อาจจะเกิดโทษแก่ตน และสร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคมได้ ซึ่งประเด็นนี้ มีนักวิชาการหลายคน ได้กล่าวไว้ต่างกััน เป็นต้นว่า

ลออ หุตางกูร ได้กล่าวถึงกระบวนการปรับตัวไว้ ดังนี้

1) การปรับตัวทางกาย เป็นการปรับตัวเพื่อรักษาดุลยภาพทางชีวภาพในขณะที่ระบบร่างกายต้องเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงตามวัย และเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมอยู่

³⁵ศุภลักษณ์ จารุรัตน์จามร, จิตวิทยาการปรับตัว, (ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2532), หน้า 94-96.

³⁶บุญทัศน์ ทุนคำ, จิตวิทยาการศึกษา, (นครสวรรค์ : วิทยาลัยครูนครสวรรค์, 2522), หน้า 87.

ตลอดเวลา การปรับตัวทางกายอาศัยกระบวนการทางชีวเคมีในการกิน ย่อย ดูดซึม และขับถ่าย เป็นต้น ในการปรับตัวด้านนี้จะมีผลให้เรียกช่องทางกาย คือ ให้มีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

2) การปรับตัวทางจิตใจ เป็นการปรับตัวที่เกี่ยวกับกระบวนการเคมีของระบบประสาท และกลไกทางบุคลิกภาพ เพื่อหาความสมดุลระหว่างแรงผลักดันของความต้องการกับสถานการณ์ที่เป็นจริงของสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะดำเนินไป โดยรู้ตัว และไม่รู้ตัว เป็นกระบวนการที่อาศัยพื้นฐานทางกายภาพและการมีปฏิบัติสัมพันธ์กับ Input ด้านข่าวสารจากสังคมและสิ่งแวดล้อมทั่วไป ซึ่งควบคุมโดยระบบประสาท ต่อม ไร้ท่อ และกระบวนการเรียนรู้

3) การปรับตัวทางสังคม เป็นการปรับตัวทางพฤติกรรมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานกระบวนการทางบุคลิกภาพและทางกายเกี่ยวข้องสำคัญกับการรักษาคุณภาพท่ามกลางความขัดแย้ง ระหว่างความต้องการ ความเชื่อ ค่านิยม หรือวัฒนธรรม ที่พัฒนาขึ้นเป็นองค์ประกอบของตนเอง กับส่วนใหญ่ที่มีอยู่อย่างไม่สอดคล้องกัน ซึ่งก่อให้เกิดแรงผลักดันให้บุคคลต้องปรับตัวเพื่อจัดความขัดแย้งนั้น แรงกดดันจากปฏิกิริยาทางสังคมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมปรับตัวของบุคคลอย่าง สูงมาก³⁷

กันยา สุวรรณแสง ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการปรับตัวว่า การปรับตัว เป็นการช่วยระบายอารมณ์ ลดความอึดอัดคับข้องใจ และไม่สบายใจ ถ้าไม่มีการปรับตัว คนเราก็ต้องทนเก็บความอึดอัดอยู่คนเดียว ถ้าไม่ระบายอารมณ์ที่ไม่พึงปรารถนาออกไปเสียบ้าง ปล่อยให้สะสมค้างค้ำอยู่ในความรู้สึกมากๆ จะทำลายบุคลิกภาพ และบั่นทอนสุขภาพจิตให้เสียไป ถ้าเก็บสะสมไว้มากๆ ถึงขนาด อาจกลายเป็น โรคจิต หรือโรคประสาทได้³⁸

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า กระบวนการปรับตัวก็เพื่อรักษาคุณภาพทางชีวภาพ หาความสมดุลระหว่างแรงผลักดันของความต้องการ และลดแรงกดดันจากปฏิกิริยาทางสังคม ซึ่งช่วยระบายอารมณ์ ลดความอึดอัดคับข้องใจ และไม่สบายใจ

³⁷ ละออ หุตางกูร, หลักพื้นฐานเพื่อการพยาบาล ชีว-จิต-สังคม, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรังสิต, 2539), หน้า 90-91.

³⁸ กันยา สุวรรณแสง, บุคลิกภาพและการปรับตัว, (กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา, 2536), หน้า 113.

2.4 โครงสร้างการบริหารงานภายในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ตั้งอยู่เลขที่ 100 ถนนพหลโยธิน ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีระดับความมั่นคงปานกลาง อำนาจการควบคุมผู้ต้องขังไทยไม่เกินตลอดชีวิต มีอัตราความจุ 1,750 คน มีโครงสร้างการบริหารงานภายใน ดังนี้

2.5.1 โครงสร้างการบริหารงานภายในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่โดยรวม

1) ควบคุมผู้ต้องขังให้มีประสิทธิภาพ

(1) ผู้ต้องขังหญิงที่อยู่ระหว่างสอบสวนของพนักงานสอบสวน ระหว่างพิจารณาคดี ระหว่างอุทธรณ์ฎีกา ของศาลทุกประเภท

(2) ควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่ศาลพิพากษาลงโทษเด็ดขาดแล้ว กำหนดโทษไม่เกินตลอดชีวิต

2) แก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังให้เป็นบุคคลที่สามารถเข้ากับสังคมได้เมื่อพ้นโทษแล้วทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยการให้การศึกษาวชิชาสามัญ วิชาชีพ ตลอดจนการพัฒนาคิดใจของผู้ต้องขัง ทั้งนี้ เพื่อให้มีอาชีพติดตัวและสามารถกลับตนเป็นคนดีของสังคม

3) เสริมสร้างสมรรถนะในการบริหารงานราชทัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการพัฒนาบุคลากร การพัฒนาระบบ เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และประชาสัมพันธ์ให้สังคมเข้าใจในภารกิจและบทบาทของเรือนจำ/ทัณฑสถาน และกรมราชทัณฑ์³⁹

2.5.2 โครงสร้างการบริหารงานของฝ่ายต่างๆ

ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ มีโครงสร้างการบริหารงานภายในของฝ่ายต่างๆ ดังนี้

1) ฝ่ายบริหารทั่วไป

ดำเนินการเกี่ยวกับงานสารบรรณ งานทะเบียนเอกสารที่สำคัญ การเงิน การบัญชี การพัสดุ อาคารสถานที่ ขานพาหนะ การบริหารงานบุคคล การประชาสัมพันธ์ งานรับเรื่องราວร้องทุกข์ งานเลขานุการ งานประชุม การรวบรวมสถิติข้อมูลต่างๆ งานแผนงานและโครงการ การติดตามประเมินผล รวมทั้งการบริการ และงานที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยเฉพาะ

2) ฝ่ายปกครอง

รับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผนและดำเนินการด้านควบคุมผู้ต้องขัง การรักษาการณ์บริเวณทัณฑสถานฯ การป้องกันลักลอบนำสิ่งของต้องห้ามเข้าทัณฑสถานฯ

³⁹ฝ่ายบริหารทั่วไป, โครงสร้างการบริหารงานภายในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่, (เชียงใหม่ : ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่, 2546), หน้า 1-2.

3) ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ

ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบหมายศาลการจัดทำทะเบียนประวัติ การเลื่อนชั้น การลดชั้น การย้ายผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังถึงแก่กรรม การปล่อยตัว การออกใบบริสุทธิ การลดวันต้องโทษจำคุก การขอพระราชทานอภัยโทษ การพักการลงโทษ และการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งผู้ต้องขังออกทำงานนอกทัณฑสถานฯ

4) ฝ่ายสวัสดิการผู้ต้องขัง

ดำเนินการเกี่ยวกับอาหาร การจัดเลี้ยงผู้ต้องขัง การรับฝากเงินผู้ต้องขัง รวมทั้งการดำเนินการให้ผู้ต้องขังได้รับการเยี่ยมญาติ ภายใต้ข้อบังคับ กฎระเบียบของกรมราชทัณฑ์

5) ฝ่ายฝึกวิชาชีพ

วางแผนและดำเนินการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่มีอยู่ในพื้นที่ตามความต้องการของตลาดและความถนัดของผู้ต้องขังพัฒนาคุณภาพของผู้ต้องขังด้านการฝึกวิชาชีพ ประเภทต่างๆ การจัดหาวัสดุฝึก การหาตลาด และการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ การบริหารเงินทุน ผลประโยชน์จากการฝึกวิชาชีพ ควบคุมการใช้จ่ายพาหนะที่จัดซื้อด้วยเงินทุนฝึกวิชาชีพ

6) ฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ

ดำเนินการจัดการศึกษาวิชาสามัญ เปิดสอนตั้งแต่ผู้ไม่รู้หนังสือถึงระดับปริญญาตรี (มศร.) จัดการศึกษาสาขาอาชีพ โดยเปิดสอนตามความต้องการของตลาดแรงงานและความสมัครใจของผู้เรียน แนะนำอบรมเกี่ยวกับระเบียบวินัย และการปฏิบัติตัวแก่ผู้ต้องขัง จัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนส่งเสริม ปลุกฝัง ปรับเปลี่ยนทัศนคติ จิตสำนึก ค่านิยม และพฤติกรรมของผู้ต้องขังให้เป็นไปในทางที่ดี จัดกิจกรรมเสริมการศึกษา เช่น ห้องสมุด การจัดหาวัสดุทัศนูปกรณ์ การศึกษาทางไกล เป็นต้น

7) ฝ่ายชุมชนบำบัด

ดำเนินการเกี่ยวกับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถนะของผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม ทั้งผู้เสพและผู้จำหน่ายรายย่อย ตลอดจนการสนองนโยบายด้านอาชญากรรมต่างๆ ของรัฐ

8) สถานพยาบาล

มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการให้การบำบัดรักษาผู้ต้องขังที่ป่วย ผู้ต้องขังตั้งครรภ์ คนชรา และเด็ก ตลอดจนการสงเคราะห์ในด้านการรักษาพยาบาลภายนอกทัณฑสถานฯ⁴⁰

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ทุกฝ่ายได้รวมกันดำเนินการในด้านการควบคุม การบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรม และ การดูแลสุขภาพอนามัยและสวัสดิการ

⁴⁰เรื่องเดียวกัน, หน้า 2-4.

ผู้ต้องขัง ตามแผนปฏิบัติงานที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ได้จัดทำไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและนำข้อมูลมาเป็นแนวกำหนดกรอบแนวคิด และสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

2.5 หน้าที่ของเจ้าพนักงานประจำเรือนจำ

เจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ มีภารกิจสำคัญที่เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังทั่วไป และรวมถึงผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม 3 ประการ คือ การควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี การบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง และการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

2.5.1 การควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี

กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479 ได้กำหนดหน้าที่ของเจ้าพนักงานประจำเรือนจำทัณฑสถานเกี่ยวกับการควบคุมไว้ ดังต่อไปนี้

1) ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบบังคับบัญชากิจการเรือนจำโดยทั่วไป และมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือเจ้าพนักงานตลอดจนผู้ต้องขังทั้งปวงที่สังกัดกิจการเรือนจำนั้น

2) พัสติ เป็นเจ้าพนักงานเรือนจำรองจากผู้บัญชาการเรือนจำ มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมดังต่อไปนี้

(1) ปกครองและควบคุมระเบียบ วินัย ของเจ้าพนักงานในสังกัด

(2) แบ่งการทำงานของเรือนจำออกเป็นส่วนๆ มอบหมายให้เจ้าพนักงานในสังกัดไปดำเนินการควบคุมหรือจัดทำ

(3) รักษาและดูแลสถานที่และทรัพย์สินของเรือนจำ

(4) ควบคุมดูแลการทะเบียนบัญชีของเรือนจำ

(5) ปกครองและควบคุมระเบียบระเบียบวินัยของผู้ต้องขัง

(6) ตรวจตราป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังตลอดจนการหลบหนีและจับกุมเมื่อมีการกระทำผิดอาญา

(8) จัดการและควบคุมการทำงานของผู้ต้องขัง

3) ผู้คุมเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำรองจากพัสติและมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ปกครองและควบคุมระเบียบระเบียบวินัยของผู้ต้องขัง

(2) ตรวจตราป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังตลอดจนการหลบหนีและจับกุมเมื่อมีการกระทำผิดอาญา

(3) จัดการและควบคุมการทำงานของผู้ต้องขัง⁴¹

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่เรือนจำ/ทัณฑสถาน ตั้งแต่ผู้บัญชาการผู้อำนวยการลงมา จนถึงผู้คุมหรือเจ้าหน้าที่ ต่างมีหน้าที่ในการควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ในระเบียบวินัย ตรวจสอบและป้องกันการหลบหนีของผู้ต้องขัง

2.5.2 การบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง

ตามนโยบายกรมราชทัณฑ์ ได้มุ่งเน้นให้เรือนจำและทัณฑสถาน ในสังกัด ดำเนินการบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังจิตยาเสพติด และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ให้มีความพร้อมในการดำรงชีพในสังคมหลังพ้นโทษ เช่น การจัดกิจกรรมทางศาสนา การจัดการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ และการจัดกิจกรรมชุมชนบำบัดสำหรับผู้ต้องขังจิตยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะมุ่งเน้นการบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังที่มีประวัติเสพยาเสพติด เป็นประเด็นสำคัญ

ชุมชนบำบัด คือ การบำบัดฟื้นฟูที่มีประวัติเสพยาเสพติด ที่มีการดำเนินงานในหลายระบบ ทั้งในระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ ซึ่งแต่ละระบบมีรายละเอียดในการดำเนินงานที่หลากหลายไม่เหมือนกัน สำหรับกรมราชทัณฑ์ ได้ดำเนินงานในระบบต้องโทษ เนื่องจากภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์ คือ การควบคุมตัวผู้กระทำความผิด สถานที่จึงเป็นข้อจำกัด การดำเนินงานชุมชนบำบัดจะต้องแยกผู้ต้องขังที่เข้าโปรแกรมออกจากผู้ต้องขังอื่นๆ เพื่อดำเนินการเป็นการเฉพาะ โดยมีแนวคิดว่า

1) ผู้ต้องขังที่ติดยาเสพติดเป็นผู้ป่วยเรื้อรัง ต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อให้เลิกยาเสพติดได้อย่างถาวร มีศักยภาพในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องและมั่นคง เช่นเดียวกับบุคคลปกติในสังคม

2) การดำเนินชีวิตภายในชุมชนบำบัด สมาชิกทุกคนต้องมีเป้าหมายเดียวกัน คือ เลิกยาเสพติด โดยยึดถือหลักการที่สำคัญอันได้แก่ การช่วยตัวเอง การใช้กลุ่มเพื่อนคอยผลักดัน และการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี ด้วยบรรยากาศของความรักความเข้าใจซึ่งกันและกัน และผู้ต้องขังต้องมีเวลาอยู่ในโปรแกรมนี้ 6 เดือนขึ้นไป⁴²

สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงานชุมชนบำบัดในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรมีคุณสมบัติดังนี้

1) มีทัศนคติที่ดีต่อการบำบัดฟื้นฟู

⁴¹โสภณ ชิติธรรมพุกภัย, รวมกฎหมายหน้าที่กรมราชทัณฑ์, (กรุงเทพมหานคร : กรมราชทัณฑ์, 2535), หน้า 50-54.

⁴²กรมราชทัณฑ์, คู่มือการปฏิบัติงานชุมชนบำบัดในเรือนจำและทัณฑสถาน, (นนทบุรี : บริษัทวิชั่นพีเพรส จำกัด, 2551), หน้า 9-10.

- 2) มีความเสียสละ และอดทน
- 3) มีนิสัยเยือกเย็น สุขุม สุภาพ
- 4) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ต้องขังได้
- 5) มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรมและจริยธรรม
- 6) มีประสบการณ์ด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่มีปัญหาทางสังคม⁴³

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขังติดยาเสพติด โดยวิธีชุมชนบำบัด ได้ยึดหลักการที่สำคัญ คือ การช่วยตัวเอง การใช้กลุ่มเพื่อนคอยผลักดัน และการทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี ด้วยบรรยากาศของความรักความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ได้ดำเนินการดังกล่าว อย่างต่อเนื่องตลอดมา

2.5.3 การดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง

กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479 ได้กำหนดหน้าที่ของเจ้าพนักงานประจำเรือนจำ7ทัณฑสถานการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขังไว้ ดังต่อไปนี้

- 1) เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขผู้ต้องขัง เปิดโอกาสให้ร้องทุกข์ได้โดยสะดวกและเต็มที่
- 2) จัดการและควบคุมการศึกษาตลอดจนการอบรมผู้ต้องขัง
- 3) ดูแลการอนามัยของผู้ต้องขัง การสุขภาพิบาลของเรือนจำ และจัดให้เป็นไปตามคำแนะนำของแพทย์⁴⁴

สำหรับด้านดูแลการอนามัยของผู้ต้องขังนั้น จะเกี่ยวข้องกับสถานพยาบาลในเรือนจำและทัณฑสถาน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้บริการด้านการรักษาพยาบาลที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล โดยมีภารกิจหลักที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) ให้บริการด้านการรักษาพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมแก่ผู้ต้องขังป่วยทุกคนอย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักวิชาการ
- 2) จัดระบบบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างทั่วถึง บูรณาการดูแลทั้งด้านการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรค และการฟื้นฟูสุขภาพให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ต้องขัง

⁴³เรื่องเดียวกัน, หน้า 14-15.

⁴⁴โสภณ ธิติธรรมพฤษ, รวมกฎหมายหน้าที่กรมราชทัณฑ์, อ้างแล้ว, หน้า 55-56.

3) มีการเชื่อมต่อกับเครือข่ายสถานบริการภายนอกเรือนจำ/ทัณฑสถาน เพื่อให้สามารถดูแลผู้ต้องขังได้อย่างต่อเนื่องและครบวงจร ตลอดจนสามารถให้บริการในภาวะฉุกเฉินได้ทั้งในและนอกเวลาทำการ⁴⁵

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขังนั้น เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะดำเนินการทั้งการเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขผู้ต้องขัง เปิดโอกาสให้ร้องทุกข์ได้โดยสะดวกและเต็มที่ ให้การศึกษาและอบรม ตลอดจนให้บริการทางการแพทย์ ให้การดูแล ป้องกันโรค ส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพอนามัยของผู้ต้องขังให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามสภาพของแต่ละบุคคล

2.6 แผนปฏิบัติการกรมราชทัณฑ์ 2551-2554

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 13 ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดระยะเวลาการบริหารราชการของคณะรัฐมนตรี ให้มีผลผูกพันคณะรัฐมนตรีและส่วนราชการที่จะต้องดำเนินการจัดทำการกิจให้เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 14 ในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ตามมาตรา 13 ให้จัดทำเป็นแผนสี่ปี อย่างน้อยจะต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน ส่วนราชการหรือบุคคลที่จะรับผิดชอบในแต่ละภารกิจ ประมาณการรายได้และรายจ่าย และทรัพยากรต่างๆ ที่จะต้องใช้ระยะเวลาการดำเนินการและการติดตามประเมินผล และมาตรา 16 ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการ โดยจัดทำเป็นแผนสี่ปี ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดินตาม มาตรา 13

กรมราชทัณฑ์ จึงได้จัดทำ “แผนปฏิบัติการราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ.2551-2554” ฉบับนี้ขึ้นบนพื้นฐานหลักการที่เชื่อมโยงและสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2551-2554 แผนปฏิบัติการกระทรวงยุติธรรม พ.ศ.2551-2554 รวมทั้งแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ.2551-2555 เป็นหลักการดำเนินงาน ซึ่งมีสาระสำคัญประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์หลัก ดังนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างประสิทธิภาพการควบคุมและการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง**
- กลยุทธ์หลัก**
- : สภาพเรือนจำได้รับการพัฒนาปรับปรุง
 - : ควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี
 - : เรือนจำ/ทัณฑสถาน ปลอดภัยเสถียร

⁴⁵ กองบริการทางการแพทย์, คู่มือการปฏิบัติงานด้านอนามัยเรือนจำ, (กรุงเทพมหานคร : วัฒนธรรมการพิมพ์, 2547), หน้า 243-244.

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาพฤติกรรมนิสัยเพื่อคืนคนดีสู่สังคม ลดภาระรัฐ

- กลยุทธ์หลัก**
- : ผู้ต้องขังได้รับการแก้ไขพฤติกรรมนิสัย
 - : ผู้ต้องขังได้รับการศึกษา
 - : ผู้ต้องขังได้รับการดูแลสุขภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
 - : ผู้ต้องขังมีความพร้อมในการดำรงชีพในสังคมหลังพ้นโทษ
 - : ผู้ต้องขังติดยาเสพติดได้รับการบำบัดฟื้นฟู

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาประสิทธิภาพพระบงบงานราชทัณฑ์

- กลยุทธ์หลัก**
- : การพัฒนาระบบสื่อสารและสารสนเทศภายในกรมฯ
 - : นวัตกรรมภายในกรมฯ เพิ่มขึ้น
 - : กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานราชทัณฑ์ได้รับการแก้ไขและเผยแพร่
 - : พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการกรมราชทัณฑ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ความเป็นมืออาชีพในงานราชทัณฑ์

- กลยุทธ์หลัก**
- : เจ้าหน้าที่ได้รับสวัสดิการที่ดีขึ้น
 - : พัฒนาโครงสร้างและกรอบอัตรากำลังให้สอดคล้องกับพันธกิจ
 - : พัฒนาสมรรถนะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ให้เป็นมืออาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในงานราชทัณฑ์

- กลยุทธ์หลัก**
- : กรมราชทัณฑ์ใสสะอาด
 - : ภาพลักษณ์ของกรมฯ ดีขึ้น
 - : การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

แผนปฏิบัติการราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ.2551-2554 ฉบับนี้ จะเป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติงานของข้าราชการและหน่วยงานในสังกัด ให้สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนางานราชทัณฑ์ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้การควบคุม แก้ไข และพัฒนาพฤติกรรมนิสัยผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นพันธกิจหลักของกรมราชทัณฑ์ เป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผล สามารถคืนคนดี สู่สังคมอย่างยั่งยืนต่อไป⁴⁶

⁴⁶กรมราชทัณฑ์, แผนปฏิบัติการราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2551-2554, (นนทบุรี : กรมราชทัณฑ์, 2551), หน้า 4-6.

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดทำสารนิพนธ์ ดังนี้

ชัยพร บุญเจริญ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความคิดของผู้ต้องขังหญิงที่เป็นผู้ใช้แรงงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางสมุทรปราการ” พบว่า “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความคิดมากที่สุด เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจ คือ มีรายได้น้อยไม่เพียงพอ เนื่องจากต้องรับผิดชอบครอบครัวโดยลำพัง รองลงมาเป็นปัจจัยทางสังคม คือ ผู้ต้องขังเกิดมาในครอบครัวที่มีสัมพันธภาพไม่ดี โดยมีบิดามารดาทะเลาะวิวาทกันตลอด ไม่มีเวลาให้ครอบครัว ถัดมาเป็นปัจจัยทางจิต คือ ผู้ต้องขังเป็นคนเก็บกด เหงา ขาดความจริงใจจากคนรอบข้าง ทำให้ขาดการยับยั้งชั่งใจ ส่วนปัจจัยทางด้านกายภาพนั้น พบว่า ไม่มีอิทธิพลต่อการกระทำความคิด ในระหว่างที่ผู้ต้องขังถูกจับกุม ครอบครัวได้รับผลกระทบมาก เช่น ไม่มีผู้ดูแลบุตร สามีไปมีภรรยาใหม่ บิดามารดาไม่ได้รับการเลี้ยงดู ด้านความคาดหวังเมื่อพ้นโทษ ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ต้องการความรัก และต้องการพบหน้าครอบครัว จากนั้นจะหางานทำเพื่อให้มีรายได้ไว้ใช้จ่ายต่อไป”⁴⁷

พงษ์ศธร คำใจสู้ ได้ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนเชียงใหม่ต่อโครงสร้างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ” พบว่า “ทัศนคติเป็นสภาวะความพร้อมทางปัญญาและจิตประสาท ซึ่งก่อตัวขึ้นจากการประสานของสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ ความคิด ความเชื่อ ความรู้ ความเข้าใจ และอารมณ์ ประกอบกันขึ้นเป็นแนวมาตรการ เมื่อปัจเจกบุคคลถูกกระตุ้น โดยสถานการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทัศนคติจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลว่าควรประพฤติตนอย่างไร ในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งที่มีทัศนคติ และที่สำคัญ ก็คือ ทัศนคติเป็นผลของความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความเชื่อของบุคคลกับสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของทัศนคติจึงเกิดขึ้น ได้จากการเปลี่ยนแปลง “ทั้งด้านความเชื่อ” และ “ด้านสิ่งแวดล้อม”⁴⁸

⁴⁷ชัยพร บุญเจริญ, “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความคิดของผู้ต้องขังหญิงที่เป็นผู้ใช้แรงงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางสมุทรปราการ”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ), 2541, 247 หน้า.

⁴⁸พงษ์ศธร คำใจสู้, “ทัศนคติของประชาชนเชียงใหม่ต่อโครงสร้างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2543, 127 หน้า.

สุรพล ปธานวนิช ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความต้องการของมนุษย์กับการจัดสวัสดิการแรงงาน” พบว่า “การศึกษาในแนวทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ สามารถจำแนกได้ความคิดเป็น 2 ฝ่าย คือ สำนักเสรีนิยม ซึ่งเชื่อว่าความต้องการของมนุษย์ไม่มีรูปแบบที่แน่นอนต่อการสนองความต้องการทุกรูปแบบของมนุษย์ถือเป็นสิ่งที่ดี เพราะจะทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าโดยสิ่งขั้วจากภายนอกจะเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์พยายามกระทำการที่จะตอบสนองความรู้สึกที่เกิดจากสิ่งเร้าภายนอกนั้น ความพยายามนี้ได้ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้า แต่สำนักที่นิยมความรุนแรงกลับเห็นว่า ความต้องการมีแก่นแท้ที่สามารถจำแนกหรือจัดลำดับช่วงชั้นได้ ความต้องการของมนุษย์ทุกคน โดยหลักใหญ่ๆ แล้วเหมือนกัน หากแต่ต่างกันในรูปแบบรายละเอียดและการแสดงออกเท่านั้น การพัฒนาความต้องการของมนุษย์เป็นสิ่งที่มียรากฐานอยู่ในสันดาน และการพัฒนาความต้องการนี้ จะเป็นไปตามขั้นตอนภายใต้สภาพเงื่อนไขที่เหมาะสม”⁴⁹

จงกลณี พงศ์วีรธร ได้ศึกษาเรื่อง “แนวความคิดเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดตามหลักพุทธปรัชญา” พบว่า “สาเหตุของการกระทำความผิดเกิดจากปัจจัย 3 ประการ คือ ปัจจัยทางจิต ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ โดยปัญหาที่เกิดจากปัจจัยดังกล่าว สามารถแก้ไขได้ โดยฝึกฝนผู้กระทำผิดให้มีความเห็นที่ถูกต้อง ส่วนปัจจัยที่ทำให้มีความเห็นถูกต้องที่ถูกต้องนั้น ได้แก่ ปรี โท โฆสะ คือ การฟังเสียง กล่าวคือ เรียนรู้สิ่งที่ดีงามจากกัลยาณมิตร และ โยนิโสมนสิการ คือ การกระทำไว้ในใจโดยอุบายอันแยบคาย กล่าวคือ การรู้จักพิจารณาสิ่งทั้งหลายโดยมองตามสิ่งนั้นๆ ตามสภาพที่เป็นจริง”⁵⁰

พัฒนา อมะสุวรรณ ได้ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของนายทหารสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมที่มีต่อความก้าวหน้าในการรับราชการของนายทหารหญิง” พบว่า “ทัศนคติของบุคคลมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ ด้วยการรับการศึกษาอบรมสั่งสอน และสิ่งแวดล้อมที่สร้างเสริมทาง

⁴⁹สุรพล ปธานวนิช, “ความต้องการของมนุษย์กับการจัดสวัสดิการแรงงาน”, วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2544, 164 หน้า.

⁵⁰จงกลณี พงศ์วีรธร, “แนวความคิดเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดตามหลักพุทธปรัชญา”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2544, 148 หน้า.

การศึกษา การคมนาคมติดต่อมีผลให้ทัศนคติของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปได้เป็นอันมาก ทั้งนี้ เพราะบุคคลมีโอกาสดังสรรค์แลกเปลี่ยน ตลอดจนเปลี่ยนแปลงแบบความคิดเห็นได้มาก”⁵¹

ไพฑูริย์ วิเศษสิริ ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและความต้องการของผู้ต้องขังในเรือนจำความมั่นคงสูง” พบว่า “ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีปัญหาและความต้องการด้านความคาดหวังในอนาคตมากที่สุดคือ ต้องการที่จะปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย และทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ รองลงมา คือ ปัญหาและความต้องการด้านการฝึกวิชาชีพ เพื่อนำวิชาชีพที่ได้ไปใช้ได้ภายหลังพ้นโทษ ซึ่งมีความสอดคล้องกับความคาดหวังในอนาคต กล่าวคือ ต้องการให้สังคมยอมรับและให้โอกาสในการประกอบอาชีพสุจริต และให้มีชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้เป็นปกติสุข”⁵²

กนกเรขา สุวรรณกิจ ได้ศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง : ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง” พบว่า “อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในการดำรงชีวิตภายหลังพ้นโทษ และปัจจัยความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้แก่ การได้รับการยอมรับ การได้รับการเยี่ยม และการได้รับโอกาสกลับตนเป็นคนดี และปัจจัยแวดล้อมขณะต้องโทษ ได้แก่ การได้รับการปฏิบัติในเรื่องกฎระเบียบ การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ และการได้รับการส่งเสริมในการฝึกวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังในการดำรงชีวิตภายหลังการพ้นโทษ”⁵³

สุชวณิ สอยเพ็ง ได้ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของผู้ต้องขังต่อกิจกรรมการพัฒนาในเรือนจำกลางขอนแก่น” พบว่า “ผู้ต้องขังมีทัศนคติต่อกิจกรรมการให้การศึกษาอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีความพอใจที่เรือนจำสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษาถึงระดับ

⁵¹พัฒนา เอมะสุวรรณ, “ทัศนคติของนายทหารสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมที่มีต่อความก้าวหน้าในการรับราชการของนายทหารหญิง”, การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2544, 55 หน้า.

⁵²ไพฑูริย์ วิเศษสิริ, “ปัญหาและความต้องการของผู้ต้องขังในเรือนจำความมั่นคงสูง”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2545, 250 หน้า.

⁵³กนกเรขา สุวรรณกิจ, “ความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง : ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2545, 225 หน้า.

ปริญญาตรี ส่วนทัศนคติที่มีต่อการฝึกวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คือ ครู ผู้ฝึกวิชาชีพแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้เข้ารับการศึกษา⁵⁴

พรพัฒน์ ชินโชติ ได้ศึกษาเรื่อง “สาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องโทษหญิงเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำจังหวัดสุรินทร์” พบว่า “ผู้ต้องโทษหญิงคดียาเสพติดส่วนใหญ่ มีอายุ 28-37 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพทำนา รายได้ 3,000-5,000 บาท/เดือน แต่งงานอยู่ด้วยกันกับสามี ต้องโทษครั้งแรก กำหนดโทษ 5-7 ปี สาเหตุและปัจจัยในการกระทำความผิด คือ มีฐานะยากจน และต้องการเงิน”⁵⁵

กัญญา ชาวเลาขวัญ ได้ศึกษาเรื่อง “การบริหารงานด้านสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางจังหวัดเชียงใหม่” พบว่า “ผู้ต้องขัง มีความพึงพอใจในการบริหารงานสวัสดิการด้านการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจในการบริหารงานด้านสวัสดิการพื้นฐาน สวัสดิการด้านฝึกวิชาชีพและสวัสดิการด้านกีฬาและนันทนาการ อยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความพอใจ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพอใจในการบริหารงานด้านสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้”⁵⁶

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ทัศนคติเป็นสภาวะความพร้อมทางปัญญาและจิตประสาท ซึ่งก่อตัวขึ้นจากการประสานของสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ ความคิด ความเชื่อ ความรู้ ความเข้าใจ และอารมณ์ ประกอบกันขึ้นเป็นแนวมาตรการ เมื่อปัจเจกบุคคลถูกกระตุ้นโดยสถานการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลว่าควรประพฤติตนอย่างไร ส่วนความต้องการเป็นสิ่งที่มีความหมายอยู่ในจิตใจของทุกคนซึ่งมีการพัฒนาไปตามขั้นตอนภายใต้สภาพเงื่อนไขที่เหมาะสม และส่วนของความคาดหวัง ต้องการทางสังคม ทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงในการดำรงชีวิต ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีขึ้นอย่างสมบูรณ์ได้ จะต้องอาศัยการเรียนรู้และการพิจารณาตาม

⁵⁴ สุวุฒิ สอยเพ็ง, “ทัศนคติของผู้ต้องขังต่อกิจกรรมการพัฒนาในเรือนจำกลางขอนแก่น”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น), 2546, 109 หน้า.

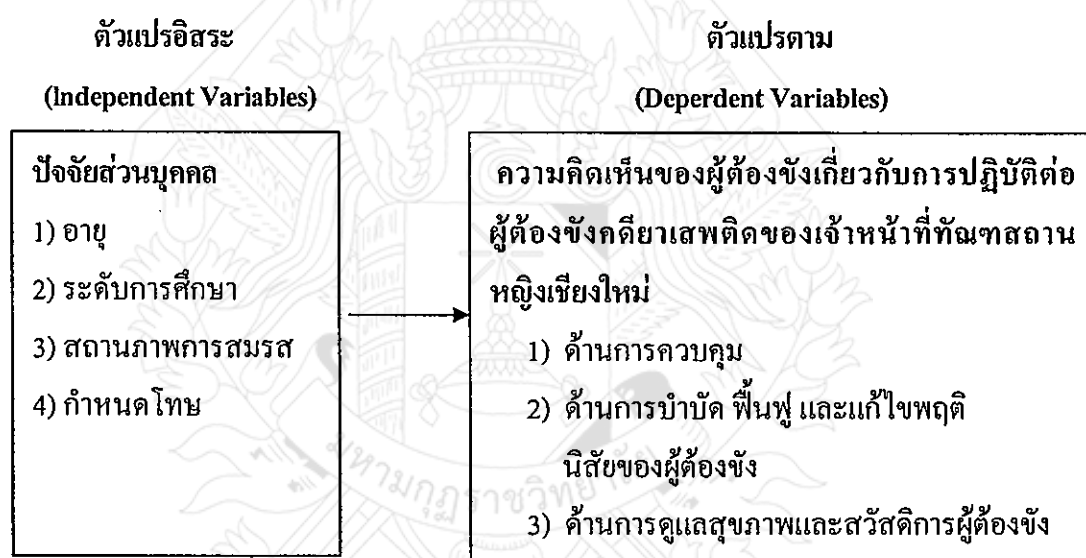
⁵⁵ พรพัฒน์ ชินโชติ, “สาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องขังหญิงเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำจังหวัดสุรินทร์”, รายงานการค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2546, 135 หน้า.

⁵⁶ กัญญา ชาวเลาขวัญ, “การบริหารงานด้านสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางจังหวัดเชียงใหม่”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม), 2550, 105 หน้า.

สภาพที่เป็นจริง ดังนั้น งานวิจัยเหล่านี้ จึงเกี่ยวข้องกับเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ เพราะผู้ต้องขังย่อมมีความรู้สึกนึกคิด ความหวัง และความต้องการ อย่างเช่นบุคคลทั่วไป

2.7 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา “แผนปฏิบัติการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2551-2554”⁵⁷ และได้นำมาปรับปรุงพัฒนา กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามสำหรับการเก็บข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสามารถเขียนเป็นแผนภูมิแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภูมิ 2.1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

⁵⁷กรมราชทัณฑ์, แผนปฏิบัติการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2551-2554, อ้างแล้ว, หน้า 4-6.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการจัดทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่” ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย (Population) ได้แก่ ผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ที่เป็นนักโทษเด็ดขาด คดีอาเสพติดจำนวน 847 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย (Sample) ได้แก่ ผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ที่เป็นนักโทษเด็ดขาด คดีอาเสพติด ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เกรจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)¹ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 264 คน

¹ยูทช ไกยวรรณ, พื้นฐานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2545), หน้า 104.

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ใช้ในการวิจัยด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Randomsampling) แบบให้เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (Probability Sampling) โดยใช้วิธีการจับฉลาก โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 ผู้วิจัยได้แยกผู้ต้องขังที่เป็นนักโทษเด็ดขาด คดียาเสพติดออกจากผู้ต้องขังคดีอื่นๆ และผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างพิจารณาคดี แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อไว้เพื่อจะใช้วิธีจับฉลากเป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2.2 ผู้วิจัยคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 264 คน

3.2.3 ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับฉลากจากการทำบัญชีรายชื่อของประชากรทั้งหมด เพื่อจับฉลากขึ้นมาให้ครบ 264 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่สร้างขึ้นเอง จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะวิจัย แล้วนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบสำรวจรายการ (Check List) เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด (Close-Ended Question) เป็นคำสอบถามความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ มีจำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการควบคุม 2) ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง 3) ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง โดยผู้วิจัยได้ใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดค่าและความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนการแบ่งช่วงชั้นคะแนนเฉลี่ย ซึ่งใช้เป็นมาตรฐานเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้ โดยยึดหลักเกณฑ์การอ่านค่าเฉลี่ยของคะแนน ดังนี้

$$\text{ระดับค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

คะแนนเฉลี่ย	ความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย
4.21 – 5.00 หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20 หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.61 – 3.40 หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60 หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.80 หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) โดยสอบถามข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่หญิงเชียงใหม่ จำนวน 3 ข้อ

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งผู้วิจัย ได้มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

3.4.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารตำราทางวิชาการ แนวคิด ทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นงานวิจัยเชิงเอกสารและข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

3.4.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม 2 ประเภท คือแบบสอบถามแบบปลายปิด และแบบปลายเปิด

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ศึกษาระดับนิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

3.4.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุง หรือแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของคำถาม โดยใช้แบบวัดดัชนีความสอดคล้อง (Index of consistency :IOC)

3.4.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาสร้างแบบสอบถามแล้วนำไปทดสอบ (Try-out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยนี้ คือ ผู้ต้องขังทัณฑสถานหญิงธนบุรี จำนวน 30 คน จากนั้น จึงนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ นำข้อมูลที่ได้ไปทดสอบวัดหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

3.4.6 ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะที่ได้จากการทดลองใช้ พร้อมจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับจริง เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือ คือแบบสอบถาม (Questionnaires) ไปเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่ได้วางแผนปฏิบัติการไว้ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ส่งถึงผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ เพื่อขอความร่วมมือให้ผู้ต้องขังในปกครองได้ตอบแบบสอบถาม

3.5.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเองจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง (Sample Random Sampling) กำหนดจากตารางการสุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ซึ่งกำหนดประชากรจากจำนวน 847 คน และได้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 264 คน จากนั้นจึงได้สุ่มตัวอย่างโดยวิธีจับฉลาก เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างถูกเลือกเท่าๆ กัน แล้วแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างและดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.5.4 เก็บรวบรวมข้อมูลคืนได้จำนวน 264 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามประชากรกลุ่มตัวอย่างมาประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ โดยใช้สถิติสำเร็จรูปทางการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่า F – test เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ การสมรส และกำหนดโทษ โดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมุติฐาน เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษ แตกต่างกัน โดยใช้การทดสอบค่าเอฟ (F - test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ถ้าพบความไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะนำไปทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

ตอนที่ 4 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวบรวมข้อมูลที่ได้ตามประเด็น แล้วเรียบเรียง นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย 2 ประเภท ได้แก่

3.7.1 สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับบรรยายปัจจัยพื้นฐาน และค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับบรรยายประเด็นที่วิจัย

3.7.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inference Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าเอฟ (F - test) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบว่าเป็นไปในทิศทางเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะนำไปเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) เพื่อหาความสอดคล้องต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 3 ประการ ดังนี้

1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษต่างกัน

3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือแบบสอบถาม จำนวน 264 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่างๆ สำหรับตอบปัญหาการวิจัยและวัตถุประสงค์ พร้อมทั้งนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย Mean

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)

df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ การสมรส และกำหนดโทษ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Anova) ถ้าพบความไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส กำหนดโทษ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังตารางต่อไปนี้มีดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18-30 ปี	120	45.5
31-40 ปี	67	25.4
41-50 ปี	54	20.4
51 ปีขึ้นไป	23	8.7
รวม	264	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 264 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 18-30 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และมีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกินประถมศึกษาปีที่ 6	82	31.1
ไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 6	103	39.0
ปวช./ปวส.	62	23.5
ปริญญาตรีขึ้นไป	17	6.4
รวม	264	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 264 คน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา ไม่เกินประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 ปวช./ปวส. จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ต้องขัง ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	108	40.9
สมรส	80	30.3
หม้าย/แยกกันอยู่	52	19.7
หย่า	24	10.6
รวม	264	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 264 คน ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมา สมรส จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 หม้าย/แยกกันอยู่ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 และหย่า จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกำหนดโทษ

กำหนดโทษ	จำนวน	ร้อยละ
1-10 ปี	117	44.3
11-20 ปี	21	8.0
21 ปีขึ้นไป	87	32.9
ตลอดชีวิต	39	14.8
รวม	264	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 264 คน ส่วนใหญ่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมา กำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 กำหนดโทษ 11-20 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 และกำหนดโทษตลอดชีวิต จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ 3 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านการบำบัดฟื้นฟู และการแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และด้านการดูแล สุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลตามค่าเฉลี่ย คือ $4.21-5.00 =$ มากที่สุด $3.41-4.20 =$ มาก $2.61-3.40 =$ ปานกลาง $1.81-2.60 =$ น้อย และ $1.00-1.80 =$ น้อยที่สุด โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปากฎดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวม 3 ด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการควบคุม	3.48	0.70	มาก
2. ด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง	3.55	0.68	มาก
3. ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง	2.92	0.68	ปานกลาง
รวม	3.31	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง รองลงมา คือ การควบคุม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขัง เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ด้านการควบคุม

ข้อที่	ด้านการควบคุม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.	การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง มีการปฏิบัติเป็นไปอย่างเสมอภาค	3.00	0.91	ปานกลาง
2.	มีการดำเนินการในด้านการรับฝากเงินของผู้ต้องขังจากญาติและผู้เยี่ยมเยียนด้วยระบบที่โปร่งใส	4.06	1.02	มาก
3.	เสื้อผ้าสำหรับผู้ต้องขังระหว่างที่เรือนจำ/ทัณฑสถานจัดให้มีลักษณะแตกต่างจากผู้ต้องขังเค็ดขาด	3.92	0.68	มาก
4.	ให้ผู้ต้องขังได้พบทนายความเป็นการส่วนตัวเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการต่อสู้คดีความ	3.57	0.72	มาก
5.	เรือนนอนถูกสุขลักษณะ มีแสงสว่างเพียงพอ	3.12	0.39	ปานกลาง
6.	การคัดเลือกผู้ต้องให้พักรวมอยู่ในเรือนนอนเดียวกัน โดยพิจารณาตามความเหมาะสม เช่น วัย, สภาพร่างกาย, กำหนดโทษ, คดี	3.01	0.66	ปานกลาง
7.	การรักษาระเบียบวินัยในเรือนจำ/ทัณฑสถานดำเนินการไปเพื่อความปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.92	0.79	มาก
8.	มีการเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังร้องทุกข์ เมื่อมีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ไม่เป็นไปตามกฎ ระเบียบที่กำหนดไว้	3.26	0.50	ปานกลาง
9.	มีการลงโทษทางวินัยที่เหมาะสม ไม่กระทำต่อร่างกายอย่างรุนแรงแก่ผู้ต้องขัง	3.38	0.55	ปานกลาง
10.	การดำเนินการทางด้านวินัยต่อผู้ต้องขังถือปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479	3.60	0.80	มาก
	รวม	3.48	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ มีการดำเนินการในด้านการรับฝากเงินของผู้ต้องขังจากญาติและผู้เยี่ยมเยียนด้วยระบบที่โปร่งใส รองลงมา อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 7 คือ การรักษาระเบียบวินัยในเรือนจำ/ทัณฑสถานดำเนิน

การไปเพื่อความปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังมีการปฏิบัติเป็นไปอย่างเสมอภาค

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขัง เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.	มีการปฏิบัติให้สิทธิพิเศษหรือประโยชน์ต่าง ๆ ตามความประพฤติและชั้นของผู้ต้องขัง	3.18	0.44	ปานกลาง
2.	มีการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมภายในเรือนจำ/ทัณฑสถานที่เหมาะสม	2.98	0.65	ปานกลาง
3.	มีการให้เสรีภาพในการนับถือศาสนาแก่ผู้ต้องขัง	4.43	1.13	มากที่สุด
4.	มีการส่งเสริมการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขัง	4.28	0.97	มากที่สุด
5.	มีห้องสมุดสำหรับผู้ต้องขัง โดยมีหนังสือที่มีสาระเป็นประโยชน์และหนังสือบันเทิงเพื่อการผ่อนคลาย	4.19	0.94	มาก
6.	มีการจัดกิจกรรมสันทนาการแก่ผู้ต้องขัง	3.04	0.53	ปานกลาง
7.	มีการฝึกวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องขัง	3.73	0.56	มาก
8.	ผู้ต้องขังมีสิทธิ์เลือกฝึกวิชาชีพตามที่เรือนจำ/ทัณฑสถานกำหนดด้วยความสมัครใจ	3.07	0.35	ปานกลาง
9.	มีการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกวิชาชีพระยะสั้นต่างๆ จากหน่วยงานภายนอกที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ต้องขัง	3.40	0.51	ปานกลาง
10.	มีการรณรงค์ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดให้โทษแก่ผู้ต้องขังอย่างต่อเนื่อง	3.21	0.71	ปานกลาง
	รวม	3.55	.67	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขังโดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ มีการให้เสรีภาพในการนับถือศาสนาแก่ผู้ต้องขัง รองลงมา อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 4 คือ มี

การส่งเสริมการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขัง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ มีการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมภายในเรือนจำ/ทัณฑสถานที่เหมาะสม

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขัง เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.	มีการตรวจร่างกาย ประเมินสุขภาพกายและจิตของผู้ต้องขัง ในวันที่รับตัวผู้ต้องขังเข้าเรือนจำ/ทัณฑสถาน	2.99	0.56	ปานกลาง
2.	สถานพยาบาลเรือนจำ/ทัณฑสถานมีอุปกรณ์การรักษาและยารักษาโรคที่มีคุณภาพเพียงพอแก่ผู้ต้องขัง	2.20	0.77	น้อย
3.	มีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่มีความรู้ด้านจิตวิทยาไว้ประจำเรือนจำ/ทัณฑสถาน	2.81	0.57	ปานกลาง
4.	มีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ตรวจรักษาผู้ต้องขังเจ็บป่วยเป็นประจำทุกวัน	2.23	0.58	น้อย
5.	มีการจัดอาหารที่มีประโยชน์ทั้ง 3 มื้อ และมีน้ำดื่มที่เพียงพอสำหรับผู้ต้องขัง	3.30	0.88	ปานกลาง
6.	เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาตามสมควร	3.22	0.73	ปานกลาง
7.	มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและสุขอนามัยแก่ผู้ต้องขัง	3.01	0.65	ปานกลาง
8.	เสื้อผ้าที่ทางเรือนจำ/ทัณฑสถาน จัดให้มีสภาพที่ดีสะอาดและเหมาะสมกับสภาพอากาศ	3.00	0.64	ปานกลาง
9.	มีการจัดระบบสาธารณูปโภค เช่น ที่อาบน้ำ ห้องสุขาที่เหมาะสมสำหรับสุขอนามัยของผู้ต้องขัง	2.69	0.72	ปานกลาง
10.	มีการจัดสถานที่พักพิงพิเศษสำหรับผู้ต้องขังตั้งครรภ์และเด็กติดผู้ต้องขัง	3.80	0.69	มาก
	รวม	2.92	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง คดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 10 คือ มีการจัดสถานที่พักพิงสำหรับผู้ต้องขังตั้งครรภ์และเด็กติดผู้ต้องขัง รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 5 คือ มีการจัดอาหารที่มีประโยชน์ทั้ง 3 มื้อ และมีน้ำดื่มที่เพียงพอสำหรับผู้ต้องขัง และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ สถานพยาบาลเรือนจำ/ทัณฑสถานมีอุปกรณ์การรักษาและยารักษาโรคที่มีคุณภาพเพียงพอแก่ผู้ต้องขัง ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า “ผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งได้กำหนดประเด็นที่จะวิจัยไว้จำนวน 3 ด้าน คือ

- 1) ด้านการควบคุม
- 2) ด้านการบำบัดฟื้นฟู และการแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง
- 3) ด้านการดูแลและสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง

การทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Anova) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ถ้าพบความไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ปรากฏตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขัง เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18-30 ปี	120	3.34	0.46	ปานกลาง
31-40 ปี	67	3.37	0.51	ปานกลาง
41-50 ปี	54	3.18	0.36	ปานกลาง
51 ปีขึ้นไป	23	3.17	0.38	ปานกลาง
รวม	264	3.26	0.42	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามอายุ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านการบำบัดฟื้นฟูและการแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และด้านการดูแลและสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขังอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้านที่จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	1.62	0.54	0.38	0.00*
ภายในกลุ่ม	260	364.14	1.40		
รวม	263	365.76			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้านไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้านที่มีอายุต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

อายุ	18-30 ปี ($\bar{X}=3.34$)	31-40 ปี ($\bar{X}=3.37$)	41-50 ปี ($\bar{X}=3.18$)	51 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.17$)
18-30 ปี		0.03	0.16	0.17
31-40 ปี			0.19	0.20
41-50 ปี				0.01
51 ปีขึ้นไป				

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีอายุต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี ผู้ที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี ผู้ที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี กับผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี ผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป และผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18-30 ปี ผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี และผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ป.6	82	3.35	0.47	ปานกลาง
ไม่เกิน ม.6	103	3.36	0.44	ปานกลาง
ปวช./ปวส,	62	3.25	0.51	ปานกลาง
ปริญญาตรี	17	2.94	0.30	ปานกลาง
รวม	264	3.22	0.43	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และด้าน การดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.13 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้านที่จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	2.98	0.99	0.72	0.01*
ภายในกลุ่ม	260	3.57.56	1.37		
รวม	263	360.54			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

ระดับการศึกษา	ไม่เกิน ป.6 ($\bar{X}=3.35$)	ไม่เกิน ม.6 ($\bar{X}=3.36$)	ปวช/ปวส. ($\bar{X}=3.25$)	ปริญญาตรี ($\bar{X}=2.94$)
ไม่เกิน ป.6		0.01	0.10	0.41
ไม่เกิน ม.6			0.11	0.42
ปวช/ปวส.				0.31
ปริญญาตรี				

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช/ปวส. ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช/ปวส. ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช/ปวส. กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 ผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช/ปวส. และผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
โสด	108	3.30	0.48	ปานกลาง
สมรส	80	3.28	0.62	ปานกลาง
หม้าย	52	3.23	0.33	ปานกลาง
หย่าร้าง	24	3.54	0.53	มาก
รวม	264	3.33	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามสถานภาพการสมรส มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง และด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามสถานภาพการสมรส มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่จำแนกตามสถานภาพการสมรส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	1.64	0.54	0.41	0.00*
ภายในกลุ่ม	260	342.51	1.31		
รวม	263	344.15			

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

สถานภาพการสมรส	โสด ($\bar{X}=3.30$)	สมรส ($\bar{X}=3.28$)	หม้าย ($\bar{X}=3.23$)	หย่าร้าง ($\bar{X}=3.54$)
โสด		0.02	0.01	0.24
สมรส			0.05	0.26
หม้าย				0.31
หย่าร้าง				

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นโสดกับผู้สมรส ผู้ที่เป็นโสดกับผู้ที่เป็นหม้าย ผู้ที่เป็นโสดกับผู้หย่าร้าง ผู้ที่สมรสกับผู้ที่เป็นหม้าย ผู้ที่สมรสกับผู้หย่าร้าง และผู้ที่เป็นหม้ายกับผู้หย่าร้าง โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่หย่าร้างมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นโสด ผู้ที่สมรส และผู้ที่เป็นหม้าย

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามกำหนดโทษ

กำหนดโทษ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1-10 ปี	117	3.42	0.41	มาก
11-20 ปี	21	3.33	0.38	ปานกลาง
21 ปีขึ้นไป	87	3.21	0.47	ปานกลาง
ตลอดชีวิต	39	3.33	0.49	ปานกลาง
รวม	264	3.32	0.43	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามกำหนดโทษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง และด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามกำหนดโทษ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่จำแนกตามกำหนดโทษ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	2.16	0.72	0.55	0.00*
ภายในกลุ่ม	260	342.84	1.29		
รวม	263	345.00			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีกำหนดโทษต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

กำหนดโทษ	1-10 ปี ($\bar{X}=3.42$)	11-20 ปี ($\bar{X}=3.33$)	21 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.21$)	ตลอดชีวิต ($\bar{X}=3.33$)
1-10 ปี		0.09	0.21	0.09
11-20 ปี			0.12	0.00
21 ปีขึ้นไป				0.12
ตลอดชีวิต				

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ที่มีกำหนดโทษต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี ผู้ที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต ผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต และผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไปกับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี ผู้ที่มีกำหนดโทษ ตลอดชีวิต และผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ด้านการควบคุม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18-30 ปี	120	3.56	0.72	มาก
31-40 ปี	67	3.60	0.81	มาก
41-50 ปี	54	3.41	0.62	มาก
51 ปีขึ้นไป	23	3.36	0.66	ปานกลาง
รวม	264	3.48	70	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามอายุ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุมอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุมที่จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	1.57	0.52	0.80	0.01*
ภายในกลุ่ม	260	169.49	0.65		
รวม	263	171.06			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุมไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุมที่มีอายุต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

อายุ	18-30 ปี ($\bar{X}=3.56$)	31-40 ปี ($\bar{X}=3.60$)	41-50 ปี ($\bar{X}=3.41$)	51 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.36$)
18-30 ปี		0.04	0.15	0.20
31-40 ปี			0.19	0.34
41-50 ปี				0.05
51 ปีขึ้นไป				

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ที่มีอายุต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี ผู้ที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี ผู้ที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี กับผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี ผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป และผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18-30 ปี ผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี และผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาสพฤตของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ด้านการบำบัด ฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18-30 ปี	120	3.51	0.66	มาก
31-40 ปี	67	3.59	0.75	มาก
41-50 ปี	54	3.50	0.64	มาก
51 ปีขึ้นไป	23	3.60	0.67	มาก
รวม	264	3.55	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามอายุ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาสพฤตของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัด ฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขังอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาสพฤตของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	3.01	1.00	0.68	0.01*
ภายในกลุ่ม	260	384.18	1.47		
รวม	263	387.19.06			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาสพฤตของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ที่มีอายุต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

อายุ	18-30 ปี ($\bar{X} = 3.51$)	31-40 ปี ($\bar{X} = 3.59$)	41-50 ปี ($\bar{X} = 3.50$)	51 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.60$)
18-30 ปี		0.08	0.01	0.09
31-40 ปี			0.09	0.01
41-50 ปี				0.10
51 ปีขึ้นไป				

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ที่มีอายุต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี ผู้ที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี ผู้ที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี กับผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี ผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป และผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31-40 ปี ผู้ที่มีอายุ 18-30 และผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18-30 ปี	120	3.00	0.60	ปานกลาง
31-40 ปี	67	2.96	0.77	ปานกลาง
41-50 ปี	54	2.89	0.63	ปานกลาง
51 ปีขึ้นไป	23	2.79	0.71	ปานกลาง
รวม	264	2.91	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามอายุ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามอายุอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามอายุ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	1.03	0.34	0.27	0.00*
ภายในกลุ่ม	260	324.47	1.25		
รวม	263	325.50			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้ต้องขัง ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขังที่มีอายุต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

อายุ	18-30 ปี ($\bar{X}=3.00$)	31-40 ปี ($\bar{X}=2.96$)	41-50 ปี ($\bar{X}=.89$)	51 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=2.79$)
18-30 ปี		0.04	0.11	0.21
31-40 ปี			0.07	0.17
41-50 ปี				0.10
51 ปีขึ้นไป				

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่มีอายุต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี ผู้ที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี ผู้ที่มีอายุ 18-30 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี กับผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี ผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป และผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี กับผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18-30 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31-40 ปี ผู้ที่มีอายุ 41-50 ปี และผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ป.6	82	3.49	0.71	มาก
ไม่เกิน ม.6	103	3.58	0.71	มาก
ปวช./ปวส.	62	3.60	0.80	มาก
ปริญญาตรี	17	3.31	0.66	ปานกลาง
รวม	264	3.49	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตาราง ที่ 4.30

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ที่จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	1.36	0.45	0.38	0.00*
ภายในกลุ่ม	260	309.27	1.19		
รวม	263	310.63			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุมที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

ระดับการศึกษา	ไม่เกิน ป.6 ($\bar{X}=3.49$)	ไม่เกิน ม.6 ($\bar{X}=3.58$)	ปวช./ปวส. ($\bar{X}=3.60$)	ปริญญาตรี ($\bar{X}=3.31$)
ไม่เกิน ป.6		0.09	0.11	0.18
ไม่เกิน ม.6			0.02	0.27
ปวช./ปวส.				0.29
ปริญญาตรี				

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 และผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ป.6	82	3.62	0.75	มาก
ไม่เกิน ม.6	103	3.54	0.61	มาก
ปวช./ปวส.	62	3.42	0.73	มาก
ปริญญาตรี	17	3.32	0.76	ปานกลาง
รวม	264	3.47	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	6.66	2.22	1.38	0.02*
ภายในกลุ่ม	260	415.43	1.60		
รวม	263	422.09			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

ระดับการศึกษา	ไม่เกิน ป.6 ($\bar{X}=3.62$)	ไม่เกิน ม.6 ($\bar{X}=3.54$)	ปวช./ปวส. ($\bar{X}=3.42$)	ปริญญาตรี ($\bar{X}=3.32$)
ไม่เกิน ป.6		0.08	0.02	0.30
ไม่เกิน ม.6			0.12	0.28
ปวช./ปวส.				0.10
ปริญญาตรี				

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 ผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเพศติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ไม่เกิน ป.6	82	3.01	0.67	ปานกลาง
ไม่เกิน ม.6	103	2.85	0.63	ปานกลาง
ปวช./ปวส.	62	2.76	0.74	ปานกลาง
ปริญญาตรี	17	2.77	0.72	ปานกลาง
รวม	264	2.85	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเพศติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษามีรายละเอียดดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเพศติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	3.29	1.10	0.91	0.02*
ภายในกลุ่ม	260	315.15	1.21		
รวม	263	318.44			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเพศติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

ระดับการศึกษา	ไม่เกิน ป.6 ($\bar{X}=2.01$)	ไม่เกิน ม.6 ($\bar{X}=2.85$)	ปวช./ปวส. ($\bar{X}=2.76$)	ปริญญาตรี ($\bar{X}=2.77$)
ไม่เกิน ป.6		0.16	0.25	0.24
ไม่เกิน ม.6			0.09	0.08
ปวช./ปวส.				0.01
ปริญญาตรี				

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขังที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. ผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส. กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ป.6 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาไม่เกิน ม.6 ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และผู้ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส.

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
โสด	108	3.49	0.74	มาก
สมรส	80	3.59	0.75	มาก
หม้าย/แยกกัน	52	3.41	0.57	มาก
หย่า	24	3.68	0.81	มาก
รวม	254	3.54	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามสถานภาพการสมรส มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามสถานภาพการสมรส มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ที่จำแนกตามสถานภาพการสมรส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	14.27	4.76	1.87	0.03*
ภายในกลุ่ม	260	662.10	2.55		
รวม	263	676.37			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุมที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

สถานภาพการสมรส	โสด ($\bar{X}=3.49$)	สมรส ($\bar{X}=3.59$)	หม้าย ($\bar{X}=3.41$)	หย่า ($\bar{X}=3.60$)
โสด		0.10	0.08	0.11
สมรส			0.18	0.01
หม้าย				0.19
หย่าร้าง				

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นโสดกับผู้ที่มีสมรส ผู้ที่เป็นโสดกับผู้ที่เป็นหม้าย ผู้ที่เป็นโสดกับผู้ที่ย่ำร้าง ผู้ที่มีสมรสกับผู้ที่เป็นหม้าย ผู้ที่มีสมรสกับผู้ที่ย่ำร้าง และผู้ที่เป็นหม้ายกับผู้ที่ย่ำร้าง โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่ย่ำร้างมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสมรส ผู้ที่เป็นโสด และผู้ที่เป็นหม้าย

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
โสด	108	3.53	0.66	มาก
สมรส	80	3.48	0.67	มาก
หม้าย	52	3.49	0.62	มาก
หย่าร้าง	24	3.75	0.76	มาก
รวม	264	3.56	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามสถานภาพการสมรส มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามสถานภาพการสมรส มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามสถานภาพการสมรส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	5.48	1.83	1.24	0.02*
ภายในกลุ่ม	260	387.38	1.49		
รวม	263	392.86			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

สถานภาพการสมรส	โสด ($\bar{X}=3.53$)	สมรส ($\bar{X}=3.48$)	หม้าย ($\bar{X}=3.49$)	หย่า ($\bar{X}=3.75$)
โสด		0.05	0.04	0.22
สมรส			0.01	0.27
หม้าย				0.26
หย่าร้าง				

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นโสดกับผู้ที่สมรส ผู้ที่เป็นโสดกับ ผู้ที่เป็นหม้าย ผู้ที่เป็นโสดกับผู้ที่หย่าร้าง ผู้ที่สมรสกับผู้ที่หม้าย ผู้ที่สมรสกับผู้ที่หย่าร้าง และผู้ที่หม้ายกับผู้ที่หย่าร้าง โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่หย่าร้างมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นโสด ผู้ที่เป็นหม้าย และผู้ที่สมรส

ตารางที่ 4.45 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
โสด	108	2.95	0.63	ปานกลาง
สมรส	80	3.05	0.76	ปานกลาง
หม้าย	52	2.71	0.66	ปานกลาง
หย่าร้าง	24	3.07	0.81	ปานกลาง
รวม	264	2.94	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามสถานภาพการสมรส มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามสถานภาพการสมรส มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามสถานภาพการสมรส

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	4.41	1.47	1.20	0.02*
ภายในกลุ่ม	260	318.03	1.22		
รวม	263	322.44			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

สถานภาพการสมรส	โสด ($\bar{X}=3.53$)	สมรส ($\bar{X}=3.48$)	หม้าย ($\bar{X}=3.49$)	หย่า ($\bar{X}=3.75$)
โสด		0.10	0.24	0.12
สมรส			0.34	0.02
หม้าย				0.36
หย่าร้าง				

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขังที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นโสดกับผู้ที่เป็นสมรส ผู้ที่เป็นโสดกับผู้ที่เป็นหม้าย ผู้ที่เป็นโสดกับผู้หย่าร้าง ผู้ที่สมรสกับผู้ที่เป็นหม้าย ผู้ที่สมรสกับผู้หย่าร้าง และผู้ที่เป็นหม้ายกับผู้หย่าร้าง โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่หย่าร้างมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นโสด ผู้ที่เป็นหม้าย และผู้ที่เป็นโสด

ตารางที่ 4.48 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาสพฤติคของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม จำแนกตามกำหนดโทษ

กำหนดโทษ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1-10 ปี	177	3.53	0.77	มาก
11-20 ปี	21	3.59	0.75	มาก
21ขึ้นไป	87	3.45	0.69	มาก
ตลอดชีวิต	39	3.43	0.67	มาก
รวม	264	3.50	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามกำหนดโทษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาสพฤติคของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับกำหนดโทษ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.49 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาสพฤติคของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม จำแนกตามกำหนดโทษ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	1.72	0.57	0.49	0.01*
ภายในกลุ่ม	260	304.56	1.17		
รวม	263	306.28			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาสพฤติคของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุมที่มีกำหนดโทษแตกต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

กำหนดโทษ	1-10 ปี ($\bar{X}=3.53$)	11-20 ปี ($\bar{X}=3.48$)	21 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.49$)	ตลอดชีวิต ($\bar{X}=3.75$)
1-10 ปี		0.06	0.08	0.10
11-20 ปี			0.24	0.16
21 ปีขึ้นไป				0.02
ตลอดชีวิต				

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการควบคุม ที่มีกำหนดโทษแตกต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี ผู้ที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต ผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต และผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป กับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิตมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี ผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป และผู้ที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี

ตารางที่ 4.51 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง จำแนกตามกำหนดโทษ

กำหนดโทษ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1-10 ปี	177	3.67	0.75	มาก
11-20 ปี	21	3.58	0.76	มาก
21ขึ้นไป	87	3.29	0.67	มาก
ตลอดชีวิต	39	3.51	0.81	มาก
รวม	264	3.51	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามกำหนดโทษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับกำหนดโทษ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.52 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามกำหนดโทษ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	7.22	2.41	1.76	0.03*
ภายในกลุ่ม	260	349.29	1.37		
รวม	263	356.51			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยผู้ต้องขัง ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ที่มีกำหนดโทษต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

กำหนดโทษ	1-10 ปี ($\bar{X}=3.53$)	11-20 ปี ($\bar{X}=3.48$)	21 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.49$)	ตลอดชีวิต ($\bar{X}=3.75$)
1-10 ปี		0.09	0.38	0.16
11-20 ปี			0.29	0.07
21 ปีขึ้นไป				0.16
ตลอดชีวิต				

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ที่มีกำหนดโทษต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี ผู้ที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต ผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต และผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป กับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี ผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต และผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.54 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง จำแนกตามกำหนดโทษ

กำหนดโทษ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1-10 ปี	177	2.99	0.73	ปานกลาง
11-20 ปี	21	3.00	0.74	ปานกลาง
21ขึ้นไป	87	2.90	0.69	ปานกลาง
ตลอดชีวิต	39	2.89	0.70	ปานกลาง
รวม	264	2.95	0.72	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.54 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อพิจารณาตามกำหนดโทษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกตามกำหนดโทษ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.55 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่จำแนกตามกำหนดโทษ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	3.30	1.10	0.96	0.02*
ภายในกลุ่ม	260	297.18	1.14		
รวม	263	300.48			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different) ดังตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่มีกำหนดโทษต่างกัน ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

กำหนดโทษ	1-10 ปี ($\bar{X}=2.99$)	11-20 ปี ($\bar{X}=3.00$)	21 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=2.90$)	ตลอดชีวิต ($\bar{X}=2.89$)
1-10 ปี		0.10	0.09	0.10
11-20 ปี			0.10	0.11
21 ปีขึ้นไป				0.01
ตลอดชีวิต				

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี ผู้ที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต ผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี กับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต และผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป กับผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษ 11-20 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกำหนดโทษ 1-10 ปี ผู้ที่มีกำหนดโทษ 21 ปีขึ้นไป และผู้ที่มีกำหนดโทษตลอดชีวิต

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดี
ยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

ตารางที่ 4.57 แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ด้านการควบคุม

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1.	กฎระเบียบมีมากเกินไป จนทำให้ผู้ต้องขังเกิดความเครียด	122	1.	ลดกฎระเบียบที่ตึงเกินไป ให้พอดีกับสภาพแวดล้อม และสุขภาพจิตของผู้ต้องขัง	181
2.	ปัญหาที่เวลาน้อย โดยเฉพาะช่วงให้ทำธุระส่วนตัว ต้องเร่งรีบจนทำให้บางครั้งผู้ต้องขังต้องแย่งกันทำธุระส่วนตัวจนทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท	117	2.	เพิ่มเวลาให้กับผู้ต้องขัง ในการทำภารกิจส่วนตัว เพื่อลดความขัดแย้งและบริหารจัดการกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี	114
3.	ภายในเรือนนอน อากาศร้อน และอยู่กันอย่างค่อนข้างแออัด ทำให้รู้สึกไม่ปลอดโปร่งเท่าที่ควร	112	3.	ควรติดตั้งพัดลมเพดานเพิ่มทุกเรือนนอน เพื่อระบายความร้อน	98

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวถึงปัญหาว่าเรือนจำ/ทัณฑสถานมีกฎระเบียบมีมากเกินไป จนทำให้ผู้ต้องขังเกิดความเครียด ปัญหาที่เวลาน้อย โดยเฉพาะช่วงให้ทำธุระส่วนตัว ต้องเร่งรีบจนทำให้บางครั้งผู้ต้องขังต้องแย่งกันทำธุระส่วนตัวจนทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน และภายในเรือนนอน อากาศร้อน และอยู่กันอย่างค่อนข้างแออัด ทำให้รู้สึกไม่ปลอดโปร่งเท่าที่ควร และได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขว่า ควรลดกฎระเบียบที่เคร่งครัดเกินไป ให้พอดีกับสภาพแวดล้อมและสุขภาพจิตของผู้ต้องขัง เพิ่มเวลาให้กับผู้ต้องขังในการทำภารกิจส่วนตัว เพื่อลดความขัดแย้ง ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี และควรติดตั้งพัดลมเพดานเพิ่มทุกเรือนนอน เพื่อระบายความร้อน

ตารางที่ 4.58 แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ด้านด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง

ที่	ปัญหา	ความถี่	ที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1.	เจ้าหน้าที่ยังขาดทักษะในการฝึกอบรมในด้านวิชาชีพน้อยเกินไป	95	1.	ควรหาวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ด้านวิชาชีพให้มากกว่านี้	88
2.	เจ้าหน้าที่จัดกิจกรรมการละเล่นภายในทัณฑสถานฯ น้อยเกินไป	85	2.	ควรจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาหลายๆ ประเภทเพื่อสร้างความสามัคคี	76

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวถึงปัญหาว่าเจ้าหน้าที่ยังขาดทักษะในการฝึกอบรมในด้านวิชาชีพน้อยเกินไป และเจ้าหน้าที่จัดกิจกรรมการละเล่นภายในทัณฑสถานฯ น้อยเกินไป และได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขว่า ควรหาวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ด้านวิชาชีพให้มากกว่านี้ และควรจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาหลายๆ ประเภท เพื่อสร้างความสามัคคี

ตารางที่ 4.59 แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอา
 เสพติคของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการ
 ของผู้ต้องขัง

ที่	ปัญหา	ความถี่		ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1.	เจ้าหน้าที่พยาบาลยังมีไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขัง ที่ต้องไปรอตรวจ และเวลายังมีน้อยเกินไปสำหรับการตรวจ	206	1.	ควรจัดเจ้าหน้าที่พยาบาลให้เพียงพอ และมีการตรวจโรคได้โดยไม่จำกัดวัน ให้มีการตรวจสุขภาพอย่างต่อเนื่อง	203
2.	พื้นที่ในการรับประทานอาหารยังไม่เพียงพอ คับแคบเกินไป	110	2.	ควรขยายพื้นที่ในการรับประทานอาหารให้เพียงพอ	82

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวถึงปัญหาว่า หมอยังมีไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขังที่ต้องไปรอตรวจ และเวลายังมีน้อยเกินไปสำหรับการตรวจ และพื้นที่ในการรับประทานอาหารยังไม่เพียงพอ คับแคบเกินไป และได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขว่า ควรจัดหมอให้เพียงพอ และมีการตรวจโรคได้โดยไม่จำกัดวัน ให้มีการตรวจสุขภาพอย่างต่อเนื่อง และควรขยายพื้นที่ในการรับประทานอาหารให้เพียงพอ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษแตกต่างกัน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยตั้งสมมติฐานของการวิจัยว่า ผู้ต้องขังที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ไม่ต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังหญิง ที่เป็นนักโทษเด็ดขาด คดีอาญาเสพติดจำนวนทั้งสิ้น 847 คน และได้ใช้วิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ krejcie and Morgan และทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบจับฉลาก และได้กลุ่มตัวอย่าง 264 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิด มีจำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการควบคุม 2) ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และ 3) ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ผู้วิจัยใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ โดยใช้หลักของ Likert Scale คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และเป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด สอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ มีจำนวน 3 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ F-test การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ถ้าพบความไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD (Least-Significant Different) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยตามข้อค้นพบ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ต้องขังหญิง จำนวน 264 คน ด้านอายุ มีอายุ 18-30 ปี จำนวน 120 คน มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 67 คน มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 54 คน และมีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 23 คน ด้านการศึกษา มีผู้จบการศึกษาไม่เกินระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 82 คน ไม่เกินระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 103 คน ปวช./ปวส. จำนวน 62 คน และปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 17 คน ด้านสถานภาพการสมรส เป็นโสด จำนวน 108 คน สมรส จำนวน 80 คน เป็นหม้าย/แยกกันอยู่ จำนวน 52 คน และหย่า จำนวน 24 คน ด้านกำหนดโทษ มีโทษจำคุก 1-10 ปี จำนวน 117 คน มีโทษจำคุก 11-20 ปี จำนวน 21 คน มีโทษจำคุก 21 ปีขึ้นไป จำนวน 87 คน และมีโทษจำคุกตลอดชีวิต จำนวน 39 คน

5.1.2 ผลสรุปข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ จำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการควบคุม 2) ด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง และ 3) ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ 2 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ การบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง และด้านที่ 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ การดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านได้ข้อสรุปดังนี้

1) ด้านการควบคุม ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง ในด้านการควบคุม โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ มีการดำเนินการในด้านการรับฝากเงินของผู้ต้องขังจากญาติและผู้เยี่ยมเยียนด้วยระบบที่โปร่งใส และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง มีการปฏิบัติเป็นไปอย่างเสมอภาค

2) ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง ในด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด

ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ มีการให้เสรีภาพในการนับถือศาสนาแก่ผู้ต้องขัง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ข้อที่ 2 คือ มีการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมภายในเรือนจำ/ทัณฑสถานที่เหมาะสม

3) ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติคของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ จากประชากรกลุ่มตัวอย่าง ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 10 คือ มีการจัดสถานที่พักพิงสำหรับผู้ต้องขังตั้งครรภ์และเด็กติดผู้ต้องขัง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับน้อยได้แก่ ข้อที่ 2 คือ สถานพยาบาลเรือนจำ/ทัณฑสถานมีอุปกรณ์การรักษาและยารักษาโรคที่มีคุณภาพเพียงพอแก่ผู้ต้องขัง

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง คดีอาเสพติคของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษต่างกัน โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นดังกล่าว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่ต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

เมื่อแยกการพิจารณาออกเป็นรายด้าน คือ 1) ด้านการควบคุม 2) ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และ 3) ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ด้านการควบคุม ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยส่วนบุคคล คือ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติคของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

2) ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยส่วนบุคคล คือ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติคของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

3) ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยส่วนบุคคล คือ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษ แตกต่างกัน มีความ

คิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ไม่ต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

1) ด้านการควบคุม ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวถึงปัญหาว่า เรือนจำ/ทัณฑสถานมีกฎระเบียบมากเกินไป จนทำให้ผู้ต้องขังเกิดความเครียด ปัญหาอยู่ที่เวลาน้อย โดยเฉพาะช่วงทำธุระส่วนตัว ต้องเร่งรีบจนทำให้บางครั้งผู้ต้องขังต้องแย่งกันทำธุระส่วนตัวถึงขั้นทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน และได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขว่า ควรลดกฎระเบียบที่เคร่งครัดเกินไป ให้พอดีกับสภาพแวดล้อมและสุขภาพจิตของผู้ต้องขัง เพิ่มเวลาให้กับผู้ต้องขังในการทำภารกิจส่วนตัว เพื่อลดความขัดแย้ง และควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี

2) ด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวถึงปัญหาว่า เจ้าหน้าที่ยังขาดทักษะในการฝึกอบรมด้านวิชาชีพ และเจ้าหน้าที่กิจกรรมการละเล่นภายในทัณฑสถานฯ น้อยเกินไป และได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขว่า ควรหาวิทยากรมาอบรมให้ความรู้ด้านวิชาชีพให้มากกว่านี้ และควรจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาหลายๆ ประเภท เพื่อสร้างความสามัคคี

3) ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวถึงปัญหาว่า เจ้าหน้าที่พยาบาลยังมีไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ต้องขัง ที่ต้องไปรอตรวจ และเวลายังมีน้อยเกินไปสำหรับการตรวจ และพื้นที่ในการรับประทานอาหารยังไม่เพียงพอคับแคบเกินไป และภายในเรือนนอน อากาศร้อน และอยู่กันอย่างค่อนข้างแออัด ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยเท่าที่ควร และได้เสนอแนะแนวทางแก้ไขว่า ควรจัดเจ้าหน้าที่พยาบาลให้เพียงพอ และมีการตรวจโรคได้โดยไม่จำกัดวัน ให้มีการตรวจสุขภาพอย่างต่อเนื่อง และควรขยายพื้นที่ในการรับประทานอาหารให้เพียงพอ และควรติดตั้งพัดลมเพดานเพิ่มทุกเรือนนอน เพื่อระบายความร้อน

5.2 อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ จำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการควบคุม 2) ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง และ 3) ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้านการควบคุม

2) ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และ 3) ด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอาจมีความรู้สึกที่ว่า “เจ้าหน้าที่ควบคุมเคร่งครัดเกินไป การจัดสภาพแวดล้อมภายในทัณฑสถานฯ ยังไม่ดีนัก” หรือเห็น “ว่าการบริการด้านสุขภาพอนามัยยังไม่ทั่วถึง” ซึ่งความรู้สึกนี้ก็ติดกับสิ่งเหล่านี้ เป็นเรื่องปกติ เพราะการตัดสินใจเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบในวัตถุ บุคคล หรือเหตุการณ์ ว่าอยู่ในระดับใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและการประเมินค่าในวัตถุ บุคคล หรือเหตุการณ์นั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิรวรรณ เสรีรัตน์ ที่ได้กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ “พฤติกรรมองค์การ” มีใจความว่า “ความคิดเห็น คือการประเมิน หรือการตัดสินใจเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบในวัตถุ บุคคล หรือเหตุการณ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของบุคคลคนหนึ่งเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง”

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกที่ดีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ สอดคล้องกับแนวคิดของ นิพนธ์ แจ่มเยี่ยม ที่ได้นำทฤษฎีล่อใจและการขัดแย้งของคาตซ์ (Kate) มาอธิบายว่า “การที่เรามีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น เราได้ใคร่ครวญแล้วว่า มีประโยชน์ต่อเรา หรือสร้างความพอใจให้แก่เรา หากเชื่อว่า สิ่งใดทำให้เราเสียประโยชน์ เราจะไม่มีชังสิ่งนั้น”

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ข้อที่ 3 คือ การดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า การดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขังนั้น เจ้าหน้าที่ยังสนองความต้องการของผู้ต้องขังไม่ได้ทุกเรื่อง เนื่องจากวัสดุอุปกรณ์ด้านนี้มีจำกัด ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ผู้ต้องขังไม่ได้รับในสิ่งที่ตนต้องการทั้งหมด และเป็นเหตุให้มีความคิดเห็นดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุรพล บุญทอง ที่ได้กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ “จิตวิทยาวิทยาการ” มีใจความว่า “ความต้องการ คือ ความอยากได้ในสิ่งที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ทุกชีวิตมีความต้องการอยู่เสมอ และเมื่อมีความต้องการ อินทรีย์จะอยู่ในสภาพไม่ปกติ จนกว่าจะได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตน อินทรีย์จึงจะกลับคืนสู่สภาพเป็นปกติ”

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ เป็นรายด้าน มีดังต่อไปนี้

1) ด้านการควบคุม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการควบคุม โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม อาจมีความคิดเห็นว่า “เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักกฎหมายและหลักเมตตาธรรมประกอบกัน มีการยืดหยุ่น ถอยทีล้อยอาศัยกัน” จึงทำให้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สงวน สุทธิเลิศอรุณ ที่กล่าวไว้

ในหนังสือชื่อ “สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์” มีใจความว่า “ความคิดเห็น คือ การแสดงออกซึ่งวิจยารณญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ ความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง”

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ มีการดำเนินการในด้านการรับฝากเงินของผู้ต้องขังจากญาติและผู้เยี่ยมเยียนด้วยระบบที่โปร่งใส ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ทราบดีว่า การที่เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการรับฝากเงินจากญาติและผู้เยี่ยมเยียนนั้น เป็นประโยชน์โดยตรงแก่ผู้ต้องขัง และไม่เคยมีความผิดพลาดเกี่ยวกับการรับฝากเงินนี้ จึงทำให้มีความคิดเห็นดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชวนพิศ ทองกุล ที่ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งในหนังสือชื่อ “จิตวิทยาการศึกษา” มีความว่า “โดยปกติ บุคคล หากคิดว่าสิ่งใดจะช่วยให้ตนเองได้รับประโยชน์ และมีคุณค่าแก่ตน ก็จะเลือกยอมรับในสิ่งนั้น”

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 1 คือ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง มีการปฏิบัติเป็นไปอย่างเสมอภาค ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอาจมีความรู้สึกที่ “ตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์เหมือนผู้ต้องขังอื่นๆ” ซึ่งอาจเกิดจากการไม่ยอมรับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาสีทธิประโยชน์ที่ต้องเป็นไปตามขั้นและประเภทคดีของผู้ต้องขัง จึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิจิตร อวระกุล ที่ได้กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ “เทคนิคมนุษยสัมพันธ์” มีใจความว่า “มนุษย์ต้องการการยอมรับ ต้องการเกียรติ การยอมรับนับถือ ในความรู้ความสามารถ โดยไม่มีการแบ่งคุณวุฒิ ระดับการศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจ และชาติตระกูล”

2) ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ในด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง โดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม อาจได้รับความสุขกายสบายใจในระดับหนึ่ง ที่ได้รับการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขังจากเจ้าหน้าที่ ทำให้ไม่ต้องเป็นทาสยาเสพติด จึงทำให้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พงษ์อินทร์ สุขจร ที่ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งในหนังสือชื่อ “จิตวิทยาประชาชนบ้าน” มีความว่า “การปรับตัว คือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่คนเลือกทำจากแรงผลักดันของตัณหา/ความต้องการ เป็นผลให้เกิดความสุขกายสบายใจ”

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ มีการให้เสรีภาพในการนับถือศาสนาแก่ผู้ต้องขัง ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นผู้ต้องขัง ส่วนใหญ่ ล้วนมีศรัทธา เคารพ และผูกพันกับศาสนาที่ตนนับถือ แม้จะอยู่ในสถานที่ควบคุม และตนมีสถานะเป็นนักโทษ ก็ยังมองศาสนาเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นเครื่อง

จรรโลงใจ ยึดเหนี่ยวจิตใจ และเป็นที่พักของจิตใจให้มีความหวัง เห็นเส้นทางเดินของชีวิต ศาสนา จึงเป็นเครื่องนำทางชีวิตให้ดำเนินไปสู่ความสำเร็จตามที่คาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พรพนธ์ ข.เจนจิต ที่ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งในหนังสือชื่อ “จิตวิทยาการเรียนการสอน” มีใจความว่า “ความคิดเห็น คือความรู้สึกทั้งที่พอใจและไม่พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป” อีกนัยหนึ่ง ความคิดเห็นในทางบวกของผู้ต้องขังต่อการได้รับเสรีภาพในการนับถือศาสนา จะมีส่วนทำให้ผู้ต้องขังได้น้อมนำหลักธรรมคำสอนในศาสนาที่ตนนับถือมาปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อปรับตัวเองให้สามารถอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานได้เป็นปกติ และฝึกฝนทักษะชีวิตในด้านต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์แก่ตน เมื่อพ้นโทษ ซึ่งโดยปกติ สิ่งที่อยู่ต้องขังส่วนใหญ่มุ่งหวังที่สุด ก็คือ เมื่อพ้นโทษได้รับการปล่อยตัวแล้ว ตนจะสามารถอยู่ในสังคมได้เป็นปกติ มีงานทำ มีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว และได้รับ โอกาสพิสูจน์ตนเองจากสังคม ซึ่งความมุ่งหวังดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างกำลังใจของผู้ต้องขังให้อดทนและยอมรับสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกเรขา สุวรรณกิจ ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง : ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง” พบว่า อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นโทษ และปัจจัยความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้แก่ การได้รับการยอมรับ การได้รับการเยี่ยม และการได้รับโอกาสกลับคนเป็นคนดี และปัจจัยแวดล้อมขณะต้องโทษ ได้แก่ การได้รับการปฏิบัติในเรื่องระเบียบ การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ และการได้รับการส่งเสริมในการฝึกวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังในการดำรงชีวิตภายหลังการพ้นโทษ” ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีอยู่ในคำสอนทางศาสนาทั้งสิ้น

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ มีการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมภายในเรือนจำ/ ทัณฑสถานที่เหมาะสม ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เป็นธรรมชาติของสถานที่ อย่างเช่นเรือนจำและทัณฑสถาน ซึ่งเป็นที่อยู่ของคนจำนวนมาก อาจทำให้ผู้อยู่ภายในสถานที่เช่นนั้น อึดอัด มองสภาพแวดล้อมไม่น่าอยู่อาศัย ทั้งที่เรือนจำ/ทัณฑสถานได้รักษาความสะอาด และจัดสภาพแวดล้อมเป็นอย่างดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คนที่ขาดอิสรภาพในสถานที่ใด ย่อมมองสถานที่แห่งนั้นไม่น่าอยู่ สอดคล้องกับแนวคิดของ HumPhrey ซึ่ง ชุมพร ยงศักดิ์กุล ได้นำมากล่าวไว้ในหนังสือชื่อ “จิตวิทยาทั่วไป” มีใจความว่า แรงจูงใจเป็นส่วนสำคัญในการคิด แท้จริงแล้ว การคิดทุกอย่าง เป็นกิจกรรมที่มุ่ง ไปสู่เป้าหมาย ดังนั้น คนที่มีความเป็นอิสระ ส่วนใหญ่จะมองสภาพแวดล้อมที่ตนสัมผัสเป็นสิ่งที่ดี และมีความงดงาม

3) ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในการดูแลสุขภาพ

สุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม อาจมีความคิดเห็นว่า “การดูแลสุขภาพและสวัสดิการที่ตนได้รับนั้น ยังไม่ได้ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตนต้องการ เมื่อเปรียบเทียบกับสังคมภายนอกที่เคยอยู่อาศัยก่อนต้องโทษ จึงทำให้มีความคิดเห็นในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุโท เจริญสุข ที่ได้กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ “หลักจิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์” มีความว่า “ความคิดเห็น คือ สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลให้บุคคล มีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉยๆ”

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ข้อที่ 10 คือ มีการจัด สถานที่พักพิงสำหรับผู้ต้องขังตั้งครรภ์และเด็กติดผู้ต้องขัง ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง มีความรู้สึกเป็นแม่คน เมื่อเห็นเจ้าหน้าที่ได้จัดให้ผู้ต้องขังตั้งครรภ์และเด็กติดผู้ต้องขังอยู่ในอาคารเรือนนอนเป็นสัดส่วนเฉพาะ ไม่ปะปนกับผู้ต้องขังอื่นๆ จึงอาจทำให้ รู้สึกเห็นด้วย เพราะจะทำให้แม่และเด็กเหล่านี้ปลอดภัยจากโรคติดต่อ จึงมีความคิดเห็นในระดับ ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ นาม สงวนทรัพย์ ที่ได้กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ “สารัตถจิตวิทยาสังคม” มีความว่า “ความคิดเห็น ทำหน้าที่กระตุ้นหรือเร้าให้บุคคลประพฤติ หรือ แสดงปฏิกริยาอาการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อปัจเจกชน วัตถุ หรือสถานการณ์ต่างๆ”

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ สถานพยาบาลเรือนจำ/ทัณฑสถานมีอุปกรณ์การรักษาและยารักษาโรคที่มีคุณภาพเพียงพอกับผู้ต้อง ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า สวัสดิการเกี่ยวกับการบริการแจกจ่ายยารักษาโรค และการรักษาพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ต้องขัง มีความสำคัญและจำเป็นมาก เนื่องจากสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมในเรือนจำ อาจทำให้ผู้ต้องขัง เครียด เพราะต้องปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบ ขาดอิสรภาพ และอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจ เป็นสาเหตุให้เกิดโรคขึ้นได้ เช่น โรคที่พบมาก คือ ปวดศีรษะ เป็นไข้ และโรคผิวหนัง เป็นต้น ซึ่งสถานพยาบาลของทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ได้พยายามจัดบริการรักษาพยาบาลตามกรอบที่ กรมราชทัณฑ์กำหนดไว้ เช่น ให้ผู้ต้องขังป่วยมารับยาไปรับประทานวันต่อวัน เพื่อป้องกันการ รับประทานยาเกินปริมาณที่แพทย์กำหนด อันเป็นการป้องกันอันตราย และอีกประการหนึ่ง บางช่วงเวลา ยาบางอย่างอาจไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขัง เนื่องจากงบประมาณในการจัดซื้อยา มีน้อย หรืออยู่ระหว่างการรออนุมัติงบประมาณใหม่ จึงอาจทำให้ผู้ต้องขังส่วนหนึ่งรู้สึกไม่พอใจในการ บริการของเจ้าหน้าที่พยาบาล เพราะสวัสดิการด้านการดูแลสุขภาพเป็นความต้องการ ในลำดับต้นๆ ของผู้ต้องขัง หากผู้ต้องขัง ได้รับบริการดี ทันทับอาการของโรค ย่อมจะสร้างความพึงพอใจให้แก่ ผู้ต้องขัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา ชาวเลขาวัลย์ ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การบริหารงานด้าน สวัสดิการแก่ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเชียงใหม่” พบว่า ผู้ต้องขังมีความพึงพอใจในการบริหารงาน

สวัสดิการพื้นฐาน สวัสดิการด้านการฝึกวิชาชีพ สวัสดิการด้านกีฬา และนันทนาการ อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ เพราะสวัสดิการเหล่านี้ เป็นปัจจัยสำคัญของการมีชีวิตที่ดีนั่นเอง

5.2.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเพศติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษแตกต่างกัน โดยรวมทั้งสามด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง และ ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นดังกล่าว โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่ต่างกัน ผลการวิจัย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า ผู้ต้องขังทุกคน แม้มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษแตกต่างกัน ย่อมต้องการสวัสดิภาพทั้งทางกายและจิตใจเหมือนกัน กล่าวคือ ทุกคนต้องการความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับความเป็นธรรม มีความปลอดภัย และได้รับสิทธิประโยชน์ในสถานภาพ ที่เป็นผู้ต้องขังอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิไลวัจน์ ฤกษ์ณฤดี ที่ได้กล่าวถึงประเภทความต้องการไว้ในหนังสือชื่อ “สังคมสงเคราะห์ศาสตร์เบื้องต้น” ไว้ตอนหนึ่งว่า “มนุษย์ทุกคน มีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ กล่าวคือ ความต้องการเป็นผู้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ทั้งต้องมีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์แจ่มใส และมีการปรับตัวดี”

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเพศติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษต่างกัน ในแต่ละด้าน คือ ด้านการควบคุม ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขัง และ ด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นดังกล่าว ในแต่ละด้าน ไม่ต่างกัน ผลการวิจัย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า เป็นธรรมชาติของมนุษย์ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานภาพใด ย่อมมีความต้องการเหมือนกันในหลักใหญ่ๆ 4 ประการ ได้แก่ เครื่องบริโภคและอุปโภค ความปลอดภัย ความอบอุ่น และการยอมรับ ดังนั้น ผู้ต้องขัง แม้จะมีปัจจัยพื้นฐานด้านอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส และกำหนดโทษแตกต่างกัน ย่อมมีความต้องการสิ่งต่างๆ ดังกล่าว ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล ปธานวนิช ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความต้องการของมนุษย์กับการจัดสวัสดิการแรงงาน” พบว่า ความต้องการของมนุษย์ทุกคน โดยหลักใหญ่ๆ แล้วเหมือนกัน หากแต่ต่างกันในรูปแบบรายละเอียดและการแสดงออกเท่านั้น การพัฒนาความต้องการของมนุษย์ เป็นสิ่งที่มีรากฐานอยู่ในจิตใจ และการพัฒนาความต้องการนี้จะเป็น ไปตามขั้นตอนภายใต้สภาพ

เงื่อนไขที่เหมาะสม” จึงทำให้เข้าใจได้ว่า ผู้ต้องขังทุกคนล้วนต้องการสวัสดิการและการปฏิบัติ
 อย่างเป็นธรรมจากเจ้าหน้าที่เรือนจำ/ทัณฑสถานเหมือนกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถาน
 หญิงเชียงใหม่ เป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากการค้นพบจากการวิจัยความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับ
 การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ทั้ง 3 ด้าน คือ 1) ด้าน
 การควบคุม 2) ด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง และ 3) ด้านการดูแลสุขภาพ
 และสวัสดิการผู้ต้องขัง ซึ่งผู้วิจัยได้พบประเด็นที่ควรเสนอแนะ เป็น 2 ระดับ ดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัย พบว่า

1) ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาญาเสพติด
 ของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้บริหารทัณฑสถาน
 หญิงเชียงใหม่ ควรประชุมหารือกับคณะกรรมการพัฒนาทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ พิจารณาความ
 คิดเห็นของผู้ต้องขังจากผลการวิจัยครั้งนี้ ว่าจะต้องทำอย่างไรบ้าง ที่จะทำให้ผู้ต้องขังเข้าใจภารกิจ
 ต่างๆ ของทัณฑสถานฯ และมีความคิดเชิงบวกต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยระดมความคิดเห็น
 ข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดแนวทางในการควบคุมและการจัดสวัสดิการต่างๆ แก่ผู้ต้องขัง โดยคำนึงถึงหลัก
 มนุษยธรรมและความเสมอภาคเป็นสำคัญ

ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่ด้านที่ 2 คือ การบำบัดฟื้นฟูและ
 แก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ดังนั้น ผู้บริหารทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ควรเพิ่มการสนับสนุนใน
 ด้านบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังให้
 มากขึ้น เป็นต้นว่า จัดกิจกรรมดนตรีบำบัด โดยจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในด้านดนตรีมา
 ฝึกสอนผู้ต้องขัง พรหม้อมทั้งจัดหาเครื่องดนตรี ประเภทต่างๆ มาบริการให้เพียงพอกับความต้องการ
 ของผู้ต้องขัง เพื่อให้งานด้านนี้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านที่ 3 คือ การดูแล
 สุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง ดังนั้น ผู้บริหารทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ควรลงมาดูข้อบกพร่อง
 แล้วดำเนินการประชุมหารือร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการแก้ไขโดยเร็ว เพราะ
 สุขภาพและสวัสดิการเป็นเรื่องสำคัญมาก หากผู้ต้องขังยังไม่พึงพอใจ ก็อาจทำให้การปกครอง
 ผู้ต้องขังยากขึ้น

2) ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการควบคุมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารของทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ควรกำหนดมาตรฐานการควบคุมผู้ต้องขังให้ชัดเจน แล้วแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทุกคนทราบและถือปฏิบัติให้เป็น ไปในแนวทางเดียวกัน โดยให้ยึดหลักคุณธรรมในการปกครองเป็นสำคัญ

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากได้แก่ ข้อที่ 2 คือ มีการดำเนินการในด้านการรับฝากเงินของผู้ต้องขังจากญาติและผู้เยี่ยมเยียนด้วยระบบที่โปร่งใส ดังนั้น ผู้บริหารทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ควรให้กำลังใจเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านเงินฝากของผู้ต้องขัง เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตอย่างต่อเนื่องตลอดไป

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ข้อที่ 1 คือ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง มีการปฏิบัติเป็นไปอย่างเสมอภาค ดังนั้น ผู้บริหารทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ และเจ้าหน้าที่ทุกคน จะต้องชี้แจงให้ผู้ต้องขังทุกคนทราบว่า ในการปกครองผู้ต้องขังนั้น ได้มีการสอบเลื่อนชั้นผู้ต้องขัง เช่น จากชั้นกลางเลื่อนขึ้นเป็นชั้นดี เป็นต้น ซึ่งแต่ละชั้นจะได้สิทธิพิเศษไม่เท่ากันเช่น ผู้ต้องขังชั้นกลางจะไม่มีวันลดโทษรายเดือน แต่ผู้ต้องขังชั้นดี จะได้ลดวันต้องโทษ เดือนละ 3 วัน และอาจได้รับการพิจารณาจำขอกองนอกทัณฑสถานฯ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ต้องขังทุกคนเข้าใจตรงกัน

3) ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังโดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านนี้ ควรร่วมกันกำหนดมาตรการรักษาประสิทธิภาพในการทำงานด้านนี้ไว้

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 3 คือ มีการให้เสรีภาพในการนับถือศาสนาแก่ผู้ต้องขัง ดังนั้น เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องด้านศาสนา โดยเฉพาะผู้ทำหน้าที่อนุศาสนาจารย์ พยายามเชิญผู้นำศาสนา แต่ละศาสนาที่ผู้ต้องขังนับถือ เข้ามาบรรยายให้ความรู้หลักธรรมของศาสนาแก่ผู้ต้องขังอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนองความต้องการของผู้ต้องขัง และเป็นการกล่อมเกลาคิดใจผู้ต้องขังให้ยึดมั่นในความดีตามหลักการของศาสนาที่ตนนับถือ

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ข้อที่ 2 คือ มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในเรือนจำ/ทัณฑสถานที่เหมาะสม ดังนั้น ผู้บริหารทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ และคณะกรรมการพัฒนาทัณฑสถานฯ จะต้องประชุมหารือกันว่าจะทำอย่างไร ให้ภายในทัณฑสถานฯ มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมดีขึ้นกว่าปัจจุบัน

4) ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ในด้านการดูแลสุขภาพและสวัสดิการผู้ต้องขัง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้บริหารทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ควรลงมาดูข้อบกพร่อง แล้วดำเนินการแก้ไขโดยเร็ว เพราะสุขภาพและสวัสดิการเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับผู้ต้องขัง

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ 10 คือ มีการจัดสถานที่พักพิงสำหรับผู้ต้องขังตั้งครรภ์และเด็กติดผู้ต้องขัง ดังนั้น ผู้บริหารทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ควรพัฒนาสถานที่พักพิงนี้ให้น่าอยู่อาศัยสำหรับผู้ต้องขังตั้งครรภ์และเด็กติดผู้ต้องขังมากขึ้น เพราะเป็นการเน้นด้านมนุษยธรรมให้ปรากฏแก่ผู้ต้องขังส่วนรวม นับเป็นการปลูกฝังค่านิยมในความมีมนุษยธรรมได้เป็นอย่างดี

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อที่ 2 คือ สถานพยาบาลเรือนจำ/ทัณฑสถานมีอุปกรณ์การรักษาและยารักษาโรคที่มีคุณภาพเพียงพอกับผู้ต้องขัง ดังนั้น เจ้าหน้าที่สถานพยาบาลต้องนำประเด็นปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์การรักษาและยารักษาโรคเข้าหารือกับผู้บริหารทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหานี้ต่อไป

5) ผลการวิจัย พบว่า ข้อเสนอแนะของผู้ต้องขังเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ที่มีค่าความถี่มากที่สุดคือ ควรติดตั้งพัดลมเพดานเพิ่มทุกเรือนนอน เพื่อระบายความร้อน ดังนั้น ผู้บริหารทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ควรสั่งการให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองสำรวจพัดลมที่ใช้อยู่ตามเรือนนอนทั้งหมดว่า ใช้การได้หรือไม่ได้ มากน้อยแค่ไหน แล้วดำเนินการจัดหางบประมาณมาจัดซื้อ และติดตั้งให้เพียงพอแก่ความต้องการของผู้ต้องขัง ซึ่งจะช่วยลดความเครียดจากอากาศร้อน และลดความรู้สึกรู้สึกอึดอัดลงได้มาก

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยยังเห็นว่า มีอีกหลายกรณีที่ควรทำการศึกษาวิจัย เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเรือนจำ/ทัณฑสถาน เป็นต้นว่า

1) ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวคิดของผู้ต้องขังเกี่ยวกับหลักการพัฒนาตนให้มีศักยภาพ ขณะต้องโทษในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่” เนื่องจากแนวคิดดังกล่าว จะเป็นปัจจัยสำคัญในการวางรูปแบบการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังให้เป็นคนดี และสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้เป็นปกติ เมื่อพ้นโทษออกไป

2) ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “ความต้องการของผู้ต้องขังในการขอรับบริการด้านการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต : ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่” เนื่องจากความต้องการ

ดังกล่าว จะเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดประเภทและรูปแบบการบริการตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์

3) ควรศึกษาวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของผู้ต้องขังต่อแนวทางการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตน : ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่” เนื่องจากแนวทางในทัศนคติของผู้ต้องขัง จะเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดกิจกรรมการอบรม เพื่อชี้ว่า แนวทางที่ได้จากการวิจัยนั้น ควรสนับสนุน ปรับปรุง หรือแก้ไขอย่างไร จึงจะเหมาะสมกับการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน

บรรณานุกรม

1. หนังสือทั่วไป

- กันยา สุวรรณแสง. บุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา, 2536.
- กาญจนา คำสุวรรณ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- กรมราชทัณฑ์. คู่มือการปฏิบัติงานชุมชนบำบัดในเรือนจำและทัณฑสถาน. นนทบุรี : บริษัทวิชั่นพีเพรส จำกัด, 2551.
- _____. แผนปฏิบัติการราชการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2551-2554. นนทบุรี : กรมราชทัณฑ์, 2551.
- กองบริการทางการแพทย์. คู่มือการปฏิบัติงานด้านอนามัยเรือนจำ. กรุงเทพมหานคร : วัฒนพงศ์การพิมพ์, 2547.
- กองวิชาการและแผนงาน. ความคิดเห็นและความต้องการของจำเลยและผู้ถูกคุมความประพฤติเกี่ยวกับการให้บริการสงเคราะห์ของสำนักงานคุมประพฤติ. กรมคุมประพฤติ : กองวิชาการและแผนงาน, 2540.
- ชุมพร ยงค์กิติกุล. จิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่10. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2551.
- ชวนพิศ ทองทวี. จิตวิทยาการศึกษา. ขอนแก่น : โรงพิมพ์ศิริภรณ์ออฟเซ็ท, 2522.
- ดำรงศักดิ์ ชัยสนธิ์. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วังอักษร, 2549.
- นิภา นิชยาชน. การปรับตัวและบุคลิกภาพ จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์, 2530.
- นิพนธ์ แจ่มเอี่ยม. จิตวิทยาสังคม. วิทยาลัยครูภูเก็ต : คณะวิชาครุศาสตร์, 2544.
- นาม สงวนทรัพย์. สารัตถจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินติ้ง, 2535.
- บุญทัศน์ ทุนคำ. จิตวิทยาการศึกษา. นครสวรรค์ : วิทยาลัยครูนครสวรรค์, 2522.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. วิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พิชญ์พรินติ้ง, 2534.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พีรพัชรา, 2526.
- ฝ่ายบริหารทั่วไป. ประวัติทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่. เชียงใหม่: ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่, 2546.
- ฝ่ายบริหารทั่วไป. โครงสร้างการบริหารงานภายในทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่. เชียงใหม่ : ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่, 2546.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์, 2530.

- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, 2546.
- ละออ หุดางกูร. หลักพื้นฐานเพื่อการพยาบาล ชีว-จิต-สังคม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรังสิต, 2535.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2544
- ลัดดา กิตติวิภาค. ทักษะคิดทางสังคมเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์, 2525.
- วิจิตร อาวะกุล. เทคนิคมนุษยสัมพันธ์. (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์, 2542.
- วิไลวัจน์ กฤษณะภูติ. สังคมสงเคราะห์ศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียน สโตร์, 2529.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธีระฟิล์ม, 2541.
- ศุภลักษณ์ จารุรัตน์จามร. จิตวิทยาการปรับตัว, ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2532.
- ศรีสุรางค์ ทีนะกุล. การคิดและตัดสินใจ. กรุงเทพมหานคร : เซิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น 2542.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เขารู้เรา). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หมอ ชาวบ้าน, 2539.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. สถิติสำหรับการวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ชัยศิริการพิมพ์, 2522.
- สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- สุโท เจริญสุข. หลักจิตวิทยาและพัฒนาการของมนุษย์ กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา, 2535.
- สุพล บุญทรง. จิตวิทยาวิทยาการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- สุภัทรา ปิณฑแพทย์. จิตวิทยาทั่วไป-แนวคิดและทฤษฎีขั้นมูลฐาน. กรุงเทพมหานคร : อรุณการ พิมพ์, 2532.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. จิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่ ๔, นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช, 2550.
- สมยศ นาวิการ. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2522.
- โสภณ ธิติธรรมพฤษย์. รวมกฎหมายหน้าที่กรมราชทัณฑ์. กรุงเทพมหานคร : กรมราชทัณฑ์, 2535

2. อินเทอร์เน็ต

จิราภรณ์ ศรีเมืองคุณ, ความหมายของการคิดและประเภทของการคิด. ค้นหามือวันที่ 7 เมษายน 2552.

<<http://eclassnet.kk.u.ac.th/etraining/fite/1201071890.tuti>>

3. วิทยานิพนธ์

กนกเรขา สุวรรณกิจ. “ความคาดหวังในการดำเนินชีวิตภายหลังพ้นโทษของผู้ต้องขังหญิง : ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

กัญญา ชาวเลขาวิญญู. “การบริหารงานด้านสวัสดิการแก่ผู้ต้องขัง ในเรือนจำกลางจังหวัดเชียงใหม่”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2550.

จงกลณี พงศ์วีรธร. “แนวความคิดเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดตามหลักพุทธปรัชญา”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

ชัยพร บุญเจริญ. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องขังหญิงที่เป็นผู้ใช้แรงงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางสมุทรปราการ”. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. 2541.

พัฒนา เอมะสุวรรณ. “ทัศนคติของนายทหารสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมที่มีต่อความก้าวหน้าในการรับราชการของนายทหารหญิง”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.

พงษ์ศธร คำใจสู้. “ทัศนคติของประชาชนเชียงใหม่ต่อโครงสร้างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ”. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

พรพัฒน์ ชินโชติ. “สาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องขังหญิงเกี่ยวกับยาเสพติดในเรือนจำจังหวัดสุรินทร์”. รายงานการค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546

ไพฑูรย์ วิเศษสิริ. “ปัญหาและความต้องการของผู้ต้องขังในเรือนจำความมั่นคงสูง”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

สุรพล ปธานวนิช. “ความต้องการของมนุษย์กับการจัดสวัสดิการแรงงาน”. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

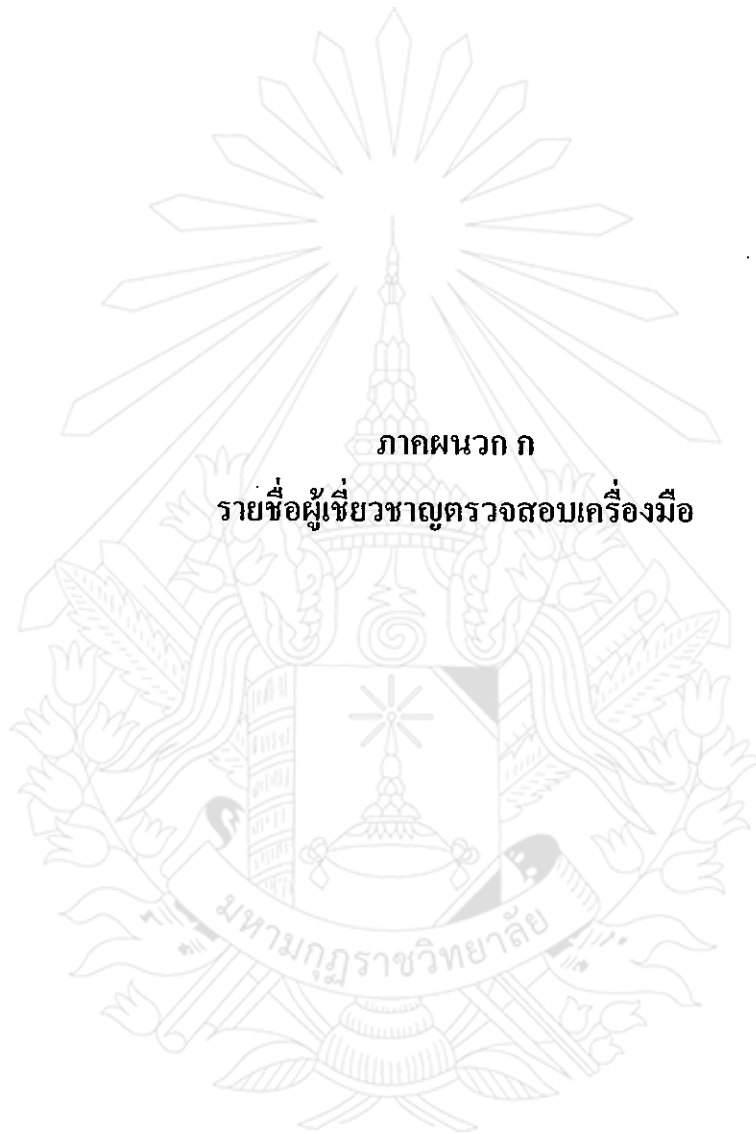
สุขวุฒิ สออบเพ็ง. "ทัศนคติของผู้ต้องขังต่อกิจกรรมการพัฒนาในเรือนจำกลางขอนแก่น". วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.

ภาคผนวก

มหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/412

วันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2552

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน พระครูปลัดจิตติชัย จิตติชโย

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นางสาวศิริวรรณ ดวงใจ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5112204132 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

นักศึกษาผู้นี้มีคุณสมบัติจะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิง เชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ศิริโสภา ธนุกฤติ และ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิรัชศักดิ์ สุรมณี)

เลขานุการศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษามหิตวิทยาลัย วิทยาเขตลันนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศบ 6013(1.9)/411

วันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัครชัย ชัยแสง

ศูนย์การศึกษามหิตวิทยาลัย วิทยาเขตลันนา ขอรับรองว่า นางสาวศิริวรรณ ดวงใจ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5112204132 สาขาวิชารัฐศาสตรการปกครอง ของมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลันนา

นักศึกษาผู้นี้มีความประสงค์ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิง เชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ศิริโสภา ธนุกฤติ และ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษามหิตวิทยาลัย วิทยาเขตลันนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความ ร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวีรศักดิ์ สุรมณี)

เลขานุการศูนย์การศึกษามหิตวิทยาลัย วิทยาเขตลันนา

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โทร. 0-5327-0975-6 ต่อ 14

ที่ ศธ 6013(1.9)/410

วันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2552

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.ตระกุล ชำนาญ

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ขอรับรองว่า นางสาวศิริวรรณ ดวงใจ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท รหัสนักศึกษา 5112204132 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง ของมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

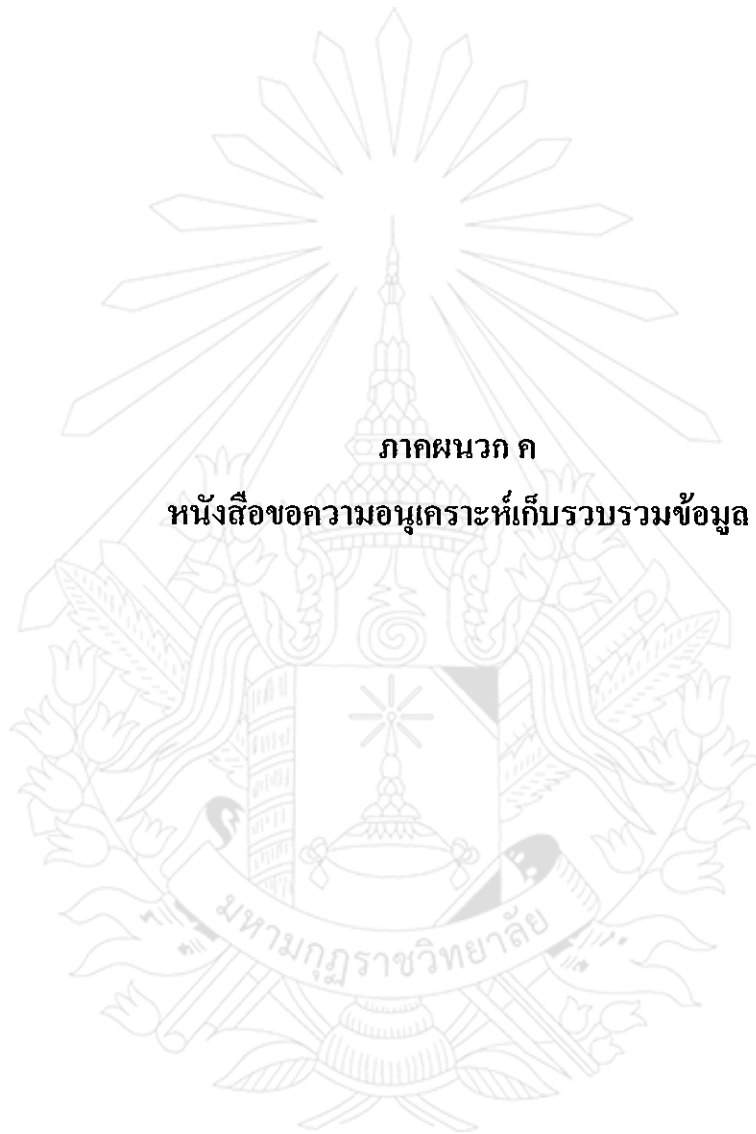
นักศึกษาผู้มีความประสงค์จะขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิง เชียงใหม่ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นี้ อยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.ศิริโสภา ธนุกฤติ และ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร อาจารย์ที่ปรึกษา

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่ นักศึกษาผู้นี้ด้วย

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

(พระมหาวิรัตน์ สุรมณี)

เลขานุการศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศร 6013(1.9)/597

จดหมายลงทะเบียน
เลขที่รับ 221
วันที่ 8 ต.ค. 62
เวลา 12.00 น.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
303 วิทยาลัยการบริการ ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ : 0-53121-0011-6 โทรสาร : 0-53121-0111-6
www.janna.mbu.ac.th

28 กันยายน 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย (Try out)

เจริญพร ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงธนบุรี

ด้วย นางสาวศิริวรรณ ดวงใจ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำสารนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตร กลศาสตร์มหาดินชาติ (คน.ม.) โดยมี ดร.ศิริโสภา ธนุกฤติ และ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร เป็นวิทยากรที่ปรึกษาในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นางสาวศิริวรรณ ดวงใจ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (Try out) ในเขตพื้นที่เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำการวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรขอเชิญภคณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออนุโมทนามา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาพรตศักดิ์ สุรมณี)

เลขานุการศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ที่ สำ อนุกรมที่ 317/50

ลก. 26 ส.อ. 50 ใต้ ธงช้าง

หญิงงาม/เรือนจำ / ฝั่งธนบุรี

ทนายความ สำนักงานอัยการ

ท.ล. 9 กรุงเทพฯ

๙ ต.ค. ๕๒

- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ฝ่ายปกครองและวิชาการ
- ฝ่ายอำนวยการ
- ฝ่ายนิติบัญญัติ
- ฝ่ายการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ฝ่ายศิลปศึกษา
- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ฝ่ายบริหารทั่วไป
- ฝ่ายบริหารทั่วไป

พัฒนาสถานหญิงเชียงใหม่
เลขที่ 4918
วันที่ 2 พฤษ 2552
เวลา 09.10 น.

ที่ ศธ 6013(1.9)/703

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
๓๐๓ วัดเจ็ดยักษ์เสนาะวรวิหาร ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
โทรศัพท์ที่ ๐-๕๓๒๗-๐๔๗๗-๖ โทรสาร : ๐-๕๓๒๗-๐๔๗๕๐
www.lanna.mbu.ac.th

30 ตุลาคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการพัฒนาสถานหญิงเชียงใหม่

ด้วย นางสาวศิริวรรณ ดวงใจ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติ ต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศึกษาระดับมหาบัณฑิต (ศน.ม.) โดยมี ดร.ศิริโสภา ธนุกฤติ และ ดร.ภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จึงใคร่ขอความ อนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นางสาวศิริวรรณ ดวงใจ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเขตพื้นที่เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไป ดำเนินการทำกรวิจัยต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมขอพิจารณา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขออภัยเป็นอย่างสูง โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระมหาวิรัชศักดิ์ สุรเมธี)

เลขานุการศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ผู้อำนวยการพัฒนาสถาน

อธิปไตย

ศึกษานิเทศ

ควบคุมดูแล

ศึกษาระดับบัณฑิต

ระเบียบวิธี

ลงชื่อ

(นางกัญญา รักษ์สิทธิ์)

ผู้อำนวยการพัฒนาสถานหญิงเชียงใหม่

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

มหามกุฏราชวิทยาลัย

แบบสอบถาม**เรื่อง**

**ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ ระดับปริญญาโท
หลักสูตร ศาสตราจารย์มหาบัณฑิต สาขาวิชาศาสตร์การปกครองบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอนด้วยกันคือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดี
ยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

3. เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเชื่อถือได้ และเกิดประโยชน์ต่อวัตถุประสงค์ จึง
ใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ได้โปรดพิจารณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริง และ
ขอรับรองว่าคำตอบของท่าน ได้จากการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ และ
ไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่าน

ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณท่านที่ได้เสียสละเวลาตอบแบบสอบถามดังกล่าวไว้ ณ ที่นี้ด้วย

(นางสาวศิริวรรณ ดวงใจ)

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศาสตร์การปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องวงเล็บตามความเป็นจริง

1. อายุ

- () 18-30 ปี
- () 31-40 ปี
- () 41-50 ปี
- () 51 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

- () ไม่เกินประถมศึกษาปีที่ 6
- () ไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 6
- () ปวช./ปวส.
- ()ปริญญาตรีขึ้นไป

3. สถานภาพการสมรส

- () โสด
- () สมรส
- () หม้าย/แยกกันอยู่
- () หย่า

4. กำหนดโทษ

- () 1-10 ปี
- () 11-20 ปี
- () 21 ปีขึ้นไป
- () ตลอดชีวิต

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม
ของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

คำชี้แจง ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็น ช่องใดช่องหนึ่ง คือ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เพียงข้อละหนึ่งช่อง

ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการควบคุม					
1. การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง มีการปฏิบัติเป็นไปอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน					
2. มีการดำเนินการในด้านการรับฝากเงินของผู้ต้องขัง จากญาติและผู้เยี่ยมเยียน					
3. เสื้อผ้าสำหรับผู้ต้องขังระหว่างที่เรือนจำ/ทัณฑสถาน จัดให้มีลักษณะแตกต่างจากผู้ต้องขังเด็ดขาด					
4. ให้ผู้ต้องขังได้พบทนายความเป็นการส่วนตัวเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการต่อสู้คดีความ					
5. เรือนนอนถูกสุขลักษณะ มีแสงสว่างเพียงพอ					
6. การคัดเลือกผู้ต้องขังให้พักรวมอยู่ในเรือนนอนเดียวกัน โดยพิจารณาตามความเหมาะสม เช่น วัย, สภาพร่างกาย, กำหนดโทษ, คดี					
7. การรักษาระเบียบวินัยในเรือนจำ/ทัณฑสถานดำเนินการไปเพื่อความปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
8. มีการเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังร้องทุกข์ เมื่อมีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ไม่เป็นไปตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้					
9. มีการลงโทษทางวินัยที่เหมาะสม ไม่กระทำต่อร่างกายอย่างรุนแรงแก่ผู้ต้องขัง					

ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. การดำเนินการทางด้านวินัยต่อผู้ต้องขังถือปฏิบัติ ตาม พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479					
ด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง					
1. มีการปฏิบัติให้สิทธิพิเศษหรือประโยชน์ต่าง ๆ ตาม ความประพฤติและชั้นของผู้ต้องขัง					
2. มีการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมภายในเรือนจำ/ทัณฑ สถานที่เหมาะสม					
3. มีการให้เสรีภาพในการนับถือศาสนาแก่ผู้ต้องขัง					
4. มีการส่งเสริมการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขัง					
5. มีห้องสมุดสำหรับผู้ต้องขัง โดยมีหนังสือที่มีสาระเป็น ประโยชน์และหนังสือบันเทิงเพื่อการผ่อนคลาย					
6. มีการจัดกิจกรรมสันทนาการแก่ผู้ต้องขัง					
7. มีการฝึกวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องขัง					
8. ผู้ต้องขังมีสิทธิ์เลือกฝึกวิชาชีพตามที่เรือนจำ/ทัณฑ สถานกำหนดด้วยความสมัครใจ					
9. มีการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกวิชาชีพพระยะสั้น ต่างๆ จากหน่วยงานภายนอกที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ ต้องขัง					
10. มีการรณรงค์ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของยา เสพติดให้โทษแก่ผู้ต้องขังอย่างต่อเนื่อง					

ความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง					
1. มีการตรวจร่างกาย ประเมินสุขภาพกายและจิตของผู้ต้องขัง ในวันที่รับตัวผู้ต้องขังเข้าเรือนจำ/ทัณฑสถาน					
2. สถานพยาบาลเรือนจำ/ทัณฑสถานมีอุปกรณ์การรักษา และยารักษาโรคที่มีคุณภาพเพียงพอแก่ผู้ต้องขัง					
3. มีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่มีความรู้ด้านจิตวิทยาไว้ประจำเรือนจำ/ทัณฑสถาน					
4. มีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ตรวจรักษาผู้ต้องขังเจ็บป่วยเป็นประจำทุกวัน					
5. มีการจัดอาหารที่มีประโยชน์ทั้ง 3 มื้อ และมีน้ำดื่มที่เพียงพอสำหรับผู้ต้องขัง					
6. เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาตามสมควร					
7. มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ และสุขอนามัยแก่ผู้ต้องขัง					
8. เสื้อผ้าที่ทางเรือนจำ/ทัณฑสถาน จัดให้มีสภาพที่ดี สะอาดและเหมาะสมกับสภาพอากาศ					
9. มีการจัดระบบสาธารณูปโภค เช่น ที่อาบน้ำ ห้องสุขาที่เหมาะสมสำหรับสุขอนามัยของผู้ต้องขัง					
10. มีการจัดสถานที่พักพิงพิเศษสำหรับผู้ต้องขังตั้งครรภ์ และเด็กติดผู้ต้องขัง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติด
ของเจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

คำชี้แจง ให้ท่านเขียนปัญหาและเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ในด้าน
ต่อไปนี้

1. ด้านการควบคุม

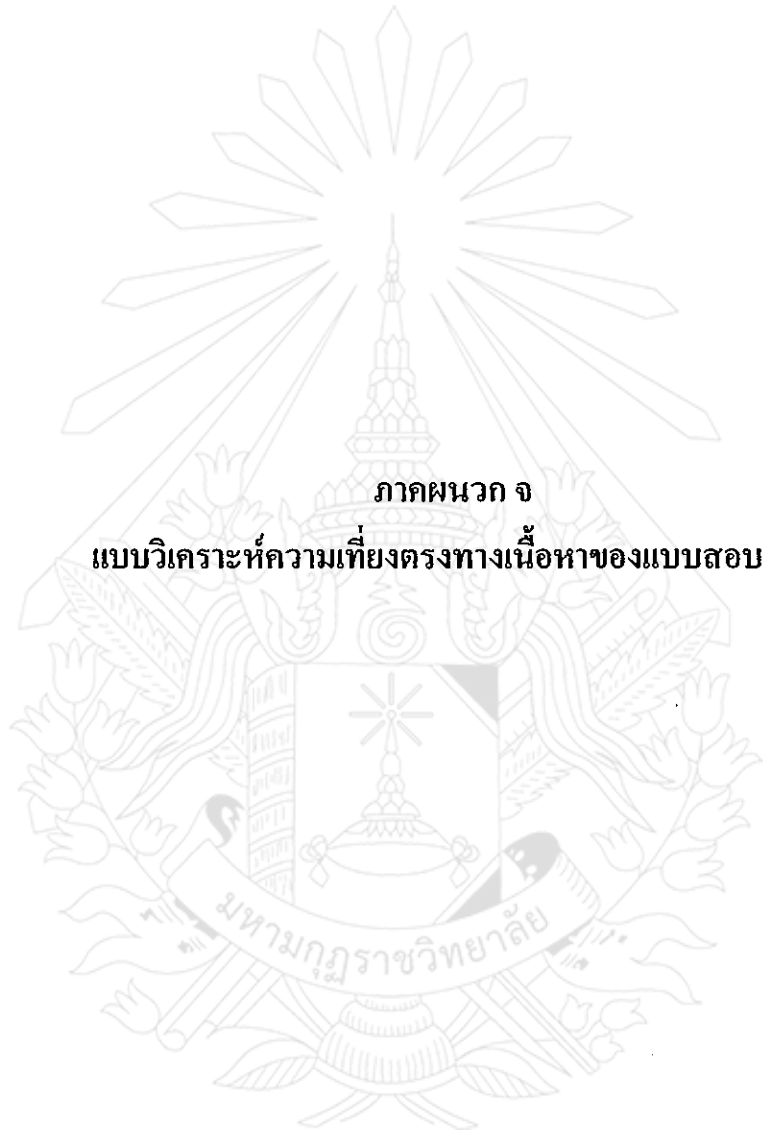
ปัญหา.....
.....
.....
แนวทางแก้ไข.....
.....
.....

2. ด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ขัง

ปัญหา.....
.....
.....
แนวทางแก้ไข.....
.....
.....

3. การดูแลสุขภาพและสวัสดิการของผู้ต้องขัง

ปัญหา.....
.....
.....
แนวทางแก้ไข.....
.....
.....

ภาคผนวก จ
แบบวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถาม

แบบวิเคราะห์ความเที่ยงตรงทางเนื้อหาของแบบสอบถาม

ข้อความ	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่าเฉลี่ย
ด้านการควบคุม				
1. การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง มีการปฏิบัติเป็นไปอย่างเสมอภาค	+1	+1	+1	1
2. มีการดำเนินการในด้านการรับฝากเงินของผู้ต้องขังจากญาติและผู้เยี่ยมเยียน	+1	+1	+1	1
3. เสื้อผ้าสำหรับผู้ต้องขังระหว่างที่เรือนจำ/ทัณฑสถานจัดให้มีลักษณะแตกต่างจากผู้ต้องขังเด็ดขาด	+1	+1	+1	1
4. ให้ผู้ต้องขังได้พบทนายความเป็นการส่วนตัวเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการต่อสู้คดีความ	+1	+1	+1	1
5. เรือนนอนถูกสุขลักษณะ มีแสงสว่างเพียงพอ	+1	+1	+1	1
6. การคัดเลือกผู้ต้องให้พักรวมอยู่ในเรือนนอนเดียวกัน โดยพิจารณาตามความเหมาะสม เช่น วัย, สภาพร่างกาย, กำหนดโทษ, คดี	+1	+1	+1	1
7. การรักษาระเบียบวินัยในเรือนจำ/ทัณฑสถานดำเนินการไปเพื่อความปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อย	+1	+1	+1	1
8. มีการเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังร้องทุกข์ เมื่อมีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ไม่เป็นไปตามกฎ ระเบียบที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	1
9. มีการลงโทษทางวินัยที่เหมาะสม ไม่กระทำต่อร่างกายอย่างรุนแรงแก่ผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1
10. การดำเนินการทางด้านวินัยต่อผู้ต้องขังถือปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479	+1	+1	+1	1
ด้านการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง				
1. มีการปฏิบัติให้สิทธิพิเศษหรือประโยชน์ต่าง ๆ ตามความประพฤติและชั้นของผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1
2. มีการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมภายในเรือนจำ/ทัณฑสถานที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1

ข้อความ	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่าเฉลี่ย
3. มีการให้เสรีภาพในการนับถือศาสนาแก่ผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1
4. มีการส่งเสริมการศึกษาให้แก่ผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1
5. มีห้องสมุดสำหรับผู้ต้องขัง โดยมีหนังสือที่มีสาระเป็นประโยชน์และหนังสือบันเทิงเพื่อการผ่อนคลาย	+1	+1	+1	1
6. มีการจัดกิจกรรมสันทนาการแก่ผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1
7. มีการฝึกวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1
8. ผู้ต้องขังมีสิทธิ์เลือกฝึกวิชาชีพตามที่เรียนจำ/ทัศนสถาน กำหนดด้วยความสมัครใจ	+1	+1	+1	1
9. มีการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกวิชาชีพระยะสั้นต่างๆ จากหน่วยงานภายนอกที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1
10. มีการรณรงค์ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดให้โทษแก่ผู้ต้องขังอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1
ด้านการดูแลสุขภาพ และสวัสดิการผู้ต้องขัง				
1. มีการตรวจร่างกาย ประเมินสุขภาพกายและจิตของผู้ต้องขัง ในวันที่รับตัวผู้ต้องขังเข้าเรือนจำ/ทัศนสถาน	+1	+1	+1	1
2. สถานพยาบาลเรือนจำ/ทัศนสถานมีอุปกรณ์การรักษาและยารักษาโรคที่มีคุณภาพเพียงพอแก่ผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1
3. มีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่มีความรู้ด้านจิตวิทยาไว้ประจำเรือนจำ/ทัศนสถาน	+1	+1	+1	1
4. มีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ตรวจรักษาผู้ต้องขังเจ็บป่วยเป็นประจำทุกวัน	+1	+1	+1	1
5. มีการจัดอาหารที่มีประโยชน์ทั้ง 3 มื้อ และมีน้ำดื่มที่เพียงพอสำหรับผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1
6. เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาตามสมควร	+1	+1	+1	1
7. มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสุขอนามัยแก่ผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1

ข้อความ	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ค่าเฉลี่ย
8. เสื้อผ้าที่ทางเรือนจำ/ทัณฑสถาน จัดให้มีสภาพที่ดีสะอาด และเหมาะสมกับสภาพอากาศ	+1	+1	+1	1
9. มีการจัดระบบสาธารณสุขไปทั่ว เช่น ที่อาบน้ำ ห้องสุขาที่เหมาะสมสำหรับสุขอนามัยของผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1
10. มีการจัดสถานที่พักผ่อนสำหรับผู้ต้องขังตั้งครรภ์และเด็กติดผู้ต้องขัง	+1	+1	+1	1

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล : นางสาวศิริวรรณ ดวงใจ
 วัน เดือน ปีเกิด : 5 กันยายน 2508
 ชาติภูมิ : 75 หมู่ 2 ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
 ที่อยู่ปัจจุบัน : 82/11 ถนนราชวิถี ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษา

พ.ศ.2530 : ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง

ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน

พ.ศ.2535 – ปัจจุบัน : นักทัศนวิทยา ชำนาญการ
 สังกัดทัศนสถานหญิงเชียงใหม่ ทัศนสถานหญิงเชียงใหม่
 100 ถนนราชวิถี ตำบลศรีภูมิ
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

